

രൂത്യേര് അക്കമുള്ളേര്

841.8

സാഹി

SL|PR

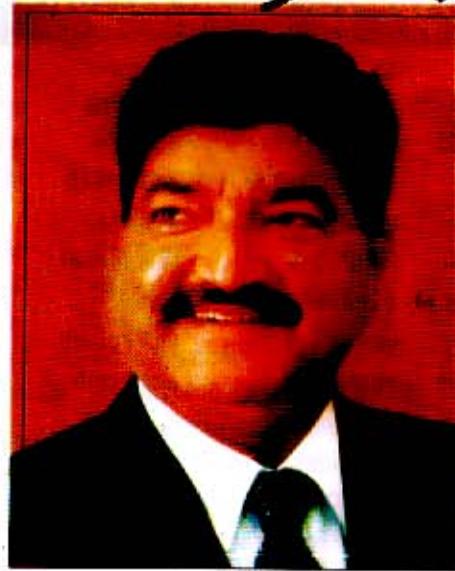
കண്ണഡ റ.എ.എ. അർ.

രിക്കയർ അക്കൗമാന്യർ

ക്രിസ്തീ
ക്രിസ്തീയൻ റോഡ്. എം.എം. അൽ

தொட்ட நாயகர்

Name of the Book	:	<i>"Kudaium Adai Malaium"</i>
Author	:	Poet . A.M.M. Ali
©	:	Mrs. Hajara Ummah, Mohamed Ali Adappanar Vayal, Kinniya - 05, Sri Lanka. Tel : 026-2236018
Number of copies	:	1000
First Published in	:	10.10.2005
Published By	:	Hajara Publication, Kinniya - 05
Cover Design	:	A.M. Barakathullah (Kalmunai)
Type Setting	:	F. Sawmiya Ilyas (Panadura)
Printed By	:	AJ Prints (Pvt) Ltd. 44, Station Road, Dehiwela, Tel / Fax : 011-2723205
Price	:	Rs: 250
நாவின் பெயர்	:	குடையும் அடை மழையும்
ஆசிரியர்	:	ஏ. எம். எம். அலி
உரிமை	:	ஹாஜரா உம்மா - முகம்மது அலி அடப்பனார் வயல், கிண்ணியா - 05 ஸ்ரீ வங்கா, ஜூரா.பேசி. 026-2236018
பிரதிகளின் எண்ணிக்கை	:	1000
முதற்பதிப்பு	:	10.10.2005
வெளியீட்டகம்	:	ஹாஜரா வெளியீட்டகம், கிண்ணியா - 05
அட்டைப்படம்	:	ஏ.எம். பரகத்தூஸ்லாஹ் - கல்முனை
கணவனிப் பதிவு	:	எப். ஸுவ்மியா இல்யாஸ் - பாணந்துறை ஏ.ஏ. பிரிஸ்டல்
அக்ஷப் பதிப்பு	:	44, புனையிழை நிலைய வீதி, ஜூராவேளை. ஜூரா.பேசி, ஜூரா.நகல் - 0112 - 723205
விலை	:	ரூபா 250/-
ISBN	:	955-99389-0-8

Dr. B.R. Shetty

PERSONAL PROFILE

- Founder & CEO of New Medical Centre Group of companies since 1975
- Chairman, Abu Dhabi Indian School
- President, Abu Dhabi Cricket Council & Managing Director, Abu Dhabi Cricket Control Board
- Founder & President of many Indian Business & Cultural organisations
- Founder Patron of Toastmasters intl. In the Emirates
- Founder, Member and Vice President of the Swiss Business Council
- Member of the Executive Panel of Dubai's Pharmaceutical & Health Equipment Trading Business Group under the Dubai Chamber of Commerce & Industry
- Invited by Harvard Business School to attend Owner/President Management program
- Recipient of many National & International Awards and distinctions for significant contribution to Pharma Industry
- Conferred Doctorate Degree by Georgia State University, Atlanta, USA

நன்றக்குரிய நாயகர்

சாதனைகள்	படைக்கின்ற	பெருத்து	நாக்கம்
தனக்குள்ளே	சூழ்சிகாண்ட	ஆர்வம்	ஆசை
பாமலீக்க:	லை;தன்னில்	தான்;பற	றிட்ட
பாண்முத்தி	யம்;எல்லாஞ்	அமந்து	கொண்டே
வான்னையப்	புகழீட்டும்	பொருளை	யீட்டும்
வாஞ்சலையுடன்	இருமனிதர்	கிந்தி	யாவில்
தான்பிறந்த	நகர்விட்டு	எமிரேட்டஸ்	மண்ணில்
தாழ்பதித்தார்	எழுபத்து	முன்றாம்	ஆண்டு
அவர்கற்ற	இளதக்	கலையின்	ஆழம்
அபுதாபி	"நீயுமெழுக்கல்	சென்ற"	ராச்ச!
பெயர்பற்று	அச்சென்றார்	போய்	சார்ஜா
அங்கெல்லாங்	கிளைபரப்பி	மருத்து	வத்தைச்
செய்துவரக்	காரணராம்	அவர்தாம்	B.R
செட்டியலும்	பெருஞ்சீமான்!	மேகக்	கூட்டம்
பெய்துவரப்	புதுவெள்ளம்	சேரு	மாப்போற்
பெருந்தனமும்	அருங்குணமும்	கிளைந்த	தன்றோ!
வணிகத்தீன்	பல்துறைக்குள்	நுணளந்து	பார்க்கும்
வளமான	என்னங்கள்	தீர்மா	நாங்கள்
அணிவகுத்து	நெஞ்சத்தை	அவை;ஆட்	கொள்ள
அபுதாபி	"நீயுமெழுக்கல்	சென்ற"	ரோடு
தனிமனிதப்	பெருமுயற்சி	தீகைகள்	தோறும்
தனதானு	மைத்தீவி	ரத்தால்	கின்று
வணிக உலா	நீகழ்த்திவரும்	அவா;ப	டைப்பின்
வகையறாக்கள்	எத்தனையோ	அவற்றைச்	செப்பின்

வீரவாக்கல்	வர்த்தகத்தை	விரும்பி	நின்றார்
விரும்பியது	போற்றனது	இளத	வித்தை
பரிமாணம்	பெறுல்கண்டு	பரவ	சீத்தார்
பாமசீக்க	லையுடனே	அழகுசா	தனங்கள்
வைத்தீய;இ.	பகரணங்கள்	டணவுப்	பண்டம்
இடைகத்தொ	ழில்நடப்பம்	விளம்ப	ரங்கள்
பொதுமக்க	ஞடன்; உறவு	நிதிச்சே	வைகள்
தங்கநகை	வைர; வியா	பாரம்	என்றே
உன்னாடுமே	ஆணபல	"ரேஷங்	மிவிசன்"
உருவாக்கி	அவருமுரு	வானர்!	ஆணார்!!
நன்னையமே	மீக்குமவர்	திறுமை	கண்டு
நாணயச்ச	பைக்கோர்அட்	வைச	ராக
ஆக்கியவர்க்க	களித்துளதே	கௌர	வத்தை
போய்நாடு	மதித்துளதே	அவரின்	வித்தை
இங்குமுள	டைழப்பாலே	இயங்கி	யோங்கி
உள்ளபெருஞ்	சீமானே	டொக்டர்	செட்டி!
தீரண்டுவரும்	பொறுப்பெல்லாந்	தலைமை	யெற்றுத்
தீனமோழி	யுழைத்தாலும்	மனித	நேயம்
வரண்டுபோ	நன்னெஞ்சர்	என்றும்	ஈகை
வழங்குவதில்	பின்நிற்கார்	சர்வ	தேச
மட்டத்தீற்	பெருந்திதாட்பு	பரோப	கார
அனுகுமுறை	அவர்ந்தல்கும்	நன்கொ	டைகள்
பட்டத்தீற்	குரியவோர்	அரசன்	அள்ளிப்
பண்ணுக்கின்ற	கொடைக்குநிகர்	ஆகு	தன்றோ!
பல்வேறு	வீருதகளால்	அலங்க	ரீக்கப்
பட்டவர்தான்	தீருவாளர்	B.R	செட்டி!
சொல்நாறு	தேவையடா	வீருது	பற்றிச்
சொல்லற்கு	இருந்தாலும்	குறித்துச்	சொன்னால்
கர்நாட	கத்தரச	வழங்கி	வைத்த
"ராஜோற்சவ"	வீருதோடு	BR	செட்டி
ஜோர்ஜீயா	எட்டேட்	யுனிவர்	சீடி
அளித்திட்ட	"பொக்டிரெட்	பட்டத்	திம்கும்

அஇநிர்துகர

பல தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு தமிழ் மொழிக்கும், கிண்ணியா மண்ணுக்கும் நல்லதொரு கவிதைநால் கிடைப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு சுந்தரப் புருஷனாகப் பிறந்த ஏ.எம்.எம். அவி (1948.10.13) அடிப்பணார் வயலில் மட்டும் அடங்கிக் கீட்காது தன் கவிதைகள் மூலம் தன்னை அகிலமே அறியச் செய்தவர். இவரது முதற் கவிதை 1974 ஆம் ஆண்டில் தீனகரனில் பிரசரமானது. இருந்த போதிலும் 1978ம் ஆண்டு தீனபதீயில் பிரசரமான இவரது கவிதை தான் முதற் கவிதை என்ற அந்தஸ்திற்கு உயர்ந்து கொண்டது.

“அன்னை இயற்கையவள்

அழகு மாடியினிலே

அணைந்து துயின்றிருந்தேன்

என்னை மறந்த தொரு

இன்பப் பிணைப்பினிலே

இதயம் களித்திருந்தேன....”

என்ற அவரது முதல் கவிதையின் முதல் அடியே இவர் இலக்கிய உலகிற்கு ஏற்படையவர் என இனாங் காட்டியது. அதனைத் தொடர்ந்து இவரது கவிதைகள் ஏறாத நாளிதழ்கள் இல்லையென்றாகியது. “யார்பா நீ என்று கேட்டால்! இதோ பார்டா என் கவிதையைப் பார்போற்றும்” என்று கூறுமளவுக்கு செந்தமிழ்ப் பாக்களை இவ்வுலகுக்கு எடுத்தியம்பியவர் கவிஞர் ஏ.எம்.எம். அவி அவர்கள்.

“என்னார்வ அத்தனைக்கும் எழிலுருவை ஊட்டும் - அது

இதயத்து எண்ணத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டும்!

கண்ணாடி போலென்றன் கருத்தைநிலை நாட்டும் - இந்தக் காசினிக் கென் கருத்தைக் கவின் கலையாய்க் காட்டும்”

என்ற வரிகள் கவிஞரின் மன எழுச்சியை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இவ்வெழுச்சி இக்கவிதை நூல் மூலம் இன்று நனவாகிறது.

பலர் போராடி சில நாடுகளை வென்றனர். சிலர் போராடி உண்மைகளைத் தேர்ந்தனர். இவரோ “பா” தீட்டிப் பல இதயங்களை வென்றவர்.

தீனசரிப் புத்திரிகை முதல் தீங்கள் ஏடுகள் வரை தொடர்ந்து பிரசரமானது கவிஞர் அலியின் கண்ணார் கவிதைகள். அவற்றிற் சிலவற்றைக் கோத்து மாலையாக்கி தமிழ் அன்னைக்குச் சூட்டியுள்ளார். சில நூல்கள் படிக்கத் தக்கவை. சிலநூல்கள் வாசிக்கத் தக்கவை. கவிஞர் அலியின் கவிதைகள் அழியாச் சொத்து அதனால் எவருக்கும் பிடிக்கக் கூடியவை. எவரும் வாசித்து இன்புறக் கூடியவை.

யாப்பு இலக்கணம் கொண்டு பாப்புனைந்த இவர் புதுக் கவிதை புனைந்தும் புதுமை செய்தவர். பழகு தமிழில் இனிய சுவை சேர்த்து இலகு நடையில் கவிதை புனைந்து இளக்களின் இதயங்களை ஈர்த்தெடுத்தவர்.

“அழகு கொழித்திடப் பேசுகிறாள் - அவள்

ஆசை வலையை வீசுகிறாள்!

பழகு தமிழ் மணம் பூசுகிறாள் - அப்
பைந்தொடி நாணிக் கூசுகிறாள்!”

என்ற வரிகளில் காணும் ஒவ்வொரு சொல்லும் கண்ணல் போல் இனிக்கக் கூடியது. இளக்களின் மனக்களை இழுக்கக் கூடியது.

தமிழில் முக்கனிகள் உண்டு. அதுபோல கிண்ணியாவில் மூன்று அலிகள் கவிதை எழுதிவந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் தான் கவிஞர் ஏ.எம்.எம். அவி. அலிகள் பற்றிய ஒரு வாசகியின் கேள்விக்கு அவர் கவிதை மூலம் கொடுத்த பதில் வரிகள் இதோ!

“படையிலே வேலை, நல்ல

பாப்பல புனைந்தின் பத்தை

அடைபவர் ஒருவர் ஏ.எம்.எம்

அலியவர் தானே! மற்றும்

கடையிலே வேலை, சின்னக்

கவிதைகள் செய்தின் பத்தை
அடைபவர் ஒருவர் எம்.வெ.எம்
அவியவர் தானே! நிற்க -
இடையிலே இருந்த வண்ணம்
ஸ்ரிலமணிக் கவிதை தமிழைப்
படைப்பவர் ஒருவர் ஏ.ஏ.
அமீர் அலி யவரே என்க!”

என்று அவிகள் பற்றிய விபரங்களை ஓசை நயத்துடன் அறிமுகஞ் செய்தவர்.

கவிஞர் அவியின் கவிதை வரிகள் ஒவ்வான்றும் சொக்கப்பட்ட சிற்பங்கள் போல்,
உள்ளத்தில் ஊற்றெடுக்கக்கூடிய சொற்களால் அலங்காரம் பெற்றவை.

“பால்வதனம் வட்ட நிலா
பல்வரிசை பச்சரிசி
ஆள், கவனம் எனக் கூறும்
அம்பு விழி எனைக் கீறும்

பாம்பாட்டும் பாம்பாட்டிக்கு மகுடி தேவை. அது தீவிரமான என்றால் பாம்பே
மூலையில் சுருண்டு கிடக்கும். கவிஞர் அலி மரபு மகுடி மூலம் பனுவற்
பாம்பினை ஆட்டி அழகு பார்த்தவர்.

“காலம் எனக்குச் சுமை யில்லை! - என்
கவிதை நெஞ்சிற் கனமில்லை
நானும் பொழுதும் என்னுடைமை! - நான்
நயக்கும் கவிதை தானுடைமை”

என்ற வரிகள் கவிதை மீது அவருக்கு இருக்கும் பற்றைப் படம் பிடித்துக்
காட்டுகின்றன. காதல் சோகங்களைச் சுமந்து தீரியும் சுந்தரப் புரங்களுக்குச்
சுமை போக்கும் கவிதைகளை இதமாய்த் தந்தவர்.

“மீனா? நீன் விழி மீனா? - செந்
தேனா? நீன் மொழி தேனா? - இதழ்
தானா? கரும்பு தானா? - என்
பேனா? கழுத்துண்பேனா”

என்ற வரிகள் ஆழியின் ஆழுத்தில் அமிழ்ந்து கிடக்கும் முத்துக்களைத் தேழிப்
பிடித்துக் கோத்து தமிழ் மொழிக்குத் தாலியிட்டது போல் அழகு செய்கிறது.

விழியாத இரவுகளுக்கும் இணையாத காதலர்களுக்கும் இன்பக் கவி தந்தவர்.
நூகாந்து தேன் குடிக்கும் வண்டினைப் போல உணர்ந்து அனுபவித்துக் கவி
படைக்கும் ஆற்றல் கொண்டவர்.

கவிஞரின் ஒவ்வாரு வரிகளும் வார்த்து வடிவமைக்கப்பட்ட வர்ண ஓவியங்கள்

“ஆரும் ஆருக் கழிமை யில்லை
அடிமைப் படுத்த விழைகின்ற
பேருக் கழிமைப் படுவதைப் போற்
பெரிய மடமை ஒன்றுமில்லை”

அடிமைத்தனம் அகிலத்தில் அறவே இருக்கக் கூடாது, மனிதர் அனைவரும்
சமமானவர் என்பதை சாறு பிழிந்து காட்டுகிறது அவரது கவிதைகள்.

காலத்தின் தேவைக்கேற்பதனது சிந்தனைச் சிறகை அகல விரித்துப் பறந்து அதில்
அற்புகும் கண்டவர் கவிஞர் அலி.

“மரணம் வந்திடும் வாழ்வும் மறைந்திடும்
என்பதை அறிகின்றான் - அத்
தருணம் தனக்கும் வருமனை அறிந்தும்
தவறித் தீரிகின்றான்”

கவிஞர் அவியின் கவிதைகள் அற்புகமானவை புதுமையானவை எம்மைப்
புளகாங்கிதம் அடையச் செய்பவை. அதன் ஒவ்வாரு வரியும் அருள் வரிகள்.
பொருள் வரிகள். அத்தனையும் உயர்வரிகள்.

எண்ணத்தில் ஊற்றெடுக்கும் உணர்வுகளைப் பல கோணங்களில் நின்று தன்
கவிப்பார்வையை வீசியவர்.

காதற் கவிதைகளுக்கு ஓர் அண்ணல் அவருக்குப்பின் கிண்ணியாவின் கவிப்பேரிகையை ஒங்கி மழுங்கச் செய்தவர். நாணி, நெளிந்து, கணிப்போன கவிதையின் முதுகினைத் தட்டி நிமிர்த்தி உயிர்கொடுத்தவர்.

அவர் பழகும் விதம் எவரையும் கவரக்கூடியது “வாடாதம்பி” என்று அழைக்கின்ற இன்பம் மீண்டும் ஒருமுறை கேட்க வேண்டும் போற் தோன்றும்! அவரது கவிதைகளும் அவ்வாறே மீண்டும் மீண்டும் படிக்கத் தூண்டும்.

தீண்டாதவர், வேண்டாதவர் என்று அவருக்கு எவரும் கிடையாது. வேண்டிய பொழுது கவிதை பாடுவர். தேடி எவரும் வரும் பொழுது எவருக்கும் துணை நிற்பவர்.

கவிதை எழுத அத்திவாரம் இடும் கவிஞர்கள் எல்லோரும் காதலைப் பாடுவது வழமை. அது போலவே இவரும் அதில் தீண்டத் தின் ஆத்மீகத்தைச் சொல்லியவர். கவிஞர் அவியின் கவிதைகள் தமிழுக்கு அஸ்காரம் செய்யவந்தவை. அது என்றும் நிலைத்து நின்று அவர் பெயரை நிலை நாட்டக் கூடியவை.

“அவியே-நீ
அழியாக் கவிதைகள்
தர வேண்டும்
மீண்டும் மீண்டும்
உனது பனுவல்கள்
எம் மண்ணில்
மலர வேண்டும்.”

எ.எ.ம். ஹராக்ஷின்
B.A (Hon's) Tamil Dip.in.Edu. (MA_R)
செயலாளர்,
கிண்ணியா கலை இலக்கிய மன்றம்,
மே டிவிசன், பொரிய கிண்ணியா,
கிண்ணியா.

இலக்கிய உலகில் தரிசிதுபமான ஒரு படைப்பாளி

தமிழக் கவிதைப் பரப்பில் யாப்பறிந்து கவிதை படைக்கும் படைப்பாளிகளின் தொகை இன்று மிக அருகிப் போய்விட்டது. புதிதாகத் தோன்றியுள்ள கவிஞர்களுள் விரல் விட்டு எண்ணைத்தக்கவர்களே ஒரளவு கவிதை இலக்கணத்தைக் கற்றுக் கவிதை பாடுகின்றனர்.

புதுக்கவிதையின் வரவு ஒரு ஆரோக்கியமான தடத்தைப் பதிக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பும், இன்று புதுக்கவிதை என்னும் பெயரால் வெளிவரும் ஆக்கங் களால் மங்கிப் போவதுபோல் தோன்றுகின்றது. மிகச் சொற்பமானவர்களே இத்துறையில் காத்திரமான படைப்புக்களைத் தந்து இலக்கிய உலகில் தம்மை இனங் காட்டியுள்ளனர்.

இந்நாலாசிரியர் கவிஞர் கிண்ணியா ஏ.எம்.எம். அவி அவர்கள் சிந்தாமணிப் பண்ணையில் அறிஞர் அமரர் எஸ். டி. சிவநாயகம் அவர்களால் இனங்கண்டு வளர்க்கப்பட்டவர்

எழுபதுகளிலிருந்து கவிதைப் பங்களிப்புச் செய்துவரும் இம்மரபுவழிக் கவிஞருக்கு, சிந்தாமணி, தீண்டி, கடாமணி போன்ற பத்திரிகைகள் களந்தந்து அவர்தம் ஆளுமையை வெளிப்படுத்த உதவியதோடு, வீரகேசரி, தீண்கரன், தீண்குரல் நவமணி போன்ற பத்திரிகைகளும் அவ்வப்போது இவர் படைப்புகளுக்கு இடந்தந்து உதவின.

உலகளாவிய ரீதியாகவும், நாடளாவிய ரீதியாகவும் கவிஞர் கவிதைக்காகப் பல பரிசில்களைப் பெற்றவர் என்பது இங்கு குறிப்பிட்தத்தக்கதாகும்.

இவரது பன்னாற்றுக்கணக்கான கவிதைகள் வெறும் பத்திரிகை நறுக்குகளாக அஞ்ஞாதவாசம் செய்துபின், நீண்ட ஒரு இடைவெளியைத் தாண்டி அவற்றுள்ளீல் இன்று “குடையும் அடைமழையும்” என்னும் மகுடத்தில் நாலுருவம் பொறுகின்றது. ஒரு சிறந்த படைப்பாளியின் முழுமையான ஆற்றலை வெளிக்கொண்டும் வாய்ப்பை இத்தொகுதி தருவது மகிழ்வுக்குரியதாகும். மரபுக் கவிதை அழிவற்றுப் போகுமோ என்னும் ஆதங்கத்தில் இருக்கும் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்குக் கவிஞர் அவி அவர்களின் “குடையும் அடைமழையும்” கவிதைத் தொகுதி ஓர் அச்சம் போக்கும் ஊட்டச்சக்தியாக அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மூன்று தசாப்தங்களாகத் தனது கவிதை, சிறுக்கைத்தப் பங்களிப்புக்களால் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்துவரும் கவிஞர் ஏ.எம்.எம். அவி அவர்களின் சிறுக்கைத்த தொகுப்பொன்றும் விரைவில் வெளிவரும் என்பதும் வரவேற்று மகிழ்த்தக்க ஒரு சேதியாகும்.

கவிஞர் அவர்களின் இன்னும் பல்வேறு ஆக்கங்கள் புதுப்புதீதாய் வெளிவந்து தமிழக்கு அணி செய்ய வேண்டுமென மனதார வாழ்த்துகின்றேன்.

- ஜின்னாவுறு ஷரிபுத்தின்

10.10.2005

நடை பெண்டி தங்கபார்

1983 ஆம் ஆண்டில்தான் கவிதை மீது எனக்குக் காதல் பிறந்தது. கவிஞர் ஏ.எம்.எம் அவி அவர்களுடைய மரபுக் கவிதைகள் சிற்தாமணி யில் தொடர்ந்து பிரசரமாகிக் கொண்டிருந்த காலம் ஆது.

கவிஞர் அவி அவர்களைச் சந்திக்க ஆசையாக இருந்தது. அவரை AIR FORCE ALI என்றார்கள். பயமாக இருந்தது. அவருக்கொரு கடிதம் எழுதினேன். உடனே கவிஞர் கவிதையிலேயே எனக்குப் பதில் அனுப்பியிருந்தார்.

“அன்புள்ள தம்பி நின் அஞ்சல்! - பெரும் ஆனந்த மூட்டியது நாஞ்சில்” எனத் தொடர்ச்சிய மடலில்,
“ஆவவுடன் என்கவிதை படிக்கும் - தம்பி அமீர் அவியை என்றனுக்குப் பிடிக்கும்” என்ற அடிகள் மனதுக்குப் பிடித்துப் போயிற்று. முழு மனத்திறந்து கவிஞர் வரைந்த மடல் படித்து மிகவும் மகிழ்ச்சி.

பெரிய கிண்ணியாவையும் சின்னக் கிண்ணியாவையும் இணைக்கும் பாலத்தின் அருகில்தான் கவிஞரை நான் முதன் முறையாகச் சந்தித்தேன்.

பெரிய “அவி” க்கும் இந்தச் சின்ன “அவி” க்கும் பாலத்திலிருந்தான் இலக்கியப் பாலம் அமைந்தது. அன்றிலிருந்து கவிஞர் ஏ.எம்.எம். அவி அவர்கள் நல்லதொரு நண்பராய் உருவானார். பிறகு, அவரே எனது குருவானார்.

கவிஞருடைய அங்கத்தச்சவை கலந்த கவிதைகளுக்குள் பொதிந்திருக்கும் தத்துவங் கண்டு நான் வியந்து போவேன்.

அடிக்கடி அவரது வீட்டுக்குப் போவேன்.

அவரது கவிதை நடையிலேயே நானும் கவிதை நடை பயின்றேன்.

கிண்ணியாவில் பல நாட்களாகத் தேங்காய்த் தட்டுப்பாடாக இருந்தது. கவிஞர் ஏ.எம்.எம். அவி அவர்கள் அதற்கும் ஒரு கவிதை எழுதியிருந்தார்.

“என்றைக்கும் காயாக இருக்கின்ற தேங்காயே!

இன்றைக்கு நீஹீரோ! என்வீட்டு அடுக்களையில்!

உண்டிக்கு நீயின்றேல் ருசியில்லை! உடனை வாங்கச்

சந்தைக்கு நான் சென்றேன் தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றாய்!

முட்டைக்குச் சுற்றேதான் முழுப்பருமன் உடைய உன்னை

சடிக்குட பிழிந்துற்றத் தவிக்கின்றாள் என்னில்லாள்!”

கவிஞர் அவி அவர்களுடைய வெண்பாக்கள் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும்.

“ஓட்டும் விளம்பரம் ஓர்சில நாளின்பின்

விட்டுச் சுவரை விலகுதல்போல் - தொட்டுச்

சுவைபார்த்த கள்வனவன் சுந்தரியாள் வாழ்வின்

நகைபார்க்கா மற்சென்றான் நாய்! - ” என்பார்.

“பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால் - நாம்

பயங்கொள்ள லாகாது பாப்பா!

மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா! - அவர்

முகத்தில் உமிழுந்துவிடு பாப்பா!”

என்றானே பாரதி. இதே போராட்டக் குணம் தான் என் குருவுக்கும் இருக்கிறது.

பிறரின் ஸன நிலை கண்டு துள்ளுகிற இந்தச் சமுதாயக் கவிஞர் தம் நாட்டுக்குக் கிடைத்த சொத்து. இவரை நாடு கவனிக்க வேண்டும்.

கவிஞர் அவி அவர்களுடைய ஏராளமான கவிதைகள் எனக்கு மனப்பாடம்.

இவருடைய பாக்களில் துள்ளுகின்ற சுந்தரங்களால் ஈர்க்கப்பட்டுத்தான் நானும்

கவிதை எழுதப் பழகினேன். ஆக, ஒரு ரசிகனைக் கவிதை எழுதத் தூண்டுவதே நல்ல கவிதை . அப்படியான கல்விதைகளைப் படைப்பவரே நல்ல கவிஞர்.

மனித அபிமானமுள்ள மனிதருக்கே

கவிதை வரும்

கவிதை வரம்.

இந்த வரம் வாய்க்கப்.பெற்ற எனது குருநாதர் கவிஞர். ஏ.எம்.எம்: அவி அவர்களுடைய இந்தக் “குடையும் அடை மழையும்” தொகுதிக் கவிதைகள் யாவும் அழியாமல் நானும் நெடுங்காலம் வாழும்.

காலங் கடந்தும் நெஞ்சில் இனிக்கும்

கவிதைகள் என்றும் நின்று நிலைக்கும்!

இன்று குடை கொண்டு வந்தவர். அன்று எனக்கு நடைவண்டி தந்தவர்.

கவிலங் கருவி எத்தைக்

கூப்பிட்டுக் கற்றுத் தந்த

பூவளந் தன்னை எண்ணிப்

பூரித்துக் கண்ணீர் விட்டேன்!

பாவல இன்று உங்கள்

படைப்புகண் டகம சிழந்தேன்!

“காவியம் பலப டைப்பீர்!”

கவிஞருக்கென் நல்வாழ்த் துக்கள்!

இங்களம்,

அன்புச் சீடன்

- கிண்ணியா அமீர் அவி,

2005-11-12

ஞானுகார

கரும்பு ஏறும்பைக் கவர்ந்த தன்ன எனதிளமைப் பருவத்திலேயே கவிதை என்னைக் கவர்ந்தது. இதனால்நான் அதனைப் படிப்பதிலும் எழுதுவதிலும் காட்டிய சடுபாட்டைப் பொருளீட்டுவதிற் கூடக் காட்டவில்லை. அதனால் மரபுக் கவிதைகளைப் புனைவதில் நான் மஜ்ஜுவானேன்!

இவ்வாறு ஒரு வெறியோடு கவிதைப் படைப்பிலே இறங்கிய போதிலும் எனது முதற் சிருஷ்டியை நான் அச்சிற் கண்டது 1974 ஆம் ஆண்டில்தான். அன்று யான் பெற்ற மகிழ்ச்சி எவ்வரஸ்ட் மலை உயர்ச்சி!!

அத்தீ பூத்தாற்போல எனது கவிதைகள் பத்திரிகைகளில் வந்த போதும் நான் அயராது ஆர்வத்துடன் எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். அக்கால கட்டத்தில்தான் கணம்மிகு எஸ்.டி. சிவநாயகம், அவர்கள், இராஜ அரிய ரத்தினம் அவர்கள் போன்ற பத்திரிகை மேலாளர்களின் கருணைப் பார்வை எனது கவிதைகள் மீது விழுந்தன. அவர்களின் அன்பும், என்னைக் கவிதைத் துறையில் ஆற்றுப் படுத்த விரும்பிய இனிய தமிழ் நெஞ்சும் இத்துறையில் என்னை உயர்த்தின. தீனப்பக் கவிதா மண்டலமும் சிந்தாமணியும், சூடாமணியும் எனக்குச் சொந்தமாயின!

இங்களும் தொடங்கிய எனது கவிதை எழுதும் பணி, இற்றை வரையுந் தொடர்ந்த போதிலும், இன்னமும் அவை பத்திரிகை நறுக்குகளாகவே கீடுந்ததை எண்ணுங்கால் இதயம் நொந்தது. எப்போது தொகுப்புத் தோப்புக்குள் எனது கவிதைக் குழுவிகள் உலாவரும்? அங்களும் வந்தெனக்குக் குலாதரும்? என்றெல்லாம் எண்ணி வியாக்கலமடைந்திருந்த வேளையில் 2005ஆட்டு

தீங்களில் ஒருநாள் எனக்கோர் அஞ்சல் வந்திருந்தது. அத்தோடு ஒரு தந்தியும் வந்திருந்தது! மேலும் ஒரு தொலை பேசித் தொடர்பும் என்னை வந்தடைந்தது.

“உங்கள் கவிதைத் தொகுப்புச் சம்பந்தமானது! சந்தோஷமான சங்கதி! அவசரமாக வந்தென்னைக் கொழும்பிற் சந்திக்கவும்” இச்செய்திகள் யாவும் என்னைத் தூரிதப்படுத்தின. அடுத்த நாளே நான் கொழும்புக்கு வந்து கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்களைச் சந்திக்கின்றேன். அன்னார்தான் மேலே கண்ட இன்பச் சமாச்சாரத்தை எனக்குத் தந்தார்.”

நான் கவிஞர் ஜின்னாஹ் அவர்களைச் சந்தித்த அச்சமயம் அவர் மேலும் மகிழ்ச்சியான அச் செய்திபற்றிய விபரந்தந்தார்.

“நான் அடுதாபிக்குச் சென்றிருந்த போது, உங்களூர்ப் பரோபகாரி ஒருவரை அங்கே சந்தித்தேன். அவர் தற்போது இலங்கை ஸ்தானிகராலயத்தில் கவுண்சிலராகக் கடமையாற்றுகின்றார். அன்னார் உங்கள் கவிதைகளை நாலுருவிற் கொண்டு வருவதற்கான நிதியை வழங்கியதவும் நெஞ்சோடு கிருக்கின்றார்” என்றார். அவர் வேறு யாருமல்லர்! ஜனாப் லெத்தீப் - முகம்மதுலாபீர் அவர்களே!

சின்னப் பருவத்தில் அவரும் இலக்கியத் தாகத்தோடு அலைந்தவர்தான். நான் அந்நாட்களில் கிண்ணியாவில் அவரைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் எனது கவிதைகள் பற்றிப் பேசிக்கொள்வோம். தனது கவிதை ஆர்வத்தை என்னிடம் நிறையக் கூறியுள்ளார். பின்னாளில் படிப்பு, பதவி, வெளிநாடு எனப் பிரிந்துபோனதால், அவரது கவிதை எழுதும் ஆர்வம் குன்றியிருக்கலாம். இருப்பினும் பாம்பின் காலைப் பாம்பு கண்டுகொண்டதில் வியப்பில்லையே!

ஆயுள் உள்ளவரை அவருக்கு என் ஆழமான நன்றி. இன்று வரை எவருமே முன்வந்து புரியாத இப்பேருதியை மறத்தல் தகுமோ? புத்தகம் ஒன்று போட முடியாது போய்விடுமோ? எனச் சோர்வடைந்திருந்த காலத்தே - இங்ஙனமோர் உதவி நல்கி - என்னைத் தூக்கிவிட்ட தம்பி லாபீர் அவர்களுக்கு மென்மேலும் என் ஆத்மார்த்தமான நன்றி என்றைக்கும் உரியதே!

“கவிதை எழுதி நான் காசி - உன்

கரத்தில் தந்ததை யோசி

கழுதை போல் நீயும் கத்தி - கவிக்

கருவை யழிப்பதா புத்தி” எனப் பாடவைத்த எனது இல்லத்தரசி, கவிதை எழுதாத நாட்களில் “எழுதுங்கள் எழுதுங்கள்” என்று என்னைத் தூண்டியும், கண்ணவிழித்து கவிதை எழுதும் போது தேநீர் தயாரித்துத் தந்தெனக்கு உற்சாகமூட்டியும் என்னைக் கவிஞராக்கிய அவளின் பங்களிப்பை எங்ஙனம் மறப்பேன்? அவள் என்றைக்கும் என் நன்றிக்குரியவளே!

இந்நால் உருவாவதற்கு என்னை விட முனைப்பாகவும் “எப்பப்பா அலி! உங்கள் தொகுப்பு வரும்பா?” என்ற வினாவோடு அதுவே நினைப்பாகவும் தொலை பேசித் தொடர்புகளால், அஞ்சல்களால் என்னை நிதமும் உற்சாகப்படுத்திய கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்களுக்கு என் இதயம் கனிந்த ஆழமான நன்றி!

என்னை எழுத்துலகுக்கு அறிமுகஞ் செய்து எழுதத் தூண்டிய இப்போது அமர்கள் ஆகிவிட்ட எஸ்.டி. சிவநாயகம் இராஜ அரியரத்தினாம், ஈழவாணன் ஆகிய பெருந்தகைகள் மூவரும், மறைந்து போய்விட்டாலும் என் மனதில் நிற்பவர்கள்.

எனது நூல் வெளிவருவதீல் காட்டிய ஆர்வத்தோடு நில்லாது, இந்நாலுக்கு வாழத்துரையும் வழங்கி அழகுபடுத்திய காவியக் கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்களுக்கு மேலும் என்றான்றியை நவில்கின்றேன்.

என்னுடைய இலக்கியப் பயணத்தில் என்னோடு பன்னாட்களாகச் சீடனாகவும் தோழனாகவும் பழகிப் புளகித்த பாவலன் கீண்ணியா ஏ.ஏ. அமீர் அலி “நடை வண்டி தந்தவர்” என்ற மகுடத்தில் வழங்கிய சிறப்புரைக்கும், இத்தொகுப்புக்கு அலங்காரமான அணிந்துரையொன்றை அளித்து அழகுபடுத்திய இலக்கிய இளவல் எச்.எம். ஹலால்தீனுக்கும், என்னிதயங்களிந்த நன்றிகள்.

மற்றும் கண்ணிப் பதிவு செய்த பாத்திமா ஸவ்யியா (பாணாந்துறை) அவர்களுக்கும், அட்டைப்படத்தை அழகுற நிர்மாணித்தளித்த ஏ.எம். பரக்கதுல்லாஹ் (கல்முனை) அவர்களுக்கும், அச்சுப் பதிவு செய்த தெஹிவளை ஏ.ஜே. பிரின்டர்ஸ் உரிமையாளர் ஏ.ஏ.மர்கூக் ஆகியோருக்கும் எனதன்பான நன்றி உரித்தாகட்டும்.

ஏ.எம்.எம். அலி

கீண்ணியா - 05

2005/10/10

என் விருட்பும் அதன் தீரிலே ஒரு பொசியும்

பரித்தியின் கிரணம் படாத மூலம் முடிக்குகளிற் கூடப் படைப்பிலக்கியவர்த்தியின் தீசண்மைான பார்வை புகுந்து பார்க்கும். அத்தகைய வல்லபம் கவிதை எங்குக் கண்டு! கவிஞர்க்குண்டு! ஓர் உண்மையான எழுத்தாளனின் உள்ளம் அழகை ஆராதிப்பதும், கொடுமையைக் கண்டு கொதிப்பதுமான இரண்டு இயல்புகளால் நிறைந்திருக்கும்! அவ்வண்ணமே நிறைந்திருக்கவும் வேண்டும். அவர்தாம் பகலவனின் கிரணத்தைப் பார்க்கிறும் பார்வைக் கிரணத்தால் பிறரின் ஸன்னிலை இருட்டை விரட்டியடிக்கும் எழுதுகோல் ஏந்தும் வேந்தர்கள். இதனால்தான் பாரதியும்

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவியாதினைய
கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்ட டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈன நிலை கண்டு துள்ளுவார்” என்றார்.

கவிஞர் ஏ.எம்.எம். அவியும் மேலே கூறப்பட்ட இவ்விரு இயல்புகளையும் இதயத்தில் தேக்கியவராகவே கவிதை உலகிற்குள் காலடி எடுத்து வைத்திருப்பார் என்றே கருதுகின்றேன். முதலில் ஆதம் வின்புத்தையும் ஆனந்தத்தையும் தருங் கவிதையானது பின்னர் வலிமை மிகுந்த வாளாகப் பளபளத்துதூயமைப்படுத்தும் துடைப்பமாக மினுமினுத்து, அழுக்கை நீக்கும் புனலாகச் சலசலத்து Creative Literature என்ற படைப்பிலக்கியத்தில் கவிதை தனக்கான உன்னத்து தன்மையை நிருபணப்படுத்தும், இலக்கிய ஊடகமாக நியிர்ந்து கொள்கின்றது!

அவர் சொல்லுக்குக் குற்றேவல் செய்யவில்லை! அவற்றுக்காக இரந்து நிற்கவில்லை! தன்னைச் சுற்றிப் பூத்திருந்த வாடாத சொற் புட்பங்களால் கவிதை

ஆரத்தை அழகுறக் காட்டினார். கவின் கலையான அத்தகைய கவிதைக் கவடாக இன்பவணர்ச்சியை அள்ளிக் கொட்டினார். கவிதை இன்பத்தை கவிஞர் ஏ.எம்.எம். அவியின் கவிதைகளில் நான் கண்டுணர்ந்ததுண்மை! கவிதையில் எனக்கு மொரு இலயிப்பு. ஆனால் அவர் மாடில் அந்த இலயிப்பு எனக்கிருக்கவில்லை. இருப்பினும், இலக்கண விடுதலை பெற்று, கவிதை என்னும் வரம்புக்குள் வந்த புதுக்கவிதை சிலவற்றை நானும் எழுதிப் பார்த்துள்ளேன். ஆனால் அம்முயற்சி முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவில்லை.

விரிந்த மேம்பாடு கொண்ட கவிதை எழுதும் பணியை மேற் கொள்ளாமல் ஒரு கவிதை லோலனாக மட்டும் இருந்து கொண்டேன். அந்த லாகிரிதான் கவிஞர் அவி அவர்களின் கவிதைகள் உதீரிகளாகக் கீடப்பதையும் அவை நூலுருவும் பெறாது படுப்பதையும் பார்த்து இந்த லாபிருக்குள் ஒரு வித்தியாசமான விருப்பை வளர்த்து!

ஆருக்குத்தான் அர்த்தா பத்தி என்பதில்லை. எனினும் என் விருப்பு வளர்ந்து... அவ் வளர்ச்சியின் எதிரில் ஒரு நாள் ஒரு பொதி.

“குடையும் அடை மழையும்” என்கின்ற கவிதைத் தொகுப்பு என்முன்னே காட்சி அளிக்கின்றது. உள்ளே கவிஞர் ஜின்னாஹ்வின் கடிதம்.

ஒருசில மாதங்களுக்கு முன்னர், அடுதாபியில் நடந்த ஒரு வைபவத்தின் போது நானும், ஜின்னாஹ் அவர்களும் சந்தீத்த வேளை கவிஞர் அவி அவர்களின் கவிதைத் தொகுப்புப் பற்றிச் சம்பாலித்த நினைவுகள் நெஞ்சிற் படர்ந்தன. அதற்குள்ளே அடை மழைக்குக் குடை விரிக்கப்பட்டுள்ள குதுகலச் செய்தியைக் காண்கின்றேன். எனக்குப் பெருமிதம்!

கவிஞர் ஜின்னாஹ் தானும் ஒன்றினைந்து தொகுப்புப் போடுவதற்கான பணியை மேற்கொண்டிருப்பதாகவும் கவிதைகள் நூலுருப் பெறும் நாள் நெருங்கி

வருவதாகவும், இந்தக் குடையின் சொந்தக்காரர் அறியத் தந்து கொஞ்ச நாட்களுக்குள்ளே கவிஞர் ஜின்னாஹ்விடமிருந்து பொதி வந்ததனைப் பூரிக்கச் செய்தது! புளகாங்கித்ததால் உள்ளம் பாரிக்கச் செய்தது!

ஆக - விடைகாண முடியாத வினாவுக்கு “குடையும் அடை மழையும்” என்கின்ற விடை கிடைத்துள்ளது. மகிழ்ச்சி மடை உடைத்துள்ளது. படைப்பிலக்கிய வாதியாக இல்லாவிட்டாலும், படைப்பிலக்கியவாதி ஒருவருக்கு, நான் சுவைஞன் என்ற வகையில் கைகொடுத்துவியதால் கழி பேருவகை அடைகின்றேன்.

“சுவைஞன் ஒருவன் கற்பிக்கும் அர்த்தங்களும் இணைந்து தான் ஓரிலக்கியம் முழுமை பெறுகின்றது” என்று எங்கேயோ ஓரிடத்தில் வாசித்த ஞாபகம். நான் வெறும் சுவைஞனாக மட்டுமின்றி எனது நிதிவளத்தினுடாக ஒரு படைப்பிலக்கிய வாதியின் நெடு நாளையக் கனவை, நனவாக்கியதன் மூலம் மன நிறைவு கொள்கின்றேன். அவ்வாற்றலை அளித்த அல்லாஹ்வுக்கே அனைத்துப் புகழும்.

நான் வழங்கும் இவ்வரையில், கிண்ணியா மண்ணில் 08-10-1930ல் பிறந்து, வளர்ந்து, கல்வி கற்று, கவிதை இலக்கியத்தில் ஆர்வம் மிக்குற்று தனது பதினைந்தாவது அகவையில் “அவள்” என்னுங் கவிதையோடு இலக்கிய வுலகிற்குள், நுழைந்த மரிதளம் எம்.எஸ்.எம். சாவிழ் என்னும் இயற் பெயர் கொண்ட கவிஞர் “அண்ணல்” பற்றியும் சிறிது சொல்வது எனதுரைக்குச் சிறப்புத் தருமெனக் கருதுகின்றேன்.

கிண்ணியாவில் மட்டுமல்ல, கீழ்க்கிளங்கையில் மட்டுமல்ல, முழு இலங்கையிலும் புகழ் பரப்பிய இக்கவிஞரே கிண்ணாவின் கவிதை இலக்கியத்தின் பிதா! உண்மையில் கிண்ணியாவில் மரபுக் கவிதைகளின் ஆரம்பமே கவிஞர் அண்ணவிலிருந்தே தொடங்குகின்றது. மாணவப் பருவத்திலேயே மரபுக் கவிதைகள் மீது மோகமுற்று எழுதத் தொடங்கினார். காதலுணர்ச்சி கணிந்து, அதிகமான காதற் கவிதைகளையே புனைந்ததனால் “காதற் கவிதைக்கோர்

அண்ணல்” எனப் புகழுப்பட்டார். கீண்ணியா என்கின்ற உயரின் பெயரை, இலங்கை முழுக்கவும் பரவச் செய்த ஆரம்பகால இலக்கியக் கர்த்தா அண்ணல் என்றால் மிகையில்லை! கீண்ணியாவின் கவிதை இலக்கிய வளர்ச்சியின் முன்னணியில் நின்று, இளைஞர்களை ஊக்குவித்து ஒருவாக்கினார் கவிஞர் அண்ணல்! கவிதைகளைப் படைப்பதீலும், படிப்பதீலும் கூவைப்பதீலும் ஆர்வமுடையவராக இருந்தார் அண்ணல்.

கவிஞர் அண்ணல் விட்டுச் சென்ற வெற்றிடம், சிலகாலம் நிரப்பப்படாமலே இருந்தது. இன்று அவ்வெற்றிடத்தை இந் நூலாசிரியர் நிரம்பி விட்டார் என்பது நிஜமே! மேலும் கவிஞர் அவி அவர்களுக்கு இருக்கின்ற கவிதை பற்றிய பிரக்ஞாயும், பயிற்சியும் முயற்சியும் இத் தொகுப்புக் கூடாக ஒரு சேர்ப் பார்க்க முடிகின்றது. அவர் எழுதுகின்ற கவிதைகளை அன்று முதல் இன்று வரை படித்து வருகின்றேன். மொழி முழுமையாக அவருக்குப் பணிந்து நிற்கின்றது. அவி அதற்கமைய எழுதும் கவிதை களிந்து நிற்கின்றது!

ஆகவே - முதற் தொகுப்புக் கண்டபூரிப்புடன், மேன்மேலும் எழுதி, இலக்கியவுலகில் தன்னை மேலும் வளப்படுத்திக் கொள்வாராக! எனது அண்பான வாழ்த்துக்கள்.

*Abdul Latiff Mohamed Lafeer,
Head of Chancery
Counsellor (Commercial)
Embassy of the Democratic
Socialist Republic of Sri Lanka,
Abu - Dhabi
United Arab Emirates.*

குடையும் அடை மழையும்

பன்னரும் பொருள்வளப் பரப்பினால் அல்ல!

தத்தமக் கென்றே தரணியை நயக்கும் மொத்த ஆசையில் மூழ்கிக் கொள்வோர் இத்தரை இன்பின் எல்லையைக் காண விட்டிலைப் போல்தினம் விரைகிற காலம்

“பசையிலா” விட்டாற் பசுமை இழந்து;பார் மிகையினில் வாழ்வு மின்னிடா தெனவைட் (டு)த் திகையிலும் ஒடித் தேஷிடுஞ் செல்வம் பசையெனக் காறப் படுவது முன்கை!

நிலைத்திடும் என்று நினைத்திடும் யாவும் படைத்தவன் அருளாற் கிடைத்தவை யாயினும் கிடைத்திடும் இன்பக் கீளாஷ்சியில் மனிதன் படைத்தவன் பக்கல் பார்க்கவும் மறந்து...

பேறுங் கல்வியும் பெயரும் புகழும் நூறு வற்சரம் வாழும் ஆயுஞும் ஆரும் தரவொன்னா அற்புதக் கொடையின் காரிய னான கத்தனை மறந்து...

மனத்துறு வாஞ்சை மழையினிற் குளித்து அனைத்தையு மடைந்து ஆனந்திப்பதாய் நினைப்பினும் உள்தை நிமலனின் பக்கம் திருப்பினால் மட்டுமே திருப்தியும்! அமைதியும்!

மன்னவ னாயினும் மக்க னாயினும்
அன்னவர்க் கெல்லாம் அமைதி கிடைப்பது
பன்னரும் பொருள்வளப் பற்பினைப் பெருக்கிட
என்னினால் மட்டும் என்பதால் அல்ல!

மகிழ்ச்சி கொண்டு மனிதன் வாழ்ந்திட
முயற்சி யுன்தினம் முயன்றுகூழுக் கின்றான்
ஆயினும் என்னே! அவனது உள்ளம்
நிறைவினைக் கண்டதாய் நினைத்திட லாமோ?

மனநிறை வென்னும் மகுடஞ் சூட்டித்
தீனமும் மனிதன் தேடல் செய்யனும்
எனநினைப் பவர்கள் எங்ஙனம்? எப்டி?
மனநிறை வெய்துவர்! மனதினை நிரப்புவர்!

உண்மையில் அல்லாஹு ஒருவனின் மீது
எண்ணமுஞ் செயலும் இருந்திடு மாயின்
மனம் அமை தியைப்பெறும்! மனத்தை நிரப்பிடும்
பொருளது வாகும்! புவனின் மீது
இருக்கும் எண்ணமும் எமானும் பெருகிக்
கொடுக்கும் நிறைவு குவலயம் பெறுமே!

22, 23, 24 ஒக்டோபர் 2002ம் ஆண்டு கொழும்பு மாநகரில் நடை பெற்ற உலக
இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டுச் சிறப்பு மலரில் இடம் பெற்ற கவிதை.

செல்லப் பயலே!

சின்ன நகையவிழ்ப்பான் செல்லப் பயல்பேரன்
எண்ணக் கிளைகளில் ஏறிநிற்பான் - மன்னிற்
தவழ்ந்து சிறுகாலாற் தத்திநடை செய்து
அகழ்ந்திடுவான் இன்பம் அவன்

கிள்ளைக் குரலிசைப்பான் வெள்ளை நிறப்பாலாம்
பல்லையைவன் காட்டிடுவான் பைந்தமிழ்ச் - சொல்லைச்
சுவைக்குங்காற் காணுஞ் சுவைகுவன் சொற்கள்
அவைக்குமுன் டாமோ அடா!

தோளில் அமர்ந்திடுவான் தொட்டு விளையாடி
நாளின் சுமையை நகர்த்திடுவான் - பாலின்
பட்ராடை போன்மணக்கும் பொன்வாய் நகையில்
இட்ராடை கட்டேன் இனி!

குஞ்சித் தளிர்ப்பாதங் கொண்டு மடியேறிப்
பிஞ்சுச் சிறுவிரலாற் பிய்த்திடுவான்! - கொஞ்சிச்
சிரிக்குங்கால் மெல்லச் சிறுநீரைப் பெய்து
நகைக்குங்கால் என்செய்வேன் நான்?

அடுக்களை வீடு அவன்நடை பாதை
முடிக்கிடும் மோட்டாரின் ஒதை - புடிப்பு
என்றுவாய்ச் சுத்தம் எழுப்பியே என்பேரன்
கொண்டுவாய் செய்வான் குறும்பு!

வீட்டுக்குள் ஓடி விளையாடும் பேரன்புக்
காட்டுக்குட் புத்த கவிஞமலரோ? - நேற்றைக்குத்
தான்பிறந்தான் போலிருக்குந்! தண்மதியம் வான்பிறந்து
தேன்சுரந்தாற் போலத் தினம்!

நேரஞ் சுமையில்லை நேத்திரங் தூங்கவில்லை
பேரன் இவன்பிறந்த பின்பென்பேன் - சாரம்
மிகுந்தகவி சாற்றற்கும் மிக்கோனாய் வந்து
தகுந்தகரு தந்தான் துரை!

- சிந்தாமணி -
1990.06.10

எனது அன்புப் பேரன் முஹம்மட் சீஹானைக் கொஞ்சிய பொழுதில் உதித்த கவிதை

பைத்தியங்கள்!

கல்லொன்றைக் கலைவாடுவாய் ஆக்குஞ் சிற்பக்
கலைதன்னில் மனந்தோய்ந்த கலைஞர் தாழும்
சொல்கொண்டு சுவையுட்டுங் கவிதைத் தேனைச்
சுவைத்துண்ணத் தருகின்ற கவிஞர் தாழும்
நில்லென்று இச்சைக்களை நிறுத்தி பாது
நீண்டவழி சென்றதுயர் அடைவோர் தாழும்
கொள்கின்ற ஆர்வத்தில், உணர்ச்சி யுற்றில்
கொதீக்கின்ற போதுவரும் பைத்தி யந்தான்!

இறையாடியை அண்டுதற்கு விழைவோர் தாழும்
இகணையில்லா அவனாடியை மறப்போர் தாழும்
தலைவிதியை வநாந்துகொண்டு அலைவோர் தாழும்
தனக்கீடு இல்லையெனக் குதிப்போர் தாழும்
மிறநுயர்க்கைக் கண்டுமனம் வெதும்பு வோரும்
மித்தனை வாய்ச்சொல்லை வீசு வோரும்
ஒருவகையிற் பைத்தியமே! உன்னிப் பார்த்தால்
உலகத்தில் எல்லார்க்கும் பைத்தியந்தான்!

பெண்மயக்கில் தமையிழக்கும் ஆண்கள் தாழும்
பெருமயக்கில் உலகாள விழைவோர் தாழும்
பொன்மயக்கில் பொருள்மயக்கில் வீற்வோர் தாழும்
புதுமயக்கில் வீற்ந்துலகைப் புதுப்பிப் போரும்
மண்மயக்கில் சண்டைகளை நடத்து வோரும்
மதுமயக்கில் மதியிழந்து ஆடு வோரும்
கண்மயக்கில் காண்பதெலாங் காட்சி யென்றே
களிப்போரும் இன்றுலகிற் பைத்தி யந்தான்!

புத்திதடு மாறிஅலை கிண்றோர் மட்டும்
புவியீது பைத்தியங்கள் அல்லர் கெட்ட
புத்தியொடு மனத்தின்கண் புழுக்கங் கொண்டே
புலம்புகிற பைத்தியமும் புவியி லுண்டே!
எத்தினமும் இதயத்தை அசுத்த மாக்கும்
இறுமாப்புக் சுவடுவர அகந்தை போடு
சுற்றுகிற பேர்வாழியும் மூளை யற்றுச்
சுழலுகிற பேர்வாழியும் பைத்தி யந்தான்!

சுவுத்தியும் சந்திப் பழக்கடையும்

ஆருயிர் மணைவி, மற்றும்
அண்டுள மாமா மாயி
யாவரும் நலமே வாழு
யானிறை அருளை வேண்டி
வானுயர் புகழி னோடு
வள்ளலார் வாழ்ந்த புமி
மீதிலே இருந்திவ் வஞ்சல்
வரைந்திட விழைந்து நின்றேன்

பழக்கடை போது மென்றீர்!
பார்க்கனற் பாலை புக்கிப்
பதர்க்கடை யாகி வந்த
பலரது கதையுஞ் சொன்னீர்!
எனைத்தடை செய்தும்... யானோ
பழக்கடை தன்னை விட்டுப்
பறந்துதான் வந்து மென்ன?

மத்திய கிழக்கு மண்ணில்
மற்றவர் போலு கழக்கும்
நித்திய ஆசைத் தீயில்
நிதமுநான் வெந்த துண்மை!
சத்திய மாகச் சொல்வேன்!
சந்தியில் நாம்,போட் டிட்
முந்திரி ஆப்பீர் தோடை
முப்பழக் கடையா வாரம்

என்னமாய் ஏறிப் போச்சு!
எப்பவுங் காசே யாச்சு!
சின்னதாய்க் கடையி ருந்தும்
செழிப்புடன் வணிக வீச்சு!
வண்ணமாய் மின்னும் ஆய்விள்
வட்டமாய் மஞ்சற் தோடை
உண்ணவே ருசிக்குந் திராட்சை
ஒகோவன் றோழற் றேகடை!

“சேல்ஸ்மேன்” வேலை யுண்டு
செப்பினான் முகவர் வந்து
சான்ஸ்என் வள்ளாந் துள்ளாச்
சவுதிக்குச் சென்ற யின்னே
பழக்கடை ஞாப கங்கள்
பலமுறை வந்து போக
நிழற்கரை யில்லா ரோட்டில்
நின்றுசா கின்றேன் மாமா!
தீயென எரிக்குஞ் குடு
தீனமுமென் தேகங் காயும்
பனிக்குளிர் வெடவை டக்கப்
பண்ணிடும் அந்தோ மாமா!
முழுவெயிற் தாங்கி நீண்ட
வீதியிற் குழாய்கள் போடும்
பஞ்சிகும் வேலை! எங்கள்
பழக்கடை பரவா யில்லை

ஆகவே மாமா இந்த
அரபுமன் மீது வீழ்ந்து
வேகவே வைக்குஞ் கூட்டில்
வேலைசெய் தீடவே வொண்ணா!
சடவே குளிரும் பனியும்
கொடுத்திடுந் துண்பம் வேறு
ஆகவே அக்க ரைகள்
அத்தனை பச்சை யில்லை.

சந்தியிற் போட்டி ருந்த
பழக்கடை போது மென்றீர்!
தந்தையைய் போல நீங்கள்
சந்ததஞ் சொன்ன கவற்றுச்
சிந்தையையத் தொடவே இல்லை
சீயெனத் தள்ளி விட்டு
வந்தயின் வெந்து போனேன்
பழக்கடை பரவா யில்லை !

இலக்கு

எத்திசையிற் பார்த்தாலும்
இதயமற்ற செயல்களினால்
இவ்வுலகு நாறிய்போய்க் கிடக்கு - இதனால்
செத்திந்த வுலகைவிட்டுச்
சென்றாலும் நல்லதெனச்
சிந்தைமு கின்றதே எனக்கு!

ஆதவனைப் போலெழுவேன்
அன்றாடப் பணிதொடர்வேன்!
ஆனாலும் ஆர்வமில்லை எனக்கு - இந்தப்
புதலத்தைப் போற்கெட்டுப்
போனவாரு இடம்விட்டுப்
போய்வாழ வேறிடமா இருக்கு?

நம்புவதற்கு உரியதுவோ?
நாளைக்குள் முடியாதோ?
நம் வாழ்க்கை எனுமிந்தக் கணக்கு - வெறும்
இம்மைக்குப் பொய்ப்பட்டும்
இத்தனைபோ ராட்டங்களும்
எநுக்கென்றே தெரியவில்லை எனக்கு?

ஜம்பதுக்கும் அறுயதுக்கும்
அதற்கிடையே தான் ஒட்டம்
அவ்வளவுதான் வாழ்க்கைக் கணக்கு - எந்தக்
கொம்பஞுக்கும் இயலாது
கொசுஇறகுக் கிணையாகும்
குவலயத்தை தனதாக்குஞ் செருக்கு!

என்னத்தைக் கண்டோமோ?
இறுதியிலே ஒருநாளில்
இங்கிருந்து விடைபெறுங்கால் எமக்கு - பிடி
மன்னைத்தான் அள்ளித்தான்
விறகைத்தான் மூட்டுத்தான்
மஹத்திடுவார்! மரணமே!நம் இலக்கு!

மனிப்பாடே!

தலைவாசல் தனில்வந்து மணிய டுக்குஞ்
 சத்தத்தை யான்கேட்டேன்! தங்கை யே!நின்
 கலைவாசம் கமழ்கின்ற கடிதந் தன்னைக்
 கருஞ்சேர்த்தான்! தபாற்காரன் அப்பாற் சென்றான்!
 மடல்,வாசம் முகர்ந்திட்டேன்! அதன்கண் கோத்த
 மணிவாச கங்கண்டு மசிழ்ந்து கொண்டேன்!
 கவியாசை! மலர்பூத்துக் குலுங்கு கின்ற
 கவிஞரை!என் தங்கைக்கு என்றன் வாழ்த்து!
 சுருங்காமல் விரிகின்ற உணர்ச்சி யோட்டம்!
 தூஷ்போடு கவியுனையுந் தூய வள்ளம்!
 வருங்காலம் உனக்கேதான்! கவிதை மீது
 மங்கைநீ! காட்டும்பே ரார்வாங் கொள்ளள!
 ஒழுங்காகக் கவியெழுத இலக்க ணாத்தை
 ஊட்டுதற்கு இங்கெவரும் இல்லை! அண்ணா!
 இரங்காதா? உங்களுள்ளம் என்றே கேட்டாய்!
 என்மீது உனதன்புக் குண்டைப் போட்டாய்!

பொன்படைத்த அரசரையும் பணிய வைக்கும்!
 புகழ்படைத்த வல்லவர்தாம்! புலமை யென்னுங்
 கண்படைத்த கவிஞர்அவர் கள்தம் மன்றில்
 காரிகைநீ! ஓரங்கம் பெறுதல் கண்டேன்!

விண்படைத்து, மண்படைத்து, ஆட்சி செய்யும்
 வேந்தனது அருட்பெருக்கால் உன்வ ஓர்ச்சி!
 அன்றன்று பெருகுமதி! அண்ணை யானும்
 ஆனவரை உதவிடுவேன்! ஆனா லொன்று?

கண்டவஞக் கெல்லாமுங் கடிதம் போடும்
 காவாலித் தனமின்னும் போக வில்லை
 என்றவளோ கொண்டவள்தான்! குழறு கின்றாள்
 என்செய்வேன்? தங்கச்சி! குந்தி விட்டேன்!
 மண்டலமே இடிவதுபோற் பெரும முக்கம்!
 மனைவியெனும் நாகப்பாம் பாடு கின்றாள்!
 தண்டமிழிற் கவிபடைக்கும் என்னை யுன்னனத்
 தவறாக அவள்எடைதான் போடுகின்றாள்!

கலகலனைச் சிரிக்கின்ற குறும்புத் தங்காய்!
 கவலையுடன் இக்கழதம் போடு கின்றேன்!
 சிலமகளிர் உள்ளத்துச் சந்தே கங்கள்
 தீராத நோயன்றோ? தெரியுந் தானே!
 குலமகளே! நீ,கவிதை கற்கக் கேட்டாய்!
 குடும்பமகள்! சினக்கின்றாள்! சீறு கின்றாள்!
 பலவிதமாய்ச் சிந்தித்தேன்! பயமு மற்றேன்!
 பதிலிடவும் மனமில்லை! மன்னிப் பாயே!

எடு தொழில்

பதவியான் றில்லை! கையிற்
பணமுமே இல்லை! சும்மா
அவதியேன் படுதல் வேண்டும்?
ஆசையை விடுக தம்பி!
மணமகன் ஆவ தற்கு
மனமுமக் குண்டேல், அந்தப்
பணமிவண் வேண்டும்! தேடிப்
பார்க்கவும் தொழிலோன் றின்றே

திருமணஞ் செய்து வாழுந்
திடம்வர வேண்டும்! கட்டிக்
கொளமுனம் கொழுந னாகக்
கஷிய தகுதி வேண்டும்!
மஸர்மணம் போலே வாழ்வில்
மகிழ்வறும் மனமும் வேண்டும்!
எனில்லைப் பொருத்தம் வேண்டும்!
இதற்குமுன் தொழிலே வேண்டும்!

பாகசா கலக்கு மட்டும்
பள்ளியாம் அறைக்கு மட்டும்
போகசாந் தீக்கு மட்டும்
பூவையர் பிறக்க வில்லை!
ஆகவே, அணங்குப் பூவில்
அமர்ந்திடும் வெறும்வண் டாகி
வே (மோ) கமோ டலைதல் விட்டே
வேலையொன் றெடுநீ! தம்பி!

வாலிப வயது வந்து
வதுவையை நாடுங் காலப்
பாலியல் வந்ருப்பு! வந்குசைப்
பற்றுதல் உண்மை! பொன்சைய்
தாலியைக் கட்டி, அத்தீ
தணித்திட வேண்டு மென்னின்
வேலையைத் தேடு! பின்னர்
வேல்விழி தேடு! தம்பி!

நீ! மழை! உனது வந்குசம்
நீள்விசும் பாகும்! அன்புத்
தென்மழை! அங்கி ருந்து
தினமுமே பொழிய வேண்டும்!
வீண்விளை யாட்டு இல்லை!
விவாகமென் கின்ற வீட்டுக் (கு)
ஆண்மிள்ளை அத்தீ வாரம்
ஆதலால் உத்தி யோகம்!

என்றிடும் “யோகம்” வேண்டும்
இல்லையேற் கரம்பி டிக்கும்
பெண்டலும் பெற்றை டுக்கும்
பின்னைகள் தாழும் துங்பங்
கண்டிடல் கூடும்! பொல்லாக்
கவலைவந் துங்கனத் தாக்கும்!
என்பதை யுணர்ந்து வாழ
எடுதொழில்! வதுவை செய்வின்!

பற்றுவேன் கை!

அன்பே! எனதுயிரே! அன்றவிழ்ந்த தேன்மலரே!
என்பே ரறிந்தாய்! எனையறிந்தாய்! - உன்பே
ரறிந்தேன்! உளமறிந்தேன்! அஞ்சாதே! உன்னைப்
புரிந்திடு வேனே மனம்!

வாப்பாவும் உம்மாவும் வந்து அலை கின்றார்கள்!
பார்த்தேன் பெரிய பரிதாயம்! - தாழ்ப்பாள்
இனிப்போட மாட்டேன்! எனதன்புச் செல்வீ!
களிப்போடு பற்றுவேனுன் கை!

சொத்தே! எனது சுகப்பாருளே! என்றே நீ
முத்துத் தமிழில் முடங்கலிப்டாய்! - பித்து
எனக்குமுண்டு! என்றன் எழிற்கிள்ளாய் உன்னை
மணக்கவுண்டு நல்ல மனம்!

சந்தழகள் இல்லாத சாமப் பொழுதினிலே
வந்தழகள் கைக்கின்றாய் வாசலிலே! - உந்தலிலே
ஒழி யணைத்து ஒருமுத்த மீயாழுன்
போடி! வெறுங்கனவு போ!

ஆடை யணிகலன்கள் அல்லாமற் பேரழுகு
மேடை யமைந்திருக்கும் நின்மேனி! - நானை
எனக்குரித்து அல்லாற் பிறர்க்காமோ? என்றன்
மனக்கருத்தைச் சொன்னேன் மதி!

புந்தோப்பு நீதான்! புகுந்திடுவேன் நிச்சயமே!
நான்தாப்புக் காட்டுவதாய் நம்பாதே! - நாம்சீப்புக்
கண்ணாடு போலினைந்து காலமெல்லாம் வாழுதற்கு
முன்னாடு வேண்டுங் தொழில்!

காசிக்குக் கல்யாணங் கட்டுகிற காளையல்லன்!
ஆசிரிய வேலைக்கு விண்ணப்பம் - ஆசையுடன்
போட்டுள்ளேன்! கொஞ்சம் பொறுத்திடுவாய் செங்கழுத்தில்
மாட்டுவேன் தாலி மகிழ்ந்து!

யாரைத் தேடி விரைக்கின்றாய்?

பொழுப்பொழுயாய் இவ்வுலகை அழிக்கும் வன்மை
பொருந்தியவன் நீதானே! புனியின் மன்னா!
விழிப்பிழயாய் மண்ணெடுத்தாய்! மனித னென்னும்
பெயரோடு எமைப்படுத்தாய்! உலவ விட்டாய்!
பழுப்பிழயாய் முன்னேற்றம்! பாரில் மாற்றம்
படுத்தாள நீ வந்தாய்! ஆனால் இன்றோ!
மிகக்கெதியாய் மனிதகுலம் உணை றந்தே
விரைகிறது எங்கென்றே தெரியவில்லை!

அழிப்படுதேயே இல்லாத அலெங்கோ ஸங்கள்!
ஆகசைகளும் ஒன்றியைந்த அலெங்கா ரங்கள்!
விதிப்பாடுயே தானென்று வீண்வா தங்கள்!
விருப்பங்கள் மாறிவருந் தீருப்பங் கள்: ஆம்
நடிப்புடைய வாழ்க்கைக்கு விருப்பம் மிக்கோர்
நஞ்சுக்குத் தேவனன்றே நாமம் வைய்யார்!
எடுப்புடையார் இப்புவியை இச்சிக் கின்றார்!
இவர்போவ தெங்கென்றே தெரிய வில்லை!

கண்காது வாய் மூக்கு கால்கை தந்தாய்!
காசினியை எமக்காக ஆக்கித் தந்தாய்!
மங்காது வாழ்வதற்கு அறிவைத் தந்தாய்
மகிபா! நீ மன்பதைக்குத் துணையாய் வந்தாய்!
என்றாலும் இன்றைக்கு உணை றக்கும்
இதயங்கள் கவுடவிட்ட (து) இவரைப் பற்றி
விண்டாலும் வேதனைதான்! யாரைத் தேடி
விரைகின்றார்! இவரங்கே? தெரிய வில்லை!

- சிந்தாமணி -
1986.02.16

பணக் கிறுக்கு

சேரச் சேரப் பணங்காசு
சேய்மைக் கோடுதே நல்லகுணம்
சுறைக் கூட வியலாத .
கொள்கை யோடு மனமாற்றம்!

உற்றா ரோடு வைத்திட்ட
உறவைக் களைந்து உள்ளத்தை
முற்றாய் மாற்றிக் கொள்கின்றார்
முகம்பார்த் திடவும் மறுக்கின்றார்!

துன்பந் துயரந் தோன்றுங்கால்
சொல்லின் அளவில் துணைநிற்பார்
முன்பு போல முகம்மலர்ந்து
மொழியும் பாங்கை மாற்றிடுவார்!

இவரன் சொந்தம் எனக்கவற
இலஜ்ஜைப் படுவார் பின்நிற்பார்,
அவரின் அந்தப் பணக்கிறுக்கால்
ஆண்டவ ணையும் மறந்திடுவார்!

இனபந் துக்கள் தாம்ளனினும்
இறுக்கம் வைக்க விரும்பாது
பணந்தந் திட்ட இடாம்பீகப்
பகட்டில் தம்மை மறக்கின்றார்!

- சிந்தாமணி -
1987.03.22

செத்துப் போன தந்தையின் செப்புமானு

ஏன்னீவர் அழகின்றீர்? இறந்தமின் ஏனிந்த
வீண்அழுகை வரவேண்டும்? விட்டு விலகுங்கள்!
இம்மா நிலம்விட்டு இறந்துயான் போனயின்னர்
சும்மா ஏதேதோ சொல்லிப் புலம்புகின்றீர்!

உண்மையிலே பார்த்திட்டால் உங்களது பேரன்பு
பொம்மையை இழந்து போய்விட்ட சிறுகுழந்தை
சற்று அழுது சயனித்துப் பின்மறந்து
மற்றும் ஒருபதுமை வாங்கிமகிழ் தல்போல்தான்
தோன்றுது யின்னைகாள்! துன்பதுய ரோடும்மை
ஈன்று வளர்த்த இனியதாய் தந்தையாம்
மரித்த பிறகெதற்கு மரியாதை மதிப்புடல்
சரித்த பிறகென்ன சாஷ்டங்கங் காட்டல்கள்!

வாப்பா வாப்பாவன வாய்விட் டழுமோசை
கேட்கா தென்றா? கீச்சிட்டு, ஒப்பாரி
பேச வியலாது ஹினமாகக் கிடந்தாலும்
சகூமல் நீங்கள் சஹி அழுவதெல்லாம்
செத்த மின்னும்என் செவியேறி நுங்கள் பொய்க்
கத்தல் எனக்காறாக் கவலையை ஊட்டுது கான்!

மக்காள்! உம்மாவும் மரித்தவுடன் இப்பாடத்தான்
சொக்கிப் போமளவு சோக்காக அழுதீர்கள்!
வாப்பா உம்மாவென்று பார்க்காது குணவியல்புத்
தாழ்ப்பாள் போட்டதுயந் தனைள்லாம் அடைப்பவர்காள்!
போஷாக் கற்றுப் போய்விட்ட நும்வார்த்தைக்
கோடித்தை என்னாலே கொஞ்சமும் பொறுக்கவாணா!

ஆயினும்

சற்று அழுது சயனித்துப் பின்மறந்து
மற்றும் ஒருபதுமை வாங்கிமகிழ் கின்ற
மனப்பாங்கைக் கண்டும் மன்னித்தேன்! மன்னுக்குள்
எனைத்தாங்க வைக்கும்முன் எனதன்புப் பின்னைகாள்!
இம்மா நிலம்விட்டு இறந்துயான் போனதனால்
சும்மாவீண் பொச்சாப்பு சொல்லியழு வேண்டுமோ?

ஒரு பட்டணமும் ஒரு பாதையும்

கிழக்குக் கரையிலே கிண்ணியா வென்றாரு
கிராம மிருந்தது கிராம மின்று
பட்டண மென்னும் பட்டந் தனையனிற்
திப்பது பட்டண மெனும்பெயர் பெற்றது!

கிண்ணியாப் பட்டணம் கேட்பவர் பார்ப்பவர்
கண்ணினுக் கழுகினைக் காட்டுவ துண்மை
குச்ச வீடுகள் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்,
மச்ச வீடை மாறிடும் பட்டணம்!
வண்டியும் மாடும் வாகன மாக
அன்றைய பொழுதிற் கண்ட பட்டணம்
புடியுடுத் தோடிடும் புதிய வாகனங்கள்
புறப்பட டிருக்கும் இன்றைய பட்டணம்!
இலட்சம் சேர்த்திடும் இலட்சியப் பேர்வழி
உளைச்ச லோடு ஓடிடும் பட்டணம்!
கற்கவங் கல்வி கற்றித் திடவும்
நிற்கிற வர்கள் நிறைந்த பட்டணம்!
விலையுயர்ந் திடமுன் விலையைக் கூட்டியே
விற்றிடும் வணிகர் விரும்பிடும் பட்டணம்!
மனதுக் குகந்த மற்றைய தொழிலையும்
தனக்குரித் தாக்கியோர் வாழ்ந்திடும் பட்டணம்!

பட்டணம் ஒருநாள் பதறித் தூஷக்க
விட்டனர்! அந்தோ கெட்ட மதியினர்!
அரசியல் விற்பனன் அய்துல் மஜீதெனும்
குரிசிலைக் கொன்றனர்! குலபதி கிண்ணியா
பண்ணற் கரியன பண்ணுந் தீற்துடன்
இன்னும் ஒருவரை இவர்போற் பெறவில்லை!

ஆதலால் கிண்ணியா அடைந்துள் வளர்ச்சி
ஒதற் குரியதாய் உயர்ந்திட வில்லை!
பன்னனாடுங் காலமாய்ப் பட்டிடுந் துயர்களில்
முன்னணி வகித்து முகிழ்து நிற்பது
பாதை எனப்படும் படகு பற்றிய
காதை தான்அது கசப்பு மிக்கது!

கட்சி ஆட்சியைக் கைப்பற் றியான்
நிச்சய மாக நீங்கள் விரும்பிடும்
பாலம் அமைப்போம் எனப்பறை சாற்றிக்
காலந் தள்ளிய கட்சிக் காரரோ
கல்லை மட்டுமே வந்து நட்டனர்!
சொல்லை விட்டுமே விலகி விட்டனர்!

திருமிகும் நகராம் திருமலை நோக்கிப்
பெருந்திர ஓக ஒவ்வொரு தினமும்
பயணங் செய்யவர் படுகிற பாட்கை
நயனம் உள்ளவர் நன்குகண் டிருப்பார்!

பாதை என்றிடும் படகு தருகீற
உபாதை நின்றிட உதிக்க வேண்டுமோர்
காலம் என்றுதான் கனவு காண்கிறார்
பாலம் ஒன்றுதான் பன்னாட்ட தேவையென
நோலம் எப்போதும் ஒலித்த போதிலும்
காலந் தப்பாது கதைஅளைப்பதா?

சொல்வதை விடுக! துரிதமாய்ச் செய்க!
அல்லது பொய்வாக் களிய்பதைத் தவிர்க்குக!
ஊழ்வினை என்றே உணர்ந்த வண்ணம்
வாழ்நாள் முழுக்க வாதை தந்திடும்
பாதையிற் பயணம் பண்ணிடும் பயணிகள்
வாதையை மறந்து வாக்களித் திடவே
மீண்டும்... மீண்டும்...
சாவடி நோக்கிக் காலடி கவப்பர்கித்
தேவையோ தீர்ந்திடும் தேதிதான் வருமோ?

சுக்கணமாய் வாழுவென்று

‘நீ’வர்ன்று நீரமூக்கும்
நீரென்னும் நாளின்றேல்
ஊருண்டோ? நாடுண்டோ?
உகந்தான் வாழுந்திடுமோ?

நான்வீழ வில்லையெனின்
வான்பொய்த்த தென்பீர்கள்
வான்பொய்த்த காரணத்தால்
வரட்சியும் வந்ததென்பீ!

குளங்குட்டை நீர்நிலைகள்
கொள்கலனாய் மாறிவிடும்
நிலம்மீது ஓடிவரும்
நீரென்னும் நானற்றால்
பசும்நிலமும் கனன்றூரியும்
பாலைவனத் தரையாகும்!
உசும்பாது காற்றிருக்கும்!
ஒடையென உடல்மாறி

நீரோடும் இந்நிலைமை
நீஷக்கும் கோடையிலே
காரோடாச் சேண்வளியாய்க்
காட்சிதரும் வான்வளியும்
குளத்தினிலே தேங்கி நின்று
குழாய்க்குள்ளால் நான்நுழைந்தே
கணத்தினிலே உங்களது
கரங்களிலே வந்திருக்கும்

இந்நாளிற் பலபேர்கள்
என்றனது பெறுமதியை
எண்ணாது நடப்பதனை
எண்ணுங்கால் ஏங்குசிறேன்

விரிவினலாய் வானின்று
விழுந்துங்கள் வாழ்வுக்கு
உறுதுகணையாய் நீற்குமென்றான்
உயர்தன்மை நோக்காது!

ஏன் விரயம் செய்கின்றீர்?
எதற்காக வீண் விரயம்?
நான்விரயம் ஆகுங்கால்
நட்டம் ஆர்க் கெனத்தெளிவீர்!

சிக்கனமே இல்லாது
சௌலவிட்டு வாழ்வவரை
எக்கணமும் நல்குறவு
எட்டப்பி டக்குமென்பேன்!

ரோஷமுள்ள உங்களைத்தான்
ரோட்டோரக் குழாய்களையும்
நேசமுடன் நோக்கிடுக
நினைப்புடனே பூட்டுகூடுக

ஆராகி ஹும்அந்த
அரும்பணியைப் புரிந்திடுவீர்!
மாறாக நடக்கின்ற
மனம்வேண்டாம் தெளிந்திடுவீர்

- தீர்க்கன் -
1999.04.18

மெய்யறிவு கொள்

பிறவியிலே மனிதனாகப் பிறந்திட்ட போதும்

பிரிவோடும் பினக்கோடும் இவன்வாழு கின்றான்
அடவியிலே வாழுகின்ற விலங்கினாங்கள் போலே

அறிவிழுந்து விடுகின்றான் இவன்மோது கின்றான்
உலகினிலே வாழுகின்ற உயிரினங்கட் குன்னே

உயர்ந்தவொரு இனமாக இவன்மதிக்கப் பட்டான்
நிலவினிலே வாழுகின்ற நிலைவந்தும் மனிதன்
நிலத்தினிலே வாழுகின்ற முறைதவறி விட்டான்

அறிவாற்ற லாலுயாவு மனிதன்யெற்று விட்டான்

ஆனாலு யிப்போது அவன் கெட்டு விட்டான்
பெருமாற்ற லூடனறிவு பிறந்துவர லாச்சு

பிசகோடு அவன்வாழ்வோ தடுமாறிய் போச்சு
உருமாற்ற முடைமாற்ற முருவாக லாச்சு

ஓ! இந்த மானுடமோ பலகோல மாச்சு
மெருசுவட்டி! வாழுகின்ற முறைசுவடிப் போச்சு
மெய்யறிவு இல்லாது உலகுநர காச்சு

வாழ்க்கையெனப் படுவதுநற் செயலென்றே கண்டோம்
வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தாத செயல்களைத்தான்
- கொண்டோம்

வாழ்க்கைக்கு அறிவுவழி காட்டுகின்ற போது
வழிதவறிப் போவதனால் வாழ்க்கைதான் ஏது?

வேட்கைக்கு ஆளாகி வீணாக வேகும்
வேளையிலே மெய்யறிவு விழுலாகிப் போகும்
வாழ்க்கைக்கு அர்த்தமுள்ள பண்பாடு தோன்ற
வழியிறுநா அறிவுநிலை யுருவாக வேண்டும்.

மனிதாரி மானமில்லா மனிதர்க ஓயே
மனங்கசிந்து அழுகிறதே மனிதகுல மின்று
அனுதாப மில்லாத அற்பார்க ஓயே
அநியாயம் நடக்கிறதே அகிலத்தில் எங்கும்
இதனாலே மனிதநலன் ஒழுங்குமுறை பிறழ்ந்து
இன்றுலகம் பாழுடைந்து வாழ்வுநர காச்சே
எதனாலே அமைதிவரும் இன்பம்வரும் என்று
எல்லோருஞ் சிந்திப்போம் மெய்யறிவு கொள்வோம்

- சிந்தாமணி -
1988.08.07

நலமே பொழியும்!

மழையை நம்பி விதைக்கின்றோம் - அம்
மழையில் லாது பதைக்கின்றோம்
பிழையை இறைவன் மேற்போட்டு - வெறும்
பேச்சால் மனதைச் சிதைக்கின்றோம்!

மனமுங் குணமுஞ் சுரியில்லை - வான்
மழையு மதனால் வரவில்லை
பணமும் பொருஞும் வேண்டுந்தான் - அது
பாதை தவறத் தூண்டுந்தான்!

உலகை நமக்கே படைத்திப்பான் - அதில்
உள்ளவை யாவும் எமக்குத்தான்
விளைவை, நிறுத்தி வேதனைகள் - அவன்
வேண்டு மென்றே தருகின்றான்!

போக்கும் நாக்கும் புரஞவதால் - பெரும்
பொய்யும் புரட்டுந் திரஞவதால்
ஆக்கும் அழிக்கும் வல்லவனும் - தன்
ஆற்றலை நினைப்பு ஊடுகிறான்!

பாதை தவறிப் போகின்றோம் - நிதம்
பாவத் தீயில் வேகின்றோம்
நீதி மறந்து நடக்கின்றோம் - யின்
நிகழ்வைக் கண்டு துழக்கின்றோம்!

துழப்பை அறிவான் அவனைதான் - மனத்
தூய்மை கொண்டாற் சுகமேதான்
நடிப்பை விட்டு வாழ்ந்திப்பால் - பெரும்
நலமே மழையாய்ப் பொழியுந்தான்!

- சிந்தாமணி -
1988.06.11

அப்பே ரட்டக் கூச்சல்டு...!

சித்தவிகா ரங்கஞக்குள் வீழுகின்ற விலங்குகளை
மனிதரென்று கூற லாமோ? - பகவான்

புத்தரைப்போல் எத்தனையோ புத்தரிறந் திட்டாலும்
புன்செயல்கள் மறைந்து போமோ?

இல்லிக்கு டங்களிலே எவ்வளவுதான் ஊற்றினாலும்
புனல்அங்கே தங்கு மாமோ? - அதைச்
சொல்லித்தந் தீடுமுங்கள் காட்டுமிராண் டித்தனங்கள்
தொடர்ந்துவர லாமோ? லாமோ?

புத்தரு மம்,என்னும் புனல்எங்குன் தங்கிடுமோ?
சித்தவிகா ரங்காண்ட சிரசில! - இனச்
சுத்தி,கரிப் புக்காகச் சுற்றித் தீ மூட்டவரும்
புத்திவில கிடுமோ?நும் மனசில!

கட்டாந், தரைகளிலே நல்லவிதை களைக்கொண்டு
நடத்தான் ஒண்ணு மாமோ? - கடும்
முட்டாள், தனங்கொண்ட மூர்க்காக்கள் இனவெறியால்
நல்லதுதான் பண்ணு வாரோ?

போதிமரத் தபசிஅவன் போதித்த நன்னெறிகள்

இல்லிக், குடத்திலிட்ட பாலே! - உயர்

நீதிவெந்திக் கண்ணிழுந்த நீசர்காள்! நீர்முட்டும்
துவேஷத்தீ யால்நாடு பாலே!

கொள்ளையிட வேண்டுமெனும் கொஞ்சத்திவிட வேண்டுமெனும்

குறிக்கோ ஞடன் “வரளா”க் கவட்டம்! - மாவ

நல்லை நகர் முஸ்லிம்கள் நடத்துகின்ற பெரும்வணிகம்
கண்டு,வெறி கொண்டுபோட்டா ராட்டம்!

காவற்று கறையின்கண் முன்னே வெறியணர்வால்
கடையெயிப்பு நடத்தியது கும்பல் - அந்தோ?

போதிமா தவன்,உரைத்த போதனைகள் வீணாசிப்
போனதுடன் கடையெல்லாஞ் சாம்பல்!

அஹிம்கைச் சுத்தத்தால் அழுகுபடுத் துன்,வாழ்கவ
“அதின்னா தானம்” ஆகாதென்று - அந்த
அஹிம்சா மூர்த்திசொன்ன அறநெறிகள் யாவும், - “நீ
ரானதுதான்” மிச்சமின்று!

அழகியமுன் மாதிரியாய் அந்நியோன்யப் புருப்ராய்
வாழ்கவென்று உரைத்தனரே அண்ணல் - நுரி
வழியினிலே நடக்கின்ற வன்முறையை விரும்பாத
மக்கட்டு ஏனிந்த இன்னல்?

புத்தபெரு மான்புகன்ற சுத்தமான எண்ணங்கள்
புத்தியிலே வரமறுப்ப தேனோ? - நீவிர்
கத்தியொல்லு வாளோடு கைக்குண்டு துப்பாக்கி
இத்தியாதி யாற்,கண்ட தென்னோ?

சகோதரத் துவத்தை சமாதானப் பிரியத்தை
சுந்தரமுங் கொண்டவர்கள் மீது! - நீவிர்
அகோரத் துவேவூத்தால் அழிவுதரும் வன்முறையை
அழுப்படுத்த விரும்புவது தீது!

லோகாய வாழ்க்கைதனைப் பூஜிக்க வந்திருக்கும்
மக்களே! இதுவா? நும்குறிக்கோள் - நீங்கள்
வாலாயம் பண்ணியுள்ள “அபேர்ட்டக் கூச்சவிட்டு”
வன்செயல்கள் புரிவதுவா செங்கோல்?

- தீர்கரன் -
2001.09.02

கவிஞர் - கிழ்ச்சியா ஏ.எஃ.ஏ. ஶிவி

கவிஞர் - கிழ்ச்சியா ஏ.எஃ.ஏ. ஶிவி

- தீர்கரன் -
2001.08.12

எவர்க்கும் வாழ்வு உண்டு!

இதுவிழை யென்று இயம்பிடும் அவசியம்
இல்லை எவருக்கும்! - இன்று
எதுவிழை எதுசரி எனப்பகுத் தறிந்திடும்
அறிவுண் டனைவருக்கும்!

சாதியும் சமயமும் பேதமும் வேண்டுமோ?
சகலரும் மனிதர்தாம்! - இறை
நீதியும் மனித நீதியும் பேணி
வாழ்ந்தாற் புனிதர்தாம்!

மாணிடப் புனிதர் மனுக்குலம் கீது
காட்டிய பேரன்பு! - அதைப்
பேணிடும் பக்குவம் யௌதன வளர்ந்தால்
அதுவே நற்பண்பு!

நற்சிந் தனையும் நற்செயற் பாடும்
உதித்து வரவேண்டும் - ஆம்
அச்சிந் தனையால் மனிதத் துவத்தை
மதித்திடவே ண்டும்!

மதிக்கும் தன்மை மனதில் வந்தால்
மனிதம் மறையாது! - உள்ளாம்
கொதிக்கும் போது அறிவுக்கு வேலை
கொடுத்தால் வாழ்வண்டு!

வெஷல் எர்கின்ற நாளொழிந்து...

என்னவளே! நானுண்ணும் இனியவழு தே! எனக்கு
இட்டுமேகிழ் கின்றவளே! தேனே! - உன்னன
உண்ணவழி யில்லாது, உனை நினைத்து நாடோறும்
உணர்ச்சிகளில் நீந்துகிறேன் மானே!

சிந்திக்க நேரமுண்டு செயற்படத்தான் சுதந்திரத்தைச்
சிறைக்கவடம் தரவில்லை எனக்கு - சிறு
பொந்துக்குள் ஓடிப்போய் புகுந்து கொள்ளப் போனளவி
பூணவாய்ப் பட்டுபோல் இருக்கு!

இன்றைக்கு எனதுநிலை மிரண்டவனின் கண்ணுக்கு?
இருண்டெலாம் பேய்போலா மிங்கு! - நான்
அன்றைக்குத் தென்பட்டே அடிப்படை துன்புற்றே
அடியவளே! வழ்த்திட்டேன் சிறைக்கு!

முப்பத்து இரண்டெயிறும் மின்னுவதாய் அன்றொரு - நாள்
நீசெரி முஸ்பாத்தி செய்தாய்! - அந்தோ
முன்வரிகைசப் பல்யாவும் முற்றாகப் பறந்ததுவே
முஷ்டியினால் அவரிட்ட குத்தால்!

தாடையிலும் நோவிருக்கு! கையினிலுங் கடுப்பிருக்கு
இதுசிப்பாய் எனக்களித்த பரிசு - கடுங்
கோடையிலும் மழைகொட்டிக் குளிர்வதுபோல் உனைநினைத்து
கொள்ளுங்கால் குளிருதழி மனசு!

வரவேண்டாம் கொழும்புக்கு வருவதெனின் எத்தனையோ
ஆவணங்கள் வேண்டுமெடி உனக்கு! - வந்து
படவேண்டாம் நோவினைகள் பாட்டுவோ போதுமெனப்
பத்திரமாய் இருந்துகொள்! எனக்கு!

எரிகின்ற பிரச்சினைகள் எப்படியும் அணைந்துவிடும்
என்னுமொரு நம்பிக்கை இருக்கு! - ஷல்
எறிகின்ற நாளொழிந்து விரிகின்ற சந்தோஷம்
பூ நுகரும் நாள்வருமோ நமக்கு!

போதை யூடியது போதும்!

வாட்ட வான் நிலவே - உனை
வாவென்று யார் சொன்னார்? - வான்
தீப்பிள் வந்திட்டாய் - ஒளித்
திங்கள் என்யட்டாய்!

பொட்டு உனைப்போன்று - பொன்
முகத்திற் பொறித்திட்ட - உடற்
கட்டு அழகியவள் - உனைக்
காணவரச் சொன்னாவோ?

தோடம் யழும் போன்று - நல்ல
தோற்றும் நின்வாழவும் - காதற்
பாடம் பயில்பவரை - காமம்
பள்ளிக் கழைய்யாயே!

காம்பு கழூவில்லை - உனைக்
கடவுள் பறித்தெறிந்தான்
ஒங்கும் ஆகையுடன் - கண்ணால்
உண்டு சுவைகண்டோம்!

நிலவுப் பெண்ணேயுன்னை - நிதம்
நெருங்கிக் கடைத்தின்பக்
கலவி புரிதற்கா - முகிற்
காளை நெருங்கின்றாள்?

விலகு எனக்கவறி - அந்த
விண்மீன் சேழியரும்
நிலவே உனாதருகே - சுவடி
நிற்பினும் முகிற்காளை

கோல மதிப்பெண்ணே - உனைக்
கொஞ்சிக் களித்தின்பச்
சாலம் புரிகின்றான் - இன்பச்
சரசமும் நீருதழி!

ஈரக் காற்றுடிக்கும் - அந்த
இரவில் ஒளிப்புனலைத்
தூர வான்வெளியில் - நின்று
தூறி நடக்கின்றாய்!

காதற் குலமகளிர் - உனைக்
கண்டு களித்தின்பப்
போதைக் கனி யுண்டார் - தம்
புருடர் மடிசாய்ந்தார்!

நீல விழிகளிலே - நல்ல
நித்திரைப் பூமலரும்
கோலம் பெண்டிருடன் - அவர்தம்
கொழுநர் தலைசாய்த்தார்

பேதை மதிப் பெண்ணே! - உனைப்
பிரிய மனமேற்றோம் நீ
போதை யூடியது - இனிப்
போதும் போய்விடலே!

- சிந்தாமணி -
1985.12.08

நன்மை பூர்த்து வாழ்வோம்!

அழுக்காறு பாய்ந்தோட நானென் கின்ற
ஆணவத்துச் சேற்றினிலே கால்பு தைத்தே
இழுக்காது இருக்கின்றீர்! பிறரைப் பார்த்து
இகழுாத நாளில்லை! பனைம ரத்தின்
கருக்காக அறுக்கின்றீர்! கடுஞ்சொல் வீச்சு!
கர்த்தனையும் ஏய்க்கின்ற கபடப் பேச்சு!
பொறுக்காத மனப்பொருமல்! பிறர்உ யார்வைய்
போற்றாத மனக்குமுறல்! ஏனிக் கொள்கை?
மதிக்காத மனப்போக்கு மாற்றார் தம்மின்
மனத்தைப்புண் படுத்துவதில் மகிழ்ச்சி ஒங்கிக்
குதிக்காத நாளில்லை! உள்ள மென்னும்
கொள்கலத்திற் சுடாத கொள்கைத் தண்ணீர்
கொதிக்காத நாளில்லை விடத்தை நாவிற்
கொண்டுலவுஞ் சர்ப்பங்கள் நூம்பில் நன்றே!
எதுக்காக மாக்குணங்கள்? இதயக் காஷில்
ஏன்கெட்ட குணங்களைல்லாம் பூக்க வேண்டும்?
முத்துநிலா அதனாளியை உன்றன் வீட்டு
முற்றத்தில் மாத்திரமா கொட்டும்? எட்டுத்
தீக்குகளில் செங்கிரணச் செல்வன் நாளும்
செவ்வொளியைப் பறப்புகிறான் எல்லார்க் கும்ளம்
மத்தியிலே இன்றைக்கு நூறு வீதம்
மனப்புழுக்கம் ஏன்தானோ? பிறரும் வாழுப்
புத்தியிலே நல்லியல்பைக் கொண்டே நிற்போம்!
பொதுவாழ்வில் நன்மையைல்லாம் புரிந்தே நிற்போம்!

- ஸிந்தாமணி -
1986.01.19

கற்பொழுக்கம்

கற்பொழுக்கம் என்பதெல்லாம் பெண்களுக்கு மட்டுமா?
கற்பொழுக்கம் ஆண்களுக்கு இல்லையெனச் சட்டமா?
காரிகைக்கு மட்டுந்தான் கணிகையெனப் பட்டமா?
யாரிதற்குப் பொறுப்புடையார்? பெண்டிரனின் மட்டமா?

இதயத்தால் மோகித்தலும் விபச்சார மாகுமே!
இருபாலாருக்குமிது பொதுநீதி யாகுமே!
மதியத்தாற் செஞ்சுடரோன் கடந்துவிழின் மாலையே!
மானிடர்க்கும் கற்பொழுக்கம் இந்தியதி போலுமே!

பெண்மட்டும் பிழைவிட்டாற் சரித்திரமென் றாகிறான்!
பிழைவிட்ட ஆண்மட்டும் சம்பவமென் றாகிறான்
கண்கெட்ட சமுகத்தில் இப்படியுஞ் சட்டமா?
கற்புநெறி தவறுவது ஆடவரின் இட்டமா?

சேற்றினிலே கால்வைத்தான் நீர்கண்டு கழுவுகிறான்
இதுபிழையே இல்லையெனத் திருவாயால் உளறுகிறான்!
ஏட்டினிலே புகழுந்தேத்தும் ஏற்படுதை கற்பொழுக்கு
எல்லார்க்கும் ஒன்றேதான்! இதிலேனோ அப்பழுக்கு?

ஆருக்கும் கற்பொழுக்கில் விதிவிலக்கு இல்லையே
ஆடவரோ அரிவையரோ அதைக்கடப்பின் தொல்லையே!
வாழ்வுக்குச் சோபைதரும் கற்பொழுக்கம் உண்மையே!
வழிதவறிய் போகுங்காலம் வருந்துவதும் திண்ணனமே!

- தீணக்குரல் -
2001.

பெருங் குடலை

உங்களது அன்னனையோர் உன்னதநற் சேவகியே!

உதிர்த்தைப் பாலாக்கித் தந்தாள்! - தனது

அங்கமல்லாம் நொந்துதினம் அசதி, அடைந் திட்டாலும்
அம்மைபோற் தொடர்ந்துபணி புரிந்தாள்!

மெய்யுருகிப் போனாலும் மேனிநலம் பாராது
மிகையன்பு காட்டிடுவார் பெற்றார்! - இந்தப்

பொய்யுலகில் அன்னவரைப் புறந்தளிப் போட்டின்று
புன்படுத்தத் தாஸ்மக்கள் கற்றார்!

பெற்றமனம் போலிங்கே பெரியமனம் உள்ளதுவோ?
பிள்ளைகாள்! உங்கள்மனங் கல்லோ? - அறிவு
கற்றுமினும் நீவிரல்லாம் கற்றுபடி நடக்காத
கல்வியினால் யாதுபலன் கொல்லோ?

தாலாட்டிச் சீராட்டித் தன்னைஞ்சிற் போட்டாட்டித்
தமதன்பை அன்றாடங் கொட்டி - வெறும்
ஆளாட்டம் ஆக்காது! அறிவுடையோன் ஆக்குதற்கு
ஆசையற்ற பெற்றோரைப் பற்றி

செப்புதலும் வேண்டுமா? நீ! சிறுகுழந்தை அல்லவேதான்
செப்பலரி யதாம், அன்னார் பெருமை! - எந்தத்
தப்பிதமே புரிந்தாலும் தவறுகளை மன்னிக்கும்
தயாள குணம் அன்னவர்க்கே உரிமை!

கரைசேர்க்க வேண்டுமெனக் கலங்குகின்ற தோணியவர்
கட்டாயம் பெற்றாரைப் பேணு! அவர்தம்
குறை தீர்க்கும் அன்புள்ள மக்களென நீமாறிக்
கொண்டவரைத் தெய்வமெனக் காணு!

கண்கண்ட தெய்வங்கள் காசினியீ துள்ளதெனின்
பெற்றோரை அத்தெய்வம் என்பார்! - நீ!
பொன்கண்ட போதினிலும் பொருள்கண்ட போதினிலும்
அன்னவரைப் போற்றிடு! நீன் அன்பால்!

தப்பிக் கழிக்காதே! தாய்தந்தை என்பவர்கள்
தரைமீது உயர்தினையிற் சிறந்தார்! - உன்னனக்
கட்டிக் கரும்பென்றும் கண்ணான செல்வமென்றும்
கட்டியணைத் திட்டவர் தாம் பெற்றார்

நிலம்மீது நீமனித இனத்தினிலே ஒருஜீவன்
எனப்பிறந்து விட்டதுதான் மிச்சம்! - உன்றன்
சலம்மீதும் மலம்மீதும் சஞ்சரித்த பெற்றோரைச்
சந்தோஷ மாய், நடத்து வகுவேதான் எச்சம்!

தங்கமென மனமிருக்கும் தகுதிகளைப் பெற்றிருக்கும்
தாய்தந்தை யரைப்பேணி நடப்பீர்! - அது
உங்களது பெருங்கடமை! ஒவ்வொருவ ரின்கடமை
என்றுணர்ந்து அன்னவரை மதிப்பீர்!

“டோக்” குக்குப் போட்ட உணவு

உத்தியோகஞ் செய்தவர்தான் உண்டுடேத்திப் பார்த்தவர்தான்
பத்தியமாய் வாழ்ந்துபழ கிட்டவர்தான் - முத்திரையைய்
பாட்டெழுதிக் காட்டிப் பதித்தவர்தான் என்றாலுங்
சாற்றவிய லாத சரிவு!

பொருளிலே தானிந்தப் பூமி எனவே
பொருளில்லா மற்போன போழ்து - உறவெலாந்
தள்ளிப்போய் நிற்கக் தமிழ்க்கவிஞன் நெஞ்சினிலே
சொல்லவிய லாத சுமை.

மதியப் பொழுதொருநாள் மச்சானைப் பார்க்க
புதிய மனிதரைப்போற் போனார் - முதிய
முகமன் மிகக்குறைந்து “மூட்அவட்” பாகிப்
பகைவன்’ என்னின்றார் பார்!

மனக்கவலை யோடந்த மத்தியான வேளை
மனக்கதவை மூடிவிட மாட்டார் - எனக்கவலை
அற்றவராய்ப் பாதம் அவர்பதித்தார் நொந்துபோய்
விட்டவராய்ப் பெற்று விருது!

மாமா வந் துள்ளாரே! மம்மி அவர்க்குணவு
ஆமாம் எதுவுமில்லை ஆக்கணுமோ? - போமா நீ!
‘டோக்’ குக்கு என்றெடுத்து டோப்பக்கம் வைத்துள்ளேன்
ஆக்கற்கு வேண்டாமதைப் போடு!

(போக : நாய்) (போர் : கதவு)

- வீரகேசரி -
2002.02.2002

கவிஞர் - கிள்ளியா ஏ.என்.என். ஆவி

மக்ஞிச்சியில் குளிக்க முயற்சிகள் பல்கிகட்டும்

யுத்தம் வந்து ரத்தஞ் சிந்திய
நினைவுகள் கழியட்டும் - இனிச்
சித்தம் மகிழ்ந்து நித்தம் இன்பச்
சுகங்கள் வழியட்டும் - மக்கள்
மனங்கள் மகிழ்ந்தும்!

பேச்சு வார்த்தைகள் “பெயிலா” காது
சித்தியை அடையட்டும் - மனச்
சாட்சியுடனே சண்டையை நிறுத்தியோர்
உள்ளாந் தெளியட்டும் - அன்பு
வெள்ளம் வழியட்டும்!

நீறு புத்த நெருப்பென விருக்கும்
நெஞ்சுகள் குளிரட்டும் - நாடு
சூறு பட்டிடுங் கொள்கைகள் விட்டுக்
குடும்பம் ஆகட்டும் - சுவைக்
கதம்பம் ஆகட்டும்!

கவிஞர் - கிள்ளியா ஏ.என்.என். ஆவி

பேரின வாதம் பேசிடும் வாய்க்குப்
பூட்டுகள் ஸீழட்டும் - மனிதர்
லூரின மென்னும் உண்மையை யுணர்ந்தே
வேட்கைள் ஒழியட்டும் - இன்பும்
பாட்டுகள் வழியட்டும்!

குறுகிய சிந்தத கொண்டத னாலே
குழம்பிப் போனது நாடு - இங்கே
பெருகிய சமரும் பெரும்புனர் குருதியும்
இனியும் ஓடுவதோ? - காலம்
கனியா துறைக்கும் மிளகோ?

யதார்த்தம் யாவும் யாமறிந் ததுவே!
யாவரும் வாழ்வதே உரிமை - போலிப்
பதார்த்தம் போலமு காமலே பேச்சு
வார்த்தைகள் அமையட்டும் - சமா
தானம் மலரட்டும்

பாதியில் விடாது! பகைமையும் படாது
தீர்வினைத் தேடிடும் முயற்சிகள் - ஒரு
தேதியிற் பலித்திட தேசமும் மக்களும்
மகிழ்ச்சியிற் குளிக்கட்டும் - நம்
முயற்சிகள் பலிக்கட்டும்!

- வீரகேசரி -
2002.04.21

கெட்டிழியக் கூடாதே ரீகள்

முந்தித் தமிழினமும் மூஸ்லிம் எனுமினமும்
சொந்தச் சகோதரர்போற் சுற்றும்போல் - சந்தித்
திருந்தன்பு புண்டின்பம் எப்தநிலை மாற்றிப்
பெருந்துன்பம் ஏன்கண்டோம் பேசு!

தலைபூரளா வெண்பாபோற் தானிருந்தோம் அந்தப்
மிகைவரலா மா?பார்த்துப் பேணித் - தலைதளரா
வெண்பா வியற்றிவிடும் வேலைபோ லன்றோநாம்
நண்பா! புணந்தோம்நன் நட்பு!

வெண்டளை தப்புமேல் வெண்பா வெனவுரைத்தல்
தண்டமிழிற் குற்றமே தானாகும்! - என்றுளதால்
அவ்வெண்பா போலுமே அன்புத் தலைபூரளா
வண்ணம் மகிழ்ந்தோமே வாழ்ந்து!

பேசுந் தமிழ்மொழியால் பின்னிப் பின்னாந்தென்ன?
கூசுஞ் சிலகாள்கைக் குண்டேறி - வாசம்
புரிந்திட்ட தன்மையினாற் பொல்லாக் குணத்தால்
ஒருமித்த வாழ்வழிந்த தே

அழத்தல் பறித்தல் அபகரித்தல் ஆளைக்
கடத்தல் எனத்தொடரக் கண்ணீர் - வாழத்தல்
இவையனைத்தும் ஏனோ? இனியதமிழ் அன்ப!
சுவையிகுந்த செந்தமிழாற் சொல்லு!

ஜக்கியமும் அன்பும் அறநெறிசார் வாழ்க்கையும்
முக்கியம் என்றுகரக்கும் முஸ்லிம்கள் - பைத்தியம்
உற்றகைலைய மாட்டாரே! உண்மையில் நட்புறவு
கெட்டியக் கூடாதே கேள்!

நூற்பு மலர்ந்துள்ள நூலகம்

வாசனைப் பூக்களே! புத்தகங்கள் - நிதம்
வாசிக்க வேண்டுமே அதைநீங்கள்
ஈசனைக் கண்டிடும் ஆலயங்கள் - அதற்கு
ஈடென காணுங்கள் நூலகங்கள்!

நூற்பு மலர்ந்துள்ள நூலகங்கள் - அதை
நுகர்ந்திடும் வண்டென மாறிடுங்கள்!
நாட்பல வாயினும் புத்தகங்கள் - தினம்
நறுமணம் மாறாத பூவெனுங்கள்!

வாழ்வியல் இதுவென்றே விளக்குங்கள்! - நல்ல
வாழ்வோடு அன்மினைக் கலக்குங்கள்!
தேவைகள் எதுவென்றே தெரியுங்கள் - வீணே
தெருவளாந் தலையாது யாழிங்கள்!

நல்ல, நண்பர்கள் புத்தகங்கள் - எந்த
நாளுமே அவரோடு பழகுங்கள்!
இல்லை, அழுதன்று சொல்லுங்கள்! - நூல்
என்னும், அழுதுண்டு கொள்ளுங்கள்!

வாசித்து முழு மனிதன் ஆகுங்கள் - பூ
வாசத்தைப் போல்நூலை நாடுங்கள்!
யோசிக்கா மல்லில்லை விடயங்கள்! - நல்ல
யோக்கியதை தாம்வாழ்வின் தடயங்கள்!

அறிவுப் பசிதீர்க்க எண்ணுங்கள் - பசி
அற்றுப்போய் விடுமட்டும் உண்ணுங்கள்!
மிறகுபுவி வாழ்விலே மின்னுங்கள் - உலகம்
பேசும் மனிதராக நில்லுங்கள்

“வெஷல்” லில், கிடந்தென்ன நூற்கள்? - ஆங்கே
செல்லாத வர்களென்ன பேர்கள்? - வெறுஞ்
சொல்லில் உலகாண்டு கொள்ளும் - உன்னைச்
சோம்பேறி என்றுலகம் தள்ளும்!

வாசிக்க வென்றேதான் நூலகங்கள்! - கட்டி
வைத்துள்ள போதிலும் ஆள்வளங்கள்
இல்லா நூலகமும் இருக்குத்தா! - இதை
எண்ணுங்கால் நெஞ்சமே கொதிக்குத்தா!

எலூம்பும் எஞ்சுமோ?

அற்ப வாழ்க்கையில் அதிக அக்கறை
அதிக அக்கறை யாலே அழக்கடி
உற்ப வித்திடும் ஆசை ஆக்கிர
மிப்பு நடத்திடும் போது புவி சிறை!

இழப்பு எத்தனை இறப்பு என்னுமோர்
இழப்பு தான் இவண் ஏற்படும் பேரிழப்
பாயினும் இந்த அற்பவாழ் வொருநாள்
சாயினும் மனக்கோட் டைகள்தான் சாயுமோ?

கற்பனைக் கோட்டைகள் கட்டிடுஞ் செயலிலே
விற்பனை ஆகிறோம்! வீண்அவாக் கொள்கிறோம்!
ஆகும் நாள்வந்து ஆகும் முன்னரே
போகும் நாள்வந்து போய்விடு கிண்றோம்!

ஆயுள் முழந்திடும் அவ்வள வேவாழ்வு!
மாயை யுலகில், நீ மனிதப் பிறவியாய்த்
தோன்றித் தொழில்பட்டுத் தொடர்ந்த நின்வாழ்வை
ஈண்டு குறிப்பிட எலூம்பும் எஞ்சுமோ?

- தினகரன் -
2002.04.21

வாழும் வரையிலும் மனதை ஈர்த்திடும்
கோலம் மிகும்பீக் குவலை மானது
அற்பம் அற்பமே! அவ்வற்ப வுலகசுகம்
சொற்பம் சொற்பமே! சுழலும்நீர்க் குமிழியே!

அதுவே வாழ்வென்றும் இதுவே சுகமென்றும்
பொதுவில் மனிதனோ புனியை நயந்திடும்
அக்கறை மேலே அக்கறை வளர்த்தே
மண்ணறை போம்வரை மனிதன் சாவதேன்?

கோலம் கலைந்திடும் காலம் வந்திடும்
ஞாலம் கசந்திடும் நாஞும் நெருங்கிடும்
போட்ட யோம், கணப் பொழுதில் மறைந்திடும்
மாற்ற வியலுமோ வாழ்விவ் வளவே!

உணர்ந்து வாழ்வு உவக்கும்!

தீச்சுடர் ஏறிந்த தினகரன் தான்புகும்
மேற்றிகை வானில் மெல்ல மறைந்தனன்,
மாலைப் பொழுது மங்கிக் கருக
மனைகளில் மின்னொளி வெள்ளாம் பாய்ந்தது!

என்றன் அன்பு இல்லத் தரசியும்
சென்று மின்விகை தொடவே புச்செனக்
கண்ணைப் பறிக்கும் மின்னொளி பரந்தது!
மண்ணைத் தோண்டி மனிதன் எடுத்த
எண்ணைய் ஊற்றி எரித்த விளக்கலாம்
இய்வு எடுக்கத் தொடங்கிய நாள்முதல்

பல்வுகள் நாலா பக்கழும் ஒளியைப்
பாய்ச்சிட வீடு பகல்போ ஸானது!
பின்னள கஞடன் பெண்டலுஞ் சேர்ந்து
பல்லைக் காட்டுவார்! ஒருநாள் - கரண்டு
பில்லைக் கண்டு பிரமித் தூப்போய்
நின்றாள் ஈதன இவ்வள வென்றாள்?
அந்தோ! வீட்டுப் பட்ஜெட்டில் துண்டு
விழுந்தது கண்டு வெதும்பினாள் இல்லாள்!
சொன்னால் உண்மையைச் சுடுந்தீ யாகுவாய்
என்னடா? இந்த மனிதன் எங்குவாய்
சப்பினித் தனத்தை எல்லா வற்றிலும்
பார்ப்பது சரியோ என்பகர்ந் திடுவாய்!

நமது மனையில் -
பகலிர வாகப் பல்புகள் எரியவும்
பசியுந் தாகமும் மறந்த பாடியே
வாஹினி பார்த்தும் வானொலி கேட்டும்
கணக்கில் எடுக்கா வண்ணம் உடுதுணி
மினுக்கி எடுத்தும் விசிறியைப் போட்டும்
செலவிடும் போதினில் அளவறிந் தெதையும்
செலவிடக் கவுரினேன்! செவிமடுத் தீரா?
ஆற்றிற் கரைத்த புளியென என்சொல்
ஆனது அல்லால் ஆனதொன் றில்லை!

ஆதலால் -

பில்லு கவுடற்று யிகழுயார்? மீதன
சொல்லு என்றேன்? சுறுக்காக் காசு
கட்டிட வேண்டும்! கட்டிடப் பிந்தினால்
வெட்டிவ வருவார்! வெட்டிய பின்னே
வீடு பகல்போல் வெளிச்சம் பெறுமா?
மாடு என்றே மனைவிக்குச் சொன்னேன்!

தேவைக் கேற்பத் தினமுஞ் சுவிட்சைப்
போட்டிடும் எண்ணமும் பொறுப்பு ணர்வும்
வந்திட வேண்டும்! வெந்திடும் அடுப்பில்
வைத்திடும் விறகே ஆயினும் அளவாய்
வைத்திட வேண்டும்! இல்லையேல் வாழ்க்கை
கைத்திடும் என்னுங் கருத்தொரு போதும்
பொய்த்திட மாட்டா தென்பதை
உணர்ந்திழன் வாழ்வு உண்மையில் உவக்குமே!

- நவமஸி -
1999.10.31

சுதந்திரப் புலர்வினை சந்தித் தென்னோ?

ஆயிரங் கோடி ஆண்டலும் மேலே
பூமியிற் பிறந்து போயின மழந்து

பூக்கள் சொரிந்து போனது போலே
நாட்கள் சொரிந்தன நாடிகை யாக

காலஞ் சகடக் காலென இங்குனம்
நாடியிற் தொடங்கி நகர்ந்து போகவே...

கி.பி.

ஈராயி ரத்திலே இன்று நிற்குது
போராடுதம் பூண்டு பூமிக் கோளம்!

குழ்கலி குழும் பெரும்பகை யோங்கும்
வாழ்விட மாகவே வையகம் மாறிட....

இலத்திர ணியலில் இயங்கிடும் பூமி
சுதந்திரப் புலர்வினைச் சந்தித் தென்னோ?

இக்கா லத்தினைப் பொற்கா ஸமென்று
சொற்களால் மிகவுஞ் சோடித்தல் பொய்தே!

மூர்க்கத் தனமாய் மோதிடும் மேதியைப்
பார்க்கிலுங் கேவலப் பட்டவ ராகவே

மானிடப் பீன்னும் மண்ணிலே வாழும்
காரணத் தாலே காசினி புதிய

சுதந்திரப் புலர்விலும் சண்டைகள் மலிந்த
செக்கமென விருப்பது சிற்கையைச் சூடுகுதே
ஆதலால்

இனவெறி மதவெறி மொழிவெறி எனக் கொள்ளும்
எவ்வித வெறியும் இல்லா மாந்தராய்

மனப்பரப் பினிலே மானுட நேயக்
குணப்பயிர் வளர்த்துக் கொள்ளா விட்டால்

போட்டி பொறாமை போரு மில்லா
நாட்டினை நாமுரு வாக்கா விட்டால்

வாதும் சூதும் வன்பகையு மொழித்து
வாழும் ஆசை வளரா விட்டால்

கெடுமெதி விளைக்கும் கேவலப் புத்தியும்
அடுமைடத் தனமும் அகலா விட்டால்

சுதந்திரப் புலர்வினால் சகத்தினில் எந்த
புறத்தினிலே இருந்தும் புளகிதப் புனலோ

ஊற்றெடுத் தோடு உள்ளங் குளிர்
மாட்டா தென்பதை மறுத்திட வியலுமோ

ஆகவே

ஏட்டிலும் எழுத்திலும் இருக்கும் நல்லறம்
நாட்டிலும் வீட்டிலும் நாம்வரப் பண்ணிட

வேண்டுமே யல்லால் வீண்வா தத்தால்
ஆண்டுகள் மடியுமே! அமைதிதான் நண்ணுமோ?

ஆதலால் இதுவரை அழியிடப் பட்டால்
சாதலே கண்டோம்? சாதித்த தென்னே?

கதயலும் கதயற் பொறியும்

வீடுயரக் கணவனுடன் சேர்ந்து கழக்கும்
விருப்புயரப் பண்ணுகிற விருப்பி னோடும்
நாவறளப் பேசுகிற உள்ளவம் பல்லாம்
நறுக்கிவிட வேண்டுமெனும் முயற்சி யோடும்
ஆடையணி கிழிந்திட்டால் அதனைக் கவு
அயல்வீடில் கதயப்பதற்குக் கொடுத்த நுப்பும்
பீடை, இனி நீக்கிவிடும் எண்ணத் தோடும்
பிரயாசைப் பட்டதனை வாங்கி வந்தேன்!

கதயலர்க்கு உரியகலை கதயல் என்றே
கதயற்பொறி தனைக்கொணர்ந்து கதய லுக்குக்
கையளித்து யான்சொன்னேன், ககதய எந்து
காலத்தை ஏன்வீணோ கழித்தல் வேண்டும்?
மெய்வருத்தம் பாராது உழைத்த காகு!
மனம்வைத்துப் பயின்றுவிழன் பயனுண் டென்றேன்!
கதயற்பொறி தனைச்சுழுந்த மனைவி மக்கள்'
தமைப்பார்த்துப் புளகிதமும் அடைந்து கொண்டேன்!

மையலுக்குள் ஆடவரை மறித்துத் தள்ளும்
மங்கையர்க்கு உரியதூழில் என்ற போது
வொய்யெதற்கு? வாழைமரம் மீதில் ஏற்றும்
புனுகெதற்கு? எனக்கவறிக் கொண்டே தன்பொற
கையாலே பொறிதன்னைத் தொட்டுப் பார்த்த
காட்டானைக் குட்டிக்கு மேலுஞ் சொன்னேன்
வொய்யாக வாழ்வதிலே ஸாப மில்லை!
பொறியுண்டு! அதன்மீது ஏறிப் பாரேன்!

காதலினால் நானிட்ட கட்ட னைகள்
கடலுக்குள் ஏறிந்திட்ட கற்கள் போலே
ஆவதினால், அடித்தூட்ட முடியா தென்னும்
இருண்மை தனையுணர்ந்தேன்! உள்ளம் வநாந்தேன்
ஆதலினால் அப்பொறியை விற்கும் எண்ணம்
என்மனதில் எழும்முன்னே மனைவி சொன்னாள்
போதாத சம்பளத்தால் கடன்கள் ஏறிப்
போயினவே! ஆகவேநாம் பொறியை விற்போம்.

மரணம்

மரணம் வந்திடும் வாழ்வும் மறைந்திடும்
என்பதை அறிகின்றான் - அத்
தருணம் தனக்கும் வருமென அறிந்தும்
தவறித் திரிகின்றான்!

இரவல் உயிரை இவனுரித் தாக்கி
இறப்பை மறக்கின்றான் - அவ்
விரவல் உயிரை ஈந்தவன் பறித்தால்
இவனோ இறக்கின்றான்!

இவர்க்கு முன்னே இறப்பின் அச்சம்
சிலகண நேரந்தான்! - மனக்
குகைக்குள் ஸோநிதங் குவியும் ஆசைகள்
சுடிப் பாரந்தான்!

மன்னிடுங் கவலைகள்! மரண ஊர்வலம்
மனிதன் பயந்திட்டான்! - பின்
பின்னிடும் எண்ணங்க ஸோடுல காசையைப்
பெரிதாய் நயந்திட்டான்!

இழவு வீட்டு அழகை கேட்டு
ஒருகணங் துனுக்குற்றான்! - அவ்
வளவுதானே! அவனோ மறுகணம்
ஆசையைக் கணக்கிட்டான்!

மரணம் என்றாரு மகுடஞ் கூடும்
நாள்நமக் குண்டன்றோ? - அத்
தருணம் வருகையில் தப்பிப் போகத்
தரணியில் இடமுண்டோ?

உய்திடும் வழியை உணர்த்திடும் வேதப்
பொருளை உணர்வாயே - நீ
செய்திடும் நன்மையை செல்லும் வழிக்கு
உறுதுணை அறிவாயே!

குவலயும் உனதாகும் காலம் ஒன்று வரும்!

எல்லாமும் நீதொழிலை இழந்துவிட்ட காரணந்தான் இல்லாது வேறென்ன? இனசனமும் உனைவிட்டுச் சொல்லாது பிரிந்திட்டார் சொந்தங்கள் பணமிருந்தால் அல்லாது இல்லையடா அன்புள்ள என்றன்பா!

இல்லானை இல்லானோ எடுத்தெறிந்து பேசுகின்ற பொல்லாத நிலைதோன்றிப் புண்ணாகும் வேலையிலே நில்லாத வலகக்து நேசத்தில் ஆழந்திருக்கும் பொல்லாத சொந்தங்கள் புறங்காட்டல் புரிதுமல்ல!

பட்டுப்போய் விட்டமரம் பறகவெகள் தங்காது விட்டுப்போய் விடுதல்போல் விரைந்திடுவார் உன்னிலைமை கெட்டுப்போய் விட்டாலோ கேட்போரும் பார்ப்போரும் அற்றுப்போய் விடுவாரே அய்யுறம் நடைப்பினாமே!

தொழில்தவறிப் போய்விட்டால் துன்பங்கள் மலிந்தான்மை எழில்தவறிப் போம், உன்மை இனபந்தும் தங்கள்வாய் மொழிதவறிப் பேசிடுவார் முன்பிருந்த உறவெல்லாம் முறித்திடுவார் கண்டாலும் முகந்தன்னைத் திருப்பிடுவார்!

மதுவருந்தும் நிலைமைவரும் மனக்கவலை யாலுடலம் மிகவருந்தும் வியாகவல மிகுதியினால் உளம்வருந்தும் உறவிருந்தும் துன்பத்தில் உழவுகின்ற நண்பனேநின் குறையறிந்து கொண்டாயா குடும்பத்தைக் கண்டாயா?

மெய்தனிலே வலுவிருந்தும் வேலையொன்று இல்லையெனின் கையைக்கோ வேம்பாகும் வாழ்வென்ன இனித்திடுமா? செய்தொழிலை இழந்திட்டால் செல்வாக்குச் செத்துப்போய் கைதனிலே இல்லாது கவலைகள்தான் வாழ்வாகும்!

அந்நியனாய் மாறிப்போய் அல்லவினால் அவதீயற்று உன்னிதயம் வாடுகின்ற உன்மைகளை ஒருநாளும் எண்ணியிடுமே பாராத இனபந்தை நாளிழக்கப் பண்ணியிட வேண்டுமெனின் பணம்பண்ணு உன்றனது

பிருட்ட, பா கத்தையுமே பின்னாளிற் கழுவினிட வரட்டுமா? எனச்சொந்தம் வரிசையிலே வந்துநிற்கும் உருட்டு, பு ரட்டுமிகும் உலகமிது தான்நன்பா திரட்டி, எடு உரோஷ்தை தரணியெலாம் உனதாகும்!

வெளியின் கொடுமை

இனித்தவன் இன்று கசந்தான் அவன்கை
மிழத்தவள் விட்டுப் பிரிந்தான் - தனித்தவன்
போனதற்குக் காரணம் போதைப் பெரும்பிரியன்
ஆனதனா ஸ்ரீரா அவன்!

தீனமும் மதுவுண்டான் தேவை அறியான்
மனைவியின் சொல்லை மதியாக் - கணவன்
எனஆனான் அன்னவரும் ஈற்றில் தனது
குணம்மாறி விட்டாள் கொதித்து!

பிள்ளை நலன்பேணான் பெண்டில் நலன்பேணான்
இல்லை பணங்காசு! இட்டறுதித் - தொல்லையிலே
ஆழ்ந்தவளோ போகின்றாள் ஆனால் வெறிந்தில்
வீழ்ந்தவனோ சாகின்றான் வீண்!

சாராய வாசமே சந்ததமும் வீசுகிற
சீராள ணோடு சிறைப்பட்டே - போராடும்
அன்னவள் திட்டமிட்டாள் ஆமாம் குடுகார
மன்னவன் வேண்டாம் மனைக்கு!

விரக்தி எழுந்தது! வேண்டாம் உன் வாழ்வு
புரட்சி நடத்தியே பூவை - தூரத்தினாள்!
பொல்லாம் புனலுண்டு போடுகிற தள்ளாட்பம்
எல்லாம் முடியும் வரை

புருடனென்றும் மன்னன் புரட்சிக்கப் பாலும்
தீருடனென மாறித் திரிந்தான் - வெறிப் புனலால்
வீடு நரகாச்சு வேதனை ஸ்டாச்சு
பேடும்அதன் ஆணும் பிரிந்து!

சுவை தரும் பண்டம்

மன்னை யாண்டிடும் மன்னை னாயினும்
என்னை விரும்பா திருக்கவே மாட்டான்
உண்மை இஃதே யுரைப்பேன் எங்கள்
முன்னைத் தமிழ்மொழி முழங்கிய கேண்டின்

என்னை யிட்ட யெவரையு மெள்ளின்
தன்மை யளவிற் றானைனும் நினைப்பீர்
என்னத் தமிழ்மொழி யியம்பிய சுற்றறைச்
சொல்வேன்! என்றஞ் சுவை!தூரி யுந்தான்

அப்பம் ரொட்டி அரிசிச் சோறு
“சுப்பு” ராகச் சுவைக்க வில்லையேல்
குப்பை மேட்டிற் கொட்டக் கறுவர்
இப்போ புரியுதா? என்னவென் நென்பொயர்?

அடுக்களை மாது அவஞ்டன் எனக்கு
இருக்கிற பினைப்பும் எம்மட் டோதான்
அடிசில் செய்யும் அந்தப் போழ்தில்
அடிக்கடி என்னை அவள்தே டிடுவாள்

இலவணைம் என்றும் எனக்கொரு நாமம்
உலவது! இந்த வுலகில் கேள்வி
பொதுவினில் என்னைப் புசிக்கா தார்,இவ்
வுலகினில் இல்லையே! உண்மையைப் பார்மின்

அறுசுவைக் குள்ளே ஆமாரு சுவையைத்
தருகிற வல்லமை! தரித்தவன் நான்தான்
ஒருசுவை! அந்த உயர்சுவை உப்புத்
தருஞ்சுவை யாகும்! தரணியோர் ஏற்பார்

உப்பிட் டவரை உள்ளள வும்நினை
எப்படி எனக்கு இருக்கிற மதிப்பு
அப்படி தமிழ்மொழி அளித்த மதிப்பான்
உமக்கும் மதிப்பு உண்மையிற் சேருது

உப்பென் றுறைக்கும் ஒருபொழு தீனிலை
கசப்பென் றுணர்வே கரித்திடு மாயினும்
சப்புக் கொட்டிச் சாப்பிட வைக்கும்
உப்பு! எனக்குள் உயர்கவைப் பார்மினே

சமநீதியே வேண்டும்

ஆரும் ஆருக் கழகமையில்லை!
 அழகைப் படுத்த விழைகின்ற
 பேருக் கழகமைப் படுவதைப்போற்
 யெரிய மட்டமை ஒன்றுமில்லை!
 “சாரு சாரு” என்றாறு
 சாரு போடும் வழக்கமதும்
 ஓரி கறையின் ஆதிக்கம்
 உலவும் உலசிற் தேவையில்லை!

ஜயோ வென்றே அஞ்சவதும்
 ஜயா வென்றே கெஞ்சவதும்
 சரியா? நல்ல சமதர்மந்
 தளைத்த தரணி ஈதென்னாற்
 பொய்யே ஆமாம் பெரும்புறுடாப்
 புவியின் மீது பொல்லாத
 மையல் கொண்ட மாடுகளால்
 மனிதர்க் கென்றுஞ் சங்கடந்தான்!

அடக்கி யாள எண்ணுகிற
 அதர்மக் கொள்கை யாற்தர்மம்
 முடக்கு வாத நோய்போன்று
 முடங்கிப் போச்சே இன்றைக்கு
 படைக்கு மேலே படைகுவிய்பு
 பாரிற் குழப்பம் கொந்தளிய்பு
 ஏதற்கு ஈது? எல்லார்க்குங்
 சிடைக்கு மாயின் சமநீதி!

வீரடியூப்பது பாவம்!

சுவனி எழுப்பிடும் கோழி - குறுநெல்
கொத்தித் தின்னவரும் போது - அதன்
ஆவி பதறாந் தூரத்தி - அதை
அடித்து விரட்டாதே பாவம்

தானி ஒடிவரும் நாய்தான் - அதை
தடவிக் கொடுக்காது விடினும் - அதன்
ஆவி தூடித்துவிடக் கல்லால் - நீ
அடித்து விரட்டாதே பாவம்.

வீட்டு மூலையிலே ஒடும் - எவியை
விரட்டிப் பிடித்துவிடும் பூனை - அதைப்
போட்டு அடித்துத்துன் புறுத்தல் - ஒரு
போதுங் சுவடாது பாவம்

வண்டி இழுத்துக்கூட்டும் மாடு - தொட்டு
வருடிக் கொடுத்திட வேண்டும் - கால்
நொண்டி நடந்திடும் போது - அதை
வண்டியிற் பூட்டாதே பாவம்

வாயே பேசாத வூபிர்கள் - வாய்
பேசும் நமக்குநற் றுணையாம்
தாயே போன்றுநல்ல ன்பு - இத்
தரணிவாழ் உயிர்கள்மேல் கொள்வோம்.

- சிந்தாமணி -

பாடம் கற்றேன்!

முயலாக நான்துள்ளிப் பாய்ந்த காலம்!
முடவான யின்பு, என்றங் வாலி பத்து
வயதான போதினிலே வதுவை யென்னும்
வகுப்புக்கு நான்சித்தி அடைந்து சென்றேன்!
கயலாகக் கருவிழிகள் துள்ளிப் பாயும்
காரிகையின் கரம்பற்றிக் கொண்டில் வாழ்வில்
புயலாகத் துன்பங்கள் கூழ்ந்த காலை
பொறையுடனே நான்புதிய பாடங் கற்றேன்!

வாழ்க்கைப்பள் ஸிக்குள்ளோ நான்பு குந்து
வாஞ்சைசயாடு வஞ்சியுடன் வாழுங் காலம்
புக்கின்ற புதுப்புப்பம்! இன்பந் துன்பம்
போதிக்கும் புதுப்பாடம்! கற்ற வண்ணம்
நாக்கைத்தான் புரட்டுபவர் நடுவன் நானோ
நாடோறும் வாழ்வதுடன், நானி லத்தை
ஆக்கிப்பின் துடுக்கின்ற அந்த ஈசன்
அடுத்தடுத்துப் புகட்டுகின்ற பாடங் கற்றேன்!

நூர்க்கின்ற தீக்கொப்பார் சிலபேர்! மற்றும்
நூர்க்கொண்ணாத் தீக்கொப்பார்! பலபேர்! இங்கே
ஆர்க்கின்ற ஆழிக்கும் ஆழங் கூட
அறிந்திடலாம்! அன்னவர்தம் நெஞ்சின் ஆழம்
பார்க்கின்ற வல்லமைகள் யார்க்குண் டாமோ?
படைத்தவனைத் தவிரவே றானோ திங்கே?
ஏய்கின்ற மன்பதையில் நான்னி றந்து
இற்றவரை எத்தனையோ பாடங் கற்றேன்!

ஞானம் வரும்

நாற்பது வயது, ஆகிறது! - பெரும்
ஞானம் உனக்கு வருகிறது! - எனக்
கேட்பது சரியா எல்லார்க்கும் - கல்வி
கேள்வி மிகுந்திடன் ஞானம்வரும்!

ஞானம் என்பது மதியுடைமை - அதை
நானும் அறிந்து செய்கடமை!
வீணாம் ரிறரின் குறைசுறைல் - அதை
விட்டு நடந்திடு ஞானம்வரும்!

கோணல் பார்த்துக் களிக்கிறது! - மனம்
கோணி ஏன்தான் நடக்கிறது?
வீணில் வார்த்தை பேசிடுதல் - இனி
வேண்டாம் திருந்திடு ஞானம்வரும்!

ஏய்க்கும் மனமே இருக்கிறது! - அந்த
இறைவனைக் கடை ஏய்க்கிறது!
காய்க்கும் கணிக்கும் வேற்றுமைகான்! - அதை
காண முனைந்திடு ஞானம்வரும்!

இறைவன் அளித்த அறிவிருக்கு
எனினும் நெஞ்சில் இருளிருக்கு, - நீ
குறைகள் குற்றங் கவுருகிற - மனக்
கொள்கை விட்டிடு ஞானம்வரும்!

போட்டி பொறாமை எழுகிறது - மனம்
புண்பட் டின்று அழுகிறது
ஏட்டிற் படித்ததை எடுத்தெறிந்து - நீ!
நடந்தால் எப்படி ஞானம்வரும்!

கல்விச் செல்லும்!

என்றும் இன்பம் எமக்கீயும்
எழிலார் கல்விப் பொருளான்றே
கண்போல் எம்மைக் காப்பாற்றிக்
கரைசேர்த் தீடுமிக் காசினியில்!

உள்ளத் துள்ளே ஊற்றாகி
உலகி லுண்மை வழி நடக்கத்
தெள்ளத் தெளிந்த நல்லறிவைத்
தீண்மும் தருவது அதுவொன்றே!

கொல்லுங் கொடுந்துய ராணாலும்
குளிர்ந்த மனத்தால் வரவேற்று
அல்லும் பகலும் நாமிங்கே
அமைதியாய் வாழ வழிகாட்டும்!

செல்வம் வந்து வெள்ளம்போல்
சேர்ந்து, இன்பம் வழிந்தாலும்
கல்விச் செல்வம் போலிந்தக்
காசினி மீதில் வேறுண்டோ?

காலம் கடந்து, நாள் கடந்து
கஷ்ட முற்று வாழ்ந்தாலும்
ஞாலம் புரக்குங் கல்வியைநாம்
நன்றாய்த் தேடிக் கற்றிடுவோம்!

- தீண்பதி கவிதா மண்டலம் -
1979.03.06

வினார் - கிழ்ச்சியா ஏ.எ.எ. ஆவி

என் எழுத்து!

என்னுணர்வு அத்தனைக்கும் எழிலுருவை ஊட்டும் - அது
இதயத்து எண்ணைத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டும்!
கண்ணாடி போலென்றான் கருத்தைநிலை நாட்டும் - இந்தக்
காசினிக் கென்கருத்தைக் கவின் கலையாய்க் காட்டும்!

நீலவான் மீதன்னன நீந்தி வரச்செய்யும் - அது
நித்தமுவென் வெஞ்சலைர்வைத் தேன்மழையாய்ப் பய்யும்!
கோலமயில் கோகிளம்போல் உலவிவரச் செய்யும் - என்றன்
கொள்கைதனை ஆடையாய்க் குவலைத்தில் நெய்யும்!

உலகத்தின் உருவத்தைத் தன்னுள்ளே அடக்கும் - பொங்கும்
உணர்ச்சிகளின் உருவமாய் என்னுள்ளே சிடக்கும்!
பலக்கைதகள் சுறியது பாரினிலே நடக்கும் - நல்ல
பண்புடனே நாம்வாழுக் கவிதைகளாய்ப் பிறக்கும்!

- தீண்பதி கவிதா மண்டலம் -
1979.03.28

வினார் - கிழ்ச்சியா ஏ.எ.எ. ஆவி

இனிய தீரவு!

அள்ளியோளி வீசுகின்ற நிலவு - தென்றல்
அசைந்தாடிக் கொள்ளும் ஓர்தீரவு!
வெள்ளியிதழ் விரித்திருக்கும் வானம் - அந்த
வீதியெல்லாம் பேரழகின் மோனம்!

தரைமுழுதும் தன்னொளியிற் குளிக்கும் - குளிர்
தாங்காமல் பனிமலர்கள் விழிக்கும்!
வரைமுழுதும் பனிமுடிக் கிடக்கும் - சில்
வண்டுகளோ இசைபாடிக் களிக்கும்!

சுத்தாடிக் குதிக்குமினாங் காற்றைத் - தொட்டுக்
கொண்டாடும் தென்னையினாங் கீற்று!
சாத்தாத சன்னலோரம் பார்த்து - மலரின்
சவ்வாது மணம்பறப்பும் காற்று!

மந்திமுந்தி வந்துஅது மோதும் - இரவின்
மோனத்தைக் கலைத்துமது ஒடும்!
சிந்தையிக மகிழுவரும் நாதம் - அது
சிங்காரக் குயிலிசையின் போதம்!

பச்சைமா மலைமேவும் மஞ்சும் - நிலவுப்
பாற்கதிரில் கோலஸழில் கொஞ்சும்!
எச்சுவையும் விரும்பாமல் நெஞ்சும் - இந்த
இனியதீராக் காட்சியிலே துஞ்சும்!

- தினபதி கவிதா மன்றலம் -
1979.07.20

கவிஞர் - கிள்ளியா ஏ.எச்.என். ஆவி

பதில் ஒன்று தேவை

மாப்பிள்ளை ஆவ தற்கு
மணமகள் தேவை என்று
யேப்பாலில் நீங்கள் போட்ட
பெரியஅவ் விளம்ப ரத்தை
பும்படைந் திட்ட முன்று
பூகவையர் எங்க ஞானே
முப்படைந் தின்று செல்லும்
முத்தவள் நானும் கண்டேன்

சீதனம் தேவை இல்லை!
சீர்வாரி சையும் வேண்டாம்!
மாதுதான் வேண்டும் மங்கை
மனங்கவர் அழகுப் பெண்ணாய்ப்
போதுமே இருந்தால், கல்வி.
பெற்றவள் தேவை, என்று
நீதமாய்க் கேட்கும் உங்கள்
நெஞ்சினை வாழ்த்து கிண்றேன்!

கவிஞர் - கிள்ளியா ஏ.எச்.என். ஆவி

இன்றைய ஈழம் தன்னில்
இளைஞரே! உங்கள் போன்று
நன்றென இளைஞர்க் கிந்த
நல்லெண்ணைம் உதிக்கும் என்றால்
குன்றென வளர்ந்த குமர்கள்
குடும்பவாசி வடைவர் தீண்ணைம்!
என்றுநான் எண்ணி யிந்த
எழில்மடல் தீட்டு கின்றேன்!

கார்முகில் தோற்கும்! என்றன்
கருமுடி! வளைந்த வில்லாம்
சுவர்நுதல் என்று என்னைக்
கூறிட வில்லை, என்றன்
போர்முகம் அறியாத் தங்கள்
யெருமனம் அறிந்தென் தோற்றம்
யார்வைக்கு அனுப்பு கின்றேன்
பதிலொன்று அனுப்பு வீரா?

- தீண்பதி கவிதா மண்டலம் -
1979.12.08

கவிஞர் - கிள்ளியா ஏ.எஃ.ஏ. ஆலி

தேங்காய்த் தொல்லை!

கறிக்கூற்றும் வெண்பாலைக் கறந்து உற்றும்
கறவையல்ல: தேங்காய்தான்! குடுத்துத் தீண்ணும்
நறுஞ்சாற்றுப் பழமன்று, நாட்டில் இன்று
நடமாடும் தேங்காயால் பொரிய தொல்லை!
பறித்தோடும் நிலைமைவரும்! பாதை தன்னில்
பானுக்கு அன்று “கீழு” படர்ந்தாற் போன்று
கறிக்கூற்றும் தேங்காய்க்கும் கடையில் இனிமேல்
கட்டாயம் கீழுநிற்கும்! காலங்கு சிரிக்கும்!

நெய்யுறும்! உணவுண்ட நாளை நெஞ்கும்
நினைத்துருகும், உமிழ்நீரும் நாவில் உறும்!
கொய்தெடுத்த கீரதனைச் சுண்டற் றானும்
கொடுமிழயைத் தொட்டவிலைத் தேங்காய்க் கின்று
கைய்சையும் காணாது! கவலை வந்து
காலுங்றும் கனலெரிக்கும் கவலைத் தீயால்
பொய்யுறிப் போன்றுப் புவியின் வாழ்வும்
பொசுங்கிவிடும்! ஏழையுளம் நடுங்கிச் சாகும்!
சமைக்கின்ற தேங்காய்விலை சரியும் காலம்
சட்டனவே வரப்போமோ? சனிய னாலே
கமகமக்கும் கறியாக்கும் காலம் போச்சு!
கனியாத தேங்காய்க்குக் கரைக்கும் காசு
நமக்கின்று பெருநட்டம்! நலிந்தோர்க் கெல்லாம்
நாடோறும் பெருந்தொல்லை! தேங்கா யோடு
சுமக்கின்ற துயறெல்லாம் தொன்க ணக்கு!
சுகமெல்லாம் எப்படித்தான் சொந்தம் ஆகும்?

கவிஞர் - கிள்ளியா ஏ.எஃ.ஏ. ஆலி

- தீண்பதி கவிதா மண்டலம் -

1980.01.19

பஸ்ஸில் ஒரு பயணம்!

ஓட்டம் பிழிக்கும் பஸ்ஸாக்குள்
ஒருவருக் கொருவர் இடிப்பட்டு
ஆட்டம் போடும் சனவந்திசல்!
அடியைக்கடை வைக்க வொணாக்
சுட்டப் பற்றக் கூட்டத்துள்
குழந்தை குட்டி புழுக்கத்தால்
காட்டும் கூக்குரல் அதனிடையே
கடிதில் அடிப்பா பிக்மொக்கட்

கரிய கவந்தற் கண்ணிகளின்
கட்டுடல் எல்லாம் கண்கட்கு
தெரிய வாலியப் பொழியஞ்குக்
கொண்டாட் டந்தான்! பஸ்ஸாக்குள்!
பெரிய பேச்சு நிகழ்ந்துவரும்
பின்னும் முன்னும் சுகமதாங்கி
நெரிய நெரிய பஸ்ஸாக்குள்
நிற்போர் பாடே பரிதாபம்!

வந்தோ வரல்லாம் இறங்கிடினும்
வழியில் நிற்கும் பலபேர்கள்
அந்தோ பஸ்ஸாம் வந்ததென்றே
அல்லல் பட்டே ஏறிடுவார்!
வெந்தே பஸ்ஸில் வந்திருக்கும்
வேலைப் பஞ்சால் நொந்திருக்கும்
அந்த பஸ்ஸாக் கண்டக்டர்
ஆறிடு வார்சினம் “பெல்” கத்தும்!

- தீண்பதி கவிதா மண்டலம் -

• 1980.03.24

என்ன செய்வான்?

கட்டுப் பொசுக்கும் வந்துப்புவையில்!
சுள்ளிக் காம்பாம் அவனுடலைப்
பட்டுப் பொசுக்க, அம்மனிதன்
பாவம்! உழைத்து மாய்கின்றான்!

நொந்து கெட்ட அவனுடம்ஹின்
நுங்கு போலும் தகையாவும்
வெந்து பட்ட தாலவனுக்கு
வையிலும் நிழலும் ஒன்றேதான்!

நாஞும் கொளுத்தும் வையிற்குட்டில்
நரம்பு தெறிக்கும் பழுப்புழைத்தும்
சுழும் கவடச் சிலவேளனை
குடிக்க இன்றிக் கீடக்கின்றான்!

கல்லை மண்ணை அவன்குமந்து!
காலம் முழுதும் செத்தாலும்
“இல்லை” என்னும் நிலையேதான்
என்றும் வீட்டில் என்செய்வான்?

- தீண்பதி கவிதா மண்டலம் -

1980.09.18

பட்ஜெட்டு

மேல்ஒழந்து உழைத்தென்ன? மிச்சம் இல்லை!
மென்மேலும் விலையெல்லாம் மெய்யீ தேறி,
ஆள்ளுழந்து போகின்றான், அவிழ்ந்து கொள்ளும்,
அன்றாடச் செலவினாங்கள் கூடிக் கூடி
நாள்நடந்து போகிறது, நாட்டில் இன்று
நலிகின்ற ஏழைமகன் நெருப்பில் எண்ணேய்
போல்கிடந்து கொதிக்கின்றான், பொல்லா “பட்ஜெட்”
புரியுஞ்சா கசங்களினாற் புன்மை யுற்றே!

வீட்டுக்கோர் பட்ஜெட்டு போட்டுத், துண்டு
விழுந்தொகையால் வாழவரும் வேளை தன்னில்,
நாட்டுக்கோர் பட்ஜெட்டு போட்டுக் கொண்டு
நக்குகின்ற போதிந்த நாட்டில், பஞ்சப்
பாட்டுக்குக் குறைவருமா? பட்ஜெட் தன்னில்
யாழியர்வு என்று சில ரூபா நோட்டைச்
சாட்டுக்குக் கூட்டுகிறார், விலைகள் மட்டும்
சந்தமும் இமயம்மீ தேறிச் செல்ல!

விசைகளும் விலைவாசி, விண்ணனை நோக்கி
விரைந்தோடிப் போகிறது! பணமென் ஹெதும்
“பசை”யற்றுப் போய்விட்ட பஞ்சை மக்கள்,
பட்ஜெட்டைக் கண்டொவ்வோ ராண்டும் ஆண்டும்
அசைவற்றுப் போகின்றார்! ஆண்டு தோறும்
அன்னாரை பயங்காட்டும் பட்ஜெட் மீது
வசைபாட வைக்கிறது, வறுமை யோடு
வாழ்வோரை அரசாங்கம் மீண்டும்! மீண்டும்!

- சிந்தாமணி -
1981.05.10

ரத்திகு ஒரு தங்கை

கொள்ளை யழகுக் குமரியவன் - பல்
மூல்லை விரிய, முகப்புவில்
கள்ளைத் தேக்கிக் கண்சிமிடிப் - பெருந்
தொல்லை எனக்குத் தரவுந்தாள்!

வட்டப் புதுமுகம் வாண்டிலவோ? - அவள்
யட்டுத் தளிருடல் தேன்மலோ!
தொட்டுப் புதுச்சுகம் காணலுமோ? - என
எட்டிக் கையால் கிழுத்தெடுத்தே

மங்கை நீயார்? என்றிட்டேன் - நான்
தங்கை ரதிக்கு என்றிட்டாள்!
என்கை தொடுத்தென் மார்போடு - அவள்
கொங்கை தழுவ அனைத்திட்டேன்!

பொன்னே போன்று ஒளிர்ந்திட்டாள்! - என்
கண்ணே! எனயான் மொழிந்திட்டேன்!
என்னே! இந்த இன்பமென - என்
முன்னே கீடந்து முகஞ்சிவந்தாள்!

அன்பே! உன்னை விடமாட்டேன் - நான்
உன்பே ரறிந்தேன்! உனையறிந்தேன்
என்பே ரறிந்து எனையறிந்த
பின்பேன் இந்த நாணைமென்றேன்?

போங்கள் அத்தான்! விளையாட்டு - இனிப்
போதும் என்னை விடுங்கவளன்
நீங்கப் போனாள், நில்லென்று - நடு
நிசியில் நான்வாய் புலம்பிட்டேன்!

- சிந்தாமணி -
1982.01.24

பிள்ளைக் கணியமுது

மடவார்! மனைக்கு விளக்காகிக் கற்புக் கடவாமல் நின்று களித்துத் - தொடுவார் கொழுந்தம் தோளாங் கொழுகொம்பு, தொட்டுத் தொழுவர்தம் அன்புத் துணை!

மாதர் வதன மலர்மீது மொய்த்தின்பக் காதற்றேன் உண்ணூங் களிவண்டாம் - தாதையர்தம் இல்லக் கீழுத்தியுடன் இன்பச் சுனையாடிப் பிள்ளை பெறுவார் பிழைந்து!

பால்மனைக்கும் வாயும் பசியவிளாங் கைக்குருத்தும் தோள்மிதித்துப் பாயும் துகிர்க்காலும் - நாள்முழுக்க ஈர்த்தெடுக்குங் காந்த எழில்நடக்கயுங் கொண்மசன் வார்த்தளிக்கும் பொன்வாடி வம்!

முத்தரும்பல் போலும் முளைத்துவரும் முன்னயிறுக் கொத்தலர்ந்து காட்டுங் குளிர்ச்சிரிப்பு - தத்திவரும் கிள்ளைக் குரலைலியோ? கிண்கிணி நாதமோ பிள்ளைக் களிவாய்ச் சிரிப்பு!

மறுவில்லா வானில் மதிநீந்திப் பெய்யும் திருவொளியைத் தாங்கிவருஞ் செல்வச் - சிறுகுழுவிச் சிட்டாம் அவனோடிச் சிந்தை கவர்ந்திமுப்பான் பட்டாந் தளிர்வுட லால்!

மழுலைவாய்ச் சொல்லோ! மனங்கிறங்க வைக்குங் குழுவினிதும் மேலாம்! மழுலைக் - குழுவியதன் பிஞ்ச மிகைவாய்ப் பிழிந்தூற்றும் பேரமுதால் நெஞ்சு உவக்கும் நிதம்!

சிந்தாமணி -
1982.05.09

சுரக்கட்டும் வாவேவன் சுகம்

செறிந்த குறங்கின் செழிய்புஞ் செழுந்தேன்
நிறைந்த மலர்வாயும் நீலம் - சுரந்த
கயல்விழியுங் கள்ளுநூங் காந்த இதமும்
மயல்கொள்ள வைக்குமூடி மாது!

மதர்த்து வளருமிளாம் மார்பு, குரும்கை
நிகர்த்து எழிலுாடி நின்றே - கருத்தைக்
கவர்ந்திமுத்துக் காதற் கனல்முட்டுங் காலை
உவந்தேற்கா தோடேன் உனை!

சுந்தல் மலர்மீது குந்தும் களிவண்டு
நான்தான்! எனதன்பு நாயகியே! - காந்தம்போல்
சொல்கொண்டு உள்ளச் சுருதியினை மீட்டும் வாய்க்
கள்ளுண்டு நிற்பேன் களித்து!

தென்றல் அடிக்குந் திசையினிலே நீநின்றால்
மனறல் அடிக்குதாம் மாதேநின்! - கொண்டை
கடுகமழுந் தன்மை கலந்ததனா ஸன்றோ
முடுகமழுந் தீர்க்குதாம் முக்கு!

ஈர நிலவு ஏறிக்கும் நனிஇரவு!
நேர மெமக்குத்தான் நித்திலமே - ஆரத்
தமுவியினை என்நெஞ்சத் தாமரையி வேற்றிக்
கொழுநிதியாய்க் காப்பேன் கொடு!

முல்லைப்பூங் கோதை முகத்தினிலே மொய்த்தின்பக்
கள்ளள அருந்திக் களிகொள்ளும் - எல்லை
இறப்பினிலே தானுண்டு என்பேனென் னன்பே!
சுரக்கட்டும் வாவேன் சுகம்.

- சிந்தாமணி -
1982.06.06

புரி சீற்க்கப் பாடுயவன்

இந்தப் புவித லத்தினிலோர்

இன்பத் தமிழ்ப்பாத் தேரோட்ட
வந்த சாரதி, பாரதினி!

வான்முகில் போற்கவி மழைபொழுந்து
சிந்தை கவர்ந்தோய்! செந்தமிழாற்
செய்த தீம்பா டல்நல்கி
விந்தை உலகை வென்றோனே!
வீரு கொண்டு நின்றோனே!

இருளைக் கிழித்துப் பெருஞ்சுடரை
இகத்தில் ஏறியும் இளம்பரிதி
உருளை வாடவிற் குணதிக்கில்
உதித்த தைப்போல், நீபிறந்து,
மருளை நீக்கி, மாந்தர்தம்
மனப்பாத் திரத்தில் விறலென்னும்
பொருளை அள்ளிப் போட்டாலே
புவிசி றக்கப் பாட்டாலே!

கும்பிப் போய்நீன் ஹார்தம்மைக்
கொள்கை அற்றுப் போனவரைச்
சோம்பிப் போய்நீன் ஹார்தம்மைக்
சோர்வு உ ற்றுக் கிடந்தோரை
வீம்பு பேசி வெறும்வார்த்தை
வீர ராய்வாழ்ந் தோர்தம்மை
மேம்ப டச்சேய் தற்காக
வேட்கை கொண்டு உழைத்தோனே!

முறுக்கு யீசை, முண்டாக!
முத்தமிழ்ப் புலவ: நீ ஞானக்
கிறுக்கில் வரைந்த தமிழ்ப் பாட்டு
கிண்கிணி நாதம் மீட்டுத்தா!
பொறுக்கு தில்லை நெஞ்சென்று,
பொங்கும் பெளவும் போலெழுந்து
உருக்கி வார்த்த கவியாவும்
உலகுக் கொளியை ஊட்டுத்தா!

- தினபதி கவிதா மண்டலம் -
1982.12.11

கவிஞர் - கிழ்ச்சியா ஏ.எஃ.ஏ. ஆவி

உன்றன் விருப்பும் என்ன?

உனதெழிற் கோலங் காணும்
ஒவ்வொரு நாளு மென்றன்
மனதினைப் பறிகொ தேது
மயங்கினேன்: மதுவி னூற்றே!
தீனமுனைக் காண வந்து,
திருடனைப் போல நிற்கச்
சனங்களும் என்றன் மீது
சந்தேகங் கொள்கின் றாரே!

இருப்பினும் உன்னைக் காணா
திருக்கவும் முடியு மாமோ?
இறப்பினும் உன்னை அல்லால்
இங்கொரு பெண்ணைக் கொள்ளள
விருப்பமும் அற்றேன்! காதல்
விளைத்திடும் இன்பப் போதைச்
செருக்கினுள் வீற்று விட்டேன்
சிந்தயைக் கவர்ந்த மாதே!

ஷிறைமுகம் பார்த்த நாளாய்ப்
பித்தனாய்ப் போனேன்: என்றன்
உறைவிடம் இனிமேல், உன்றன்
உள்ளமான் றேதான்! அன்பே!
நறைதினம் மாந்தும் வண்டாய்
நான்தினம் மாறி: கன்னச்
சுரைதனில் கிடக்குந் தேனைச்
சுகித்திடும் நாளௌந் நாளோ?

கவிஞர் - கிழ்ச்சியா ஏ.எஃ.ஏ. ஆவி

பன்முரல் அளியைப் போலும்
பறந்துவனைத் தேடி வந்துன்
வென்னிரற் காந்தள் தம்மை
யெல்லைனத் தொட்ட கணத்து
இன்குரற் பேச்சின் நாத
இனிமையை நுகரும் நாளோ
முன்வரக் காணேன்! நானுன்
முகமலர் மொய்த்த வெப்போ?

தந்தையும் தாயும் நீன்றன்
தமையனும் தடைக்கல் லாக
வந்துவன மறித்திட டாலும்
வாலையே! உனைம ணந்து
சந்திர வதனஞ் சேப்பச்
சந்ததம் களிப்பி லாய்த்தி
எந்தனின் உயிரா யுன்னை
என்றுமே காத்து நிற்பேன்!

உனைத்திட மாக யானும்
அடைந்திட வேண்டு மென்னும்
மனத்திடம் பூண்டு விட்டேன்
மங்கையே! நினது பெற்றோர்
பிழைத்திட விருப்ப மற்றுப்
பிரித்திட முயற்சி செய்யின்
அனைத்திடக் கரங்க ஞஞ்ஞு
ஆமுன்றன் விருப்ப மென்னை?

- தினபதி கவிதா மண்டலம் -
1982.12.26

ரயிலில் சந்திரரக்

நகையவிழ்த்து மதிமுகத்து
நங்கையார்தம் கடிகமமுஞ்
சிகையவிழ்த்துஞ் சிகைமுழித்துஞ்
சிங்காரித் திளம்பருவ
முகையவிழ்த்தும் முறுவலித்தும்
முகமலர்ந்த பேடுகளாய்ப்
புகைவண்டிப் பெட்டிகளிற்
புறப்பட்டு வந்தனரே!

கிளிமுக்கு! நுஸியீது
ஒளிதுள்ளும் மூக்குத்தி!
நெளிகவந்தல் வளைந்தோடும்
நீண்டகரும் நாகம்!
விழிகாந்தம் காளைகளை
வெகுவிரைவி லீர்த்தெடுக்கும்!
மொழிசாந்தம்! கொண்டவொரு
மோகனாங்கி யுங்கண்டேன்!

அவளைன் பக்கலிலே
அபார்த்தற்குப் பாடுபட்டுத்
தவளைக்கண் கொண்டுமிகத்
தாகமுடன் நோக்கையிலே
குவளைக்கண் ணால்ளறிந்தாள்!
குனிந்திட்டேன்! கனிந்திட்டாள்!
கவலைக்கண் யான்முழிக்
களிப்பினிலே மூழ்கி விட்டேன்

முகவரியைக் கொடுத்திட்டேன்!
முகமலர்ந்து எடுத்திட்டாள்!
முகவரியை எடுத்ததனால்
முழுமகிழ்ச்சி எனக்குள்ளோ!
பலநாட்கள் சென்றமின்பு
பைந்தொழியாள்! ஓரஞ்சல்
சிலவரியில் என்றறூக்குச்
செந்தமிழால் வரைந்திருந்தாள்!

மொட்டையென வந்திருந்த
முடங்கலையான் பாக்கலுற்றேன்
அட்டையென என்மீது
அப்பிவந்த அன்பருக்கு!
கற்றையெனக் கைநிறையக்
காசெடுத்து என்றறூக்காய்
விட்டெறிந்த பெருந்தன்மை
மெச்சுக்கிண்றேன்! மிகநன்றி!

வடைகளுக்கும் டொயிகளுக்கும்
வாழைக்க ஸிகளுக்கும்
கடைகளுக்கு ஒழிப்போய்க்
காவிவந்த சோடாக்கும்
மடைத்திறந்து பாய்ந்திட்ட
மகிழ்ச்சியுடன் நீரன்னைக்
கடைசிவரை கவனித்துக்
காட்டியநின் அன்புக்கும்-

பாக்கியான் வைக்காது
படைத்திட்டேன் என்னன்றி!
தூக்கி, நீர் எடுத்திடுவீர்!
சுமைஎன்னின் விடுத்திடுவீர்!
ஆக்கியான் அனுப்பிவைத்த
அஞ்சலிலென் முகவரியை
நீக்கியான் விட்டமைக்கு
நீரறிக! காரணத்தை!
இப்படிக்கு நீர்கண்ட
புதுமைப் பெண்-

- சிந்தாமணி -

அவள் காட்டும் கலைக்கோலம்

அழகு கொழித்திடப் பேசுகிறாள் – அவள்
ஆசை வலையை வீசுகிறாள்!
பழகு தமிழ்மணம் பூசுகிறாள் – அப்
பெந்தொடி நாணிக் சூசுகிறாள்!

காதற் பொய்க்கையில் நீந்துகிறாள் – புதுக்
கனவில் இன்பம் மாந்துகிறாள்!
போதை யூட்டும் புதுமலராள்! – அவள்
பொன்னின் நிறமுள மதுமலராள்!

கலாபி போன்னடை பயிலுகிறாள்! – அவள்
காதல் வந்துசிற் துயிலுகிறாள்!
உலாவி வரும்வான் மதிமுகத்தாள்! – என்
உள்ளாந் திருட முயலுகிறாள்!

அளக பாரம் அலைமோதும்! – அவள்
அரும்புகள் தென்னாங் குலையாகும்!
உலக அழகுச் சிலைபோலும் – அவள்
உருண்ட உடலின் கலைக்கோலம்!

உள்ளாந் தன்னைப் பற்றுதடி – இன்ப
ஊற்றும் ஊறி விட்டதடி!
சொல்லுஞ் சிந்த்தயுஞ் சுற்றுதடி – அடி
சுந்தரி ஆசை முற்றுதடி!

- சிந்தாமணி -
1983.04.10

சேலை புனைந்த சிலை

சேலை புனைந்த சிலையொன்று செங்கமலம்
காலை மலர்ந்தன்னக் கால்பெயர்த்துச் – சாலை
மருங்கினிலே வந்ததுவே! மங்கையனும் அந்த
அரங்கினிலே ஆடும் அழகு!

காவண்டு காணின் களிகொண்டு காவிலலர்ப்
பூவென்று சுற்றும் புதுச்சேலை – மாதன்று
தன்மேனி தன்னில் தரித்திருந்தாள் – அண்ணவளின்
பொன்மேனி தென்சிந்தும் பூ!

சங்குக் குழுத்தும்பொற் சங்கிலியும் போந்தைமர
நூங்குக் குளிர்முகமும் நூலிடையும் – தங்கத்
தமிழூழகும் வாயும் தளிருடலும் கொண்ட
அயிதொழகும் மங்கை அவள்!

வாவென் றகைழுத்திடுமே! வண்டுவிழி இன்பம் நீ!
தாவென் றுறைத்திடுமே! தண்ணிதழுக்கள் – பூவென்
றுதிர்ந்திடுமே! புன்மறுவல் உன்முருகு கண்டு
முதிர்ந்திடுமே! காதல் முகிழ்த்து!

- சிந்தாமணி -
1983.05.01

சீதனம் தேவை தானோ?

எந்டுக்கு மணமுட்டும் வனிதைப் பூக்கள்
விகர்சித்தும் மணமற்றார்! விம்மு கின்றார்!
கட்டுக்குட் பறவைபோல் குழறிக் கொண்டு
கொழுந்துவிடும் ஆசையுடன் பருவத் தீயின்
குட்டுக்குப் பலியானார்! துவளு கின்றார்!
கணையற்று ஆண்கேட்குஞ் சீத னத்தின்
வேட்டுக்குப் பலியானார்! மணமு டிச்சு
வேண்டுமெனின் வைக்கனுமாம் பணமு டிச்சு

வாஸியத்திற் கொள்ளையிடும் வணிகன் போலும்
வதுகையிலே கொள்ளையிடும் வரண்ட நெஞ்சர்!
ஆணினத்தில் மிகுந்திட்டார்! அறிவு கெட்டார்!
அவர்கேட்குஞ் சீனத்தால் அரிவை யென்னும்
மானினத்துப் பருவப்பெண் கண்ணீர் விட்டாள்!
மணவாழ்வு இன்றியவள் சௌல்வி யாக
நீணிலத்தில் வாழுவிட்டார் நெஞ்ச மற்றார்!
நீயனக்கு வருமுன்னே பணமென் றிட்டார்!

தாலிவரா வேண்டுமெனின் காசு வேண்டும்!
தருவீரா? என்பார்கள்! கைக்கும் வேறு
சலிதர வும்வேண்டும்! கொடுப்ப தெல்லாங்
குறைவின்றிக் கொடுப்பீரா? மாம னாரே!
மாளிகைபோல் மனைவேண்டும்! மணமு டித்து
மங்களமாய் வாழுச்சீ தனமு டிச்சு
நாயிகைக்குள் வரவேண்டும்! கழுத்திற் தாலி
நானேன்றும்! சம்மதமா? என்றே கேட்பார்!

அன்றிலென ஒன்றிகைணந்து அகம கிழ்ந்து
அள்ளியள்ளி இருவருமாய் அமுதந் தன்னை
உண்டிடற்கு வழிசெய்யுந் தீரும ணத்தை
உவப்பதற்குச் சீதனமுந் தேவை தானோ?
கண்டிடற்கு இன்பங்கள் உண்டு பெண்கைணைக்
கார், காசு, கல்வீடு நகைநட் டென்று
தண்டனைக்கு உள்ளாக்கித் தண்டிக் காமல்
தம்பி! நீ கரம்பற்றித் தார மாக்கு!

தேங்காயே தின்றுநீ ஹீரோ!

என்றைக்கும் காயாக இருக்கின்ற தேங்காயே!

இன்றைக்கு நீ “ஹீரோ!” என்னிட்டு அடுக்களையில்!

உண்டக்கு நீயின்றேல் ருசியில்லை! உனைவாங்கச்
சந்தைக்கு நான்சென்றேன்! தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றாய்!

விலைகேட்டாற் தலைசுற்றும்! விண்ணோக்கி யுன்னன்னன
குலைபோட்டுக் காய்த்தென்ன? குசினிக்குள் ஓாதிக்க
வலைபோட்டு விலைவிரித்தாய்! வறியவர்கள் தம்மீட்டில்
உலைபோட்டுச், சோற்றோடு உண்ணும்பு! உன்புவே!

என்மீட்டில் தீண்டாட்டம்! இரண்டு துருவலை
முன்கூட்டிச் செய்யாத முட்டாள் தனத்தாலே
முட்டைக்குச் சுற்றேதான் முமுப்புமன் உடையவுனைச்
சப்பக்குட் பிழிந்துற்றத் தவிக்கின்றாள் என்னில்லாள்!

சாட்டுக்குப் பாலுற்றிச் சுமைத்திடலா மென்றாலோ
சோற்றுக்குச் சுவைசேர்க்குஞ் சொதியாக இருக்காதே!
நாக்கிற்குச் சுவையுட்டும்! நல்லகறி யொன்றைஅவள்
ஆக்கற்குத் தேவைநீ! ஆயிட்டும் விலைபெரிதே!

தலையாலே நீர்தந்து தாகத்தைத் தணித்தாலும்
விலையாலே எங்கட்டு வேதனையைத் தருகின்றீர்
நிலையாக இவ்வயர்வு நீழத்தால் எம்வாழ்வு
குலையாதோ? தென்னைகளோ! குறைப்பீரே எம்கவலை.

- சிந்தாமணி -
1983.12.04

கவிஞர் - கிள்ளியா ஏ.ஏ.ஏ. ஆவி

குடையும் அடை மழையும்

குடையுஞ் சிறுகுடை! மழையும் அடைமழை!

உடையை நனைத்திடும் குடைகள் கடையிலே
மழைக்கு முளைத்திடும் காளான் போற்சிறு
வழில் வந்தன! வண்ணச் சிறுகுடை!

தலையை மட்டுமே பாது காத்திடும்!

உடலைத் தோய்த்திடும்! உருவிற் குடையென
கடையிற் கண்கவர் கலரிற் சிடைத்திடும்
விலையில் மட்டுமோ விண்ணை முடிடும்!

மடக்கி எடுக்கவும்! மஷிக்குள் வைக்கவும்
அடக்க மாகவை அழகுக் குடைகளாய்
சிடைக்கும் குடைகளோ கேண்மோ! இங்கறைக்கு
மழைக்குப் பிழித்திடும் மனிதரை நனைத்திடும்!

மானின் மார்க்குள் வட்ப் பெருங்குடை
வானின் மழைதனை வருபம் வருபமாய்த்
தாங்குந் தன்மையைந் தரமுங் கொண்டவை!
ஈங்கு அக்குடைக் கெக்குடை ஒக்குமோ?

குண்டான் போலகலாக் குடையை விரித்துக்
கொண்டு, சோவெனக் கொட்டும் மழையிலே
சென்றோம் அந்நாளில்! சிங்காரக் குடைவிரித்துக்
கொண்டோம் இந்நாளில் நன்றாய் நனைகின்றோம்!

- சிந்தாமணி -
1984.02.12

கவிஞர் - கிள்ளியா ஏ.ஏ.ஏ. ஆவி

நகைகள் போச்சே

வெள்ளமும் வந்து, எங்கள்
வேளாண்மை அழிந்து போக
உள்ளமும் உடலுஞ் சோந்து
உற்சாகம் குன்றிச் சாக
கொள்ளையர் தாழுந் தங்கள்
குறியினைக் கிண்ணியா வங்கிக்
சிகளையிலே வைத்த சேதி
கேட்டு, உள்ள கலங்கிப் போச்சே!

அறுவடை யான யின்னர்
அடக்கனை மீப்ப தற்குப்
பொறுமையாய்க் காத்தி ருந்தோம்!
பொல்லாத கொள்ளைக் கட்டப்பம்,
கருமைகுழ் இரவில் வந்து
கைவரி சையைக் காட்டி
வெறுமையாய் ஆக்கி விட்டு!
விரைந்தனா! நகைகள் போச்சே!

அல்லாஹ்ரேவே! எங்க ஞக்கு
அரசாங்கம் தருமா காசு?
எல்லாமும் ஈட்டிற் றானே
இருந்தன! இனியென் செய்வோம்?
இல்லாத ஏழை கள்நாம்
இருந்ததை அடகில் வைத்துக்
கொள்ளாத காலத் தில்கிக்
கொள்ளையை நடத்தி னாரா?

சங்கிலி, தோடு, பெண்டன்,
சரடுகள், தாலி காப்பு
வங்கியில் வைத்துக் தாழ்ந்த
வட்டியில் காசை டுத்து
எங்களின் தொழிலைச் செய்தோம்!
ஈட்டினை எடுக்கும் முன்னம்
கங்குலின் ஆட்சி நீங்காக்
காலத்தே நகைகள் போச்சே!

ஆழத் தயார் ஆகடா!

காரிகைக்குக் கண்ணடித்தான்! காதலித்தான்! ஆதரித்தான்!
ஸ்ரூடலும் ஒருயிரும் என்றுரைத்தான்! - மாளிகை நீ!
என்றான்! மயங்கினாள்! என்னவளே என்றுவளைச்
சென்றான்! தொடர்ந்து தீணம்!

கைகோத்தான்! பூங்கா கடற்கரை என்றெங்கும்
மெய்சேர்த் தெடுத்தான்! விருந்தானாள்! - கைபார்த்து
வைப்பேன் வதுவை! வனிதா மணியீது
மொய்ப்பேன்நான் என்றான் முகர்ந்து!

அன்பு மணவாளன் ஆகிடுவான் அன்னவன்
என்பு தீயவாழ்வில் இன்பங்கள் - முன்புபோல்
அல்லாது தோன்றும்! அவர்நெஞ்சே நானிருக்கு
இல்லமெனக் கொண்டாள் இவள்!

ஒட்டும் விளாம்பரம் ஓர்சில நாளின்ரின்
விட்டுச் சுவரை விலகுதல்போல்! - தொட்டுச்
சுவைபார்த்த கள்ளனவன் சுந்தரியாள் வாழ்வின்
நகைபார்க்கா மற்சென்றான் நாய்!

கண்டுத் தமிழில் கதைத்துக்கா தல்கொண்டு
மண்டுப் பயல்விட்டு மாறுவான்! - என்று
அவளொண்ண வில்லை! அவனுக்கு அற்பய்
புவனம் ஒருசுவனம் போ!

கண்ணீரில் ஆழத்திக் கவலைத் துணிகொடுத்துப்
பெண்ணைத் துடைக்கின்ற பேயர்கள்! - வெண்மணிகள்
வாழத் துணையின்றி வர்ஷிக்கும் கண்ணீரில்
ஆழத் தயார்!ஆ கடா.

உள்ளறிகோலி ஒன்று வேண்டும்!

நெஞ்சம் குண்டுபோற் கனக்கிறது! - ஸியி
நீரும் கண்களிற் சுரக்கிறது பெரும்
வெஞ்சம் நெஞ்சினை எரிக்கிறது - நெஞ்ச
வெந்து கொண்டுநிதம் இருக்கிறது!

சொல்லில் அடங்காத சோகம்! - அச்
சோகக் கடலிலுளம் ஆழம் - கருங்
கல்லில் நாரூரிக்கும் காலம்! - கவலைக்
கம்புஞ்சி நடப்பேன் நானும்!

என்னை ஏனிகிறவா! படைத்தாய்? - துயர்
எல்லாம் எனக்கேணோ கொடுத்தாய்? யான்
உன்னைத் துதிப்பது குறைவா? - இனி
ஒலந்தான் வைப்பேன் இறைவா!

நீதிக் கிடமிங்கு கொஞ்சம்! - அதை
நினைக்குங் காலமும் நெஞ்சம்!
அதி நாயகனே தஞ்சம் - என
அண்டி யுஞ்சதூர பஞ்சம்!

உண்மைக் கிடமற்றுப் போச்சு! - அதை
உரைப்ப வருமருக லாச்சு! பெரும்
பொய்மைக் கிடங்கவடிப் போச்சு - வெறும்
போலித் தனங்கட லாச்சு!

குறைகள் பன்னாறு நூறு! - அதைக்
சுற யாருண்டு வேறு - பல
முறைகள் உணைநினைந்த வாறு - நான்
விளம்பும் குறைதீர்ப்பார் ஆரு!

என்ன வாழ்க்கைதான் ஈது? - என்
இன்பஞ் சிற்சிலதும் ஜது! - நான்
கண்ணை மூடிடும் போது - வெறுங்
கனவுப் புச்சொரிவாய் கொய்து!

கனவுப் புக்கருகி மடியும் - இளங்
காலைப் பொழுதொன்று விடியும்! என்
மனதில் நிறைவுப்பு மலரும்! - அது
மலரும் நானுனக்கே தெரியும்!

மூன்று காலமும் அறிந்தோய்! - என்
முறையீட்டை நன்கு தெரிந்தோய்! எனக்கு
ஊன்று கொலைஞ்று வேணும்! - தந்து
உதவு! நடமாட நானும்!

- சிற்தாமணி -
1984.04.15

கல்கை தான் என் சொத்து!

காலம் எனக்குச் சுமையில்லை! - என்
கவிதை நெஞ்சிற் கனமில்லை!
நானும் பொழுதும் என்னுடைமை! - நான்
நயக்கும் கவிதை தானுடைமை!

நெஞ்சக் காவிற் கவிப்புக்கள்! - அவை
நிதமும் மலருஞ் சுவைப் பாக்கள்!
விஞ்சும் சுவையை மனமுண்ணும்! - நாள்
விரையும், சிந்தை கவியின்னும்!

இன்பம் என்றொரு பொருளுண்டு! - அதை
இனிய கவிதையில் நான்கண்டு
துன்பம் மறந்து பாடுவேன்! - மனத்
தூய்மை தன்னை நாடுவேன்!

உடலுக் கடியில் உணர்வுற்று! - ஏழங் (கு)
ஒடும் போது வரும்பாட்டு!
கடலுக் கடியுள முத்தாகும்! - அக்
கவிதை தானென் சொத்தாகும்!

நேத்திரம் படுக்கையை நாடாது! - என்
நினைவுகள் கருசி வாடாது!
பாத்திரம் படைக்க முயன்றிடுவேன்! - பாப்
படைத்து ஓய்ந்துதான் தூயின்றிடுவேன்!

கோல வுலகிற் குழியமாந்தேன்! - இக்
குவலையம் விட்டு அழிபயர்ந்தே
போகும் வரைக்கும் பாடுவேன்! கவிப்
புவை யாஞ்சன் சுவடுவேன்!

வாருங்கோ, வீடெடுக்க!

வாருங்கோ! வீடு ஒன்று
வாடகைக் கென்னிட முண்டு
பாருங்கோ! பழைய பாணிப்
படைப்புத்தான் வசதி யுண்டு!

குளியலறை எதற்கு? நல்ல
குளிரும் நீர்க் கிணறு உண்டு!
கழியலறை கட்ட வில்லை!
கடற்கரை அருகி லுண்டு!

முற்றமு முண்டு! வீசும்
முழுநிலா வொளியிலி லுங்கள்
சுற்றமே சூழ்ந்து பேசிச்
சுவைகொள இடமு முண்டு!

தென்னைகள் உண்டு, காய்த்துத்
தேங்காய்கள் சொரிவ துண்டு!
பண்ணைகள் வைப்ப தற்குப்
பக்கத்தி விடமு முண்டு!

மின்னளி யுண்டு நீங்கள்
விரும்பிய நன்றீ ருண்டு!
சன்னிதி சென்று, வல்ல
தலைவனைத் தொழுவாய்ப் புண்டு!

வேலிக ஞண்டு! காய்ந்த
விறகுக ஞண்டு! தோழர்
தோழிய ராய்நாம் உள்ளோம்!
துணைக்குடன் வந்து கொள்வோம்!

ஆதலால் வீடு தேடி
அலைந்திட வேண்டாம், உங்கள்
மாதச்சம் பளக்க ணக்கேன்?
வாடகை வீடெடுக்க

வாருங்கோ! என்றன் வீட்டில்
வசதியாய் வாழ்வ தற்கு
தாருங்கோ முழுந்த வாடை
தருகிறேன் எந்தன் வீடை

- சிந்தாமணி -
1984.06.18

இன்பும் பூக்குமே!

வெண்பாற் குடமொன்று சரிந்து விட்டதோ! - அது
வெண்ணி லாவென்னும் பெயர் பெற்றதோ?
கண்பார்க் கீடமெங்கும் அழுது வழியுதே! - நிலாக்
கனியை உண்டுளாங் கவிதை பொழியுதே!

வட்ட வாழவான வெள்ளித் தட்டது! - அதை
வான வெளியில் யார் ஏறிந்து விட்டது!
கட்ட முகான பெண்ணின் பொட்டது! - போற்
காட்சி தந்து! ஒளிப் பாலைக் கொட்டுது!

ஆகாய வெளியிலே அழுகு பூக்குது! - அந்த
அம்புலி அழுதை அள்ளி வார்க்குது!
மேகத் துகிலுக்குள் மறைந்து பார்க்குது! - அது
மீண்டும் வெளிவந்து எழிலைச் சேர்க்குது!

வெள்ளி மணற்படுகை, வெண்ணிலவு! - அலை
வீசி நுரைபூக்கும் கடற்ப ரப்பு!
மெல்லி ஓங்காற்றின் சலச லப்பு! - மன
மேடையில் மகிழ்ச்சியின் ஆர்ப்ப ரிப்பு !

சாம மானாலுஞ் சாயும் நிலவிலே! - நற்
சரசம் பண்ணுவார் காதல் உ றவிலே!
வாமஞ் சூழ்ந்திடும் அந்த இரவிலே - ஒளி
வனப்பிற் களிக்காரும் உண்டோ உலகிலே!

நீந்தும் நிலவது நெஞ்சை ஈர்க்குமே! - எழில்
நிறைந்த காட்சிகள் கண்ணைத் தாக்குமே!
மாந்தி உள்ளமும் மகிழ்ந்து பார்க்குமே! - வெண்
மதியின் ஒளியிலே இன்பம் பூக்குமே!

நான் விரும்புஞ் செங்கரும்பு

பால்வதனம் வட்டநிலா
பல்வரிசை பச்சாரிசி
ஆள், கவனம் எனக்கறும்
அம்புவிழி எனைக் கீறும்

என்னென்பேன்? நின்னழகை
எவ்வாறு வர்ணிப்பேன்?
பெண்ணென்ப தா? உன்னை
வித்தாக்கி னாய், என்னை

கனற்பிறை போற்புருவம்
குமரியவள் கோகிலப் புள்
தேரிங்கூ டான, உடல்
தேவியவள் இன்பக் கடல்

மாதுளையின் பொன்வண்ணம்
மாதவளின் உடல் வண்ணம்
காதழுகும் கழுத்தழுகும்
காலழுகும் கிழுத்தெடுக்கும்

ஆதவளைக் காதலிக்கும்
அம்புஜப்பும் போலிருக்கும்
மாதவளின் மஸர்மேனி
மயக்குகின்ற தேன் பாணி

நாணத்தி ரைழுமும்
நன்றிலெப் பொன்முகத்தைக்
காணக்கண் காணாது
கவல்கின்றேன் நான் நானும்

ழுங்காற்று அவஞூடலிற்
பூசுகின்ற நறுமணத்தைத்
தான், ஏற்றுக் கருங்குழலும்
தருகிறதோ? நறுமணமும்

உள்ளத்தைப் பறித்தெடுத்து
ஒடுகின்ற பெண்மானே!
வெல்லத்தை விரும்பேன் நான்
விரும்புஞ்செங் கரும்பே நீ.

பிணையாள்கள்!

வங்கியிற் கடனை டுத்து
வாழ்க்கையை வளப்ப டுத்தும்
சிந்கதயிற் சுழன்ற யானும்
திங்களோ தப்பி டாமல்
வங்கியிற் காசு போட்டு
வந்தபின் கடனைக் கேட்டு
வங்கியின் முகாமை யாளர்
வழங்கிய படிவம் பெற்றேன்!

வழங்கிய படிவத் தோடு
வழுத்திய முறையைக் கேட்டு
விளங்கிய வண்ணம் வந்தே
விருப்படன் “போர்ம்” நி ரப்பி
நலங்கிய வாழ்வைச் சற்று
நலமுள தாக்க வெண்ணிப்
புழங்கிய பலரைக் கண்டு
பிணைக்கிறு பேரைக் கேட்க-

வழுவினார்! வார்த்தை யிற்பொய்
வந்திடச் சமாளித்து) அப்பாற
புழுகினார்! போ! போ! வென்று
புகன்றிடா விழுமும், அந்தக்

குழுவினார் பிணைக்கு நிற்கக்
சுசினார்! வெறுத்துக் கையைக்
குழுவினார்! கவலை யோடும்
கரத்தினிற் படிவத் தோடும்

பிணைக்கிறு ஆட்கள் தேழப்
பிழத்திட அலைந்து காலின்
பிணைப்புகள் வலிப்பெடுக்கப்
பெரியவர் சிறியோர், பெண்கள்
எனக்குயி ரான பாங்கர்
எனச்சிலர் இருந்த போதும்
பிணைக்கிறு ஆட்கள் இல்லை
பிறகென்ன நட்பு? வையு?

வனப்புடை யுலகு! இங்கே
வாழ்க்கையில் வசந்த காலம்
தனக்குடைத் தாமன் றெண்ணித்
தருக்குடன் வாழ்ந்து கொள்ளும்
மனத்திடைப் புகுந்து பார்த்தேன்!
மண்ணா வேனும் நல்ல
குணத்தினைக் காலேன் வாழாக்
குரிசில்கள் கண்டு வநாந்தேன்!

- சிந்தாமணி -
1984.12.30

ஏளனக் கணை எரியாதீர்!

வாட்டும்நல் குரவை யோட்டி
வாழவோ ரில்லங் கட்டிப்
போட்டிடப், புதிய தாகப்
பொருட்களும் வாங்கிப் போட
நாட்டினை விட்டு மேலை
நாட்டுக்குச் சென்று, செல்வம்
ஈட்டிடும் மாதர் மீது
ஏளனக் கணைவி பாதீர்.

புரிசைமேற் பூனை போலப்
புருஷனோ டவஞ்ஞ சேர்ந்தே
வரிசையாய் வந்து தாக்கும்
மட்டிலாத் துயரந் தாங்கிக்
குடிசையில் தவித்த காலம்!
குழறியே அழுத காலம்
கரிசனை காட்டா தோரே
கனன்வெற்றுந் தேச ஸாமோ?

செப்பருந் தூரஞ் சென்று
தேடிடுங் காச இங்கு
எப்படி வருவ தென்று!

எண்ணியே பார்த்தி டாமற்
தப்பித்ச் செலவு செய்யுந்
தவறினைக் கணவன் மாரும்
செப்பமாய் உணர்ந்து நன்கு
சேமித்து வாழ்தல் நன்றே.

வீட்டினைக் காப்ப தற்கும்
வேர்விட்டுத் தழைத்த துன்பக்
கேட்டினை நீக்கு தற்கும்
கீழிஞ்சலாய்ப் போன வாழ்க்கைக்
காட்டினைத் தீருத்தி, இன்பக்
களிப்பினை நாட்டு தற்கும்
நாட்டினை விட்டுச் செல்லும்
நங்கையார் நலம்தான் என்னே!

இடைவிடா தனுகும் இன்னல்
இடத்திட.. வாழ்வில் என்றும்
முடிவிலாத் தொல்லை வாட்ட
மிடிமையின் கரங்க ளாலே
அடிப்படி குடும்பப் பெண்டீர்
அனுதினாங் காணுந் துன்பய்
விடுபட வேண்டு மென்றே
விரைகிறார் அறு நாடு

முறைப்படி யுண்டு றங்கி
முழுமையாய் மகிழ்ச்சி யெய்தீச்
சிறப்புறச் சிரித்து வாழுச்
சிந்ததயில் ஆசை கொள்ளாப்
சிறப்பினர் யாவர் உள்ளார்?
பெண்டிராய்ப் பிறந்தும் தாய்மைச்
சிறப்பினர் உழைக்க எண்ணிச்
செல்வதீற் குற்றம் என்னே?

மன்களாய் வாழ்ந்திடு நலமுண்டு!

மனிதன் என்னும் பெயர் கொண்டாய்! - மனம்
மாறிக் கொண்டு ஏன் நின்றாய்?
அநீதம் மிக்க செயல் கொண்டாய்! - நீ
அதனைப் புரிவதில் மயல் கொண்டாய்!

வாசியின் பக்கம் வாய்பிளாந்து - நீ!
வார்த்தைக்கு வார்த்தை பொய்கலந்து
பூசிக் கின்ற பொய்யுலகு - அட!
போடா! உனக்கு எதுமட்டும்?

சுயநல் வாசைச் சுரியினிலே - நீ!
சுகபோ கம்மெனும் புரியினிலே
நயமுடன் வாழுத் தூஷ்பதுவா? - நீ
நாஞும் பொழுதும் நழபதுவா?

கள்ளங் கபட முள்ளநாரி - அதைக்
காட்டிலும் நீதான் குள்ளநாரி!
உள்ளாம் அரவம் வாழ்வுற்று - இந்த
உலகில் உனக்கேன் வீண்பற்று!

வேதகளைத் தீயைத் தூண்டுகிறாய்! - சொல்
வேலால் வந்தைசத் தோண்டுகிறாய்!
சாதனை இதுதான் என்பதுவா? - மனச்
சாட்சியை நீயும் உண்பதுவா?

குணக்கிற் கதிரவன் உதிப்பதுபோல் - மின்
குடக்கிற் சென்று மறைவது போல்
கணக்கு வந்திடக் காலம்போம்! - அக்
காலம் வரைதான் வாழ்வுண்டாம்!

எனக்கு உனக்கு என்றின்று
எதற்கு அடியிட? நன்றான்று!
மனத்தூய் மையைக் கொண்டாங்கு - அட
மனிதா! வாழ்ந்திடு நலமுண்டு!

ஆலயத்தில் பேசுமில்லை

ஆவதும் அழிவ தும்நம்
 ஆசையி னாற்றான்! கெட்டுப்
 போவதும் வாழ்வ தும்வீண்
 புத்தியி னாற்றான்! உள்ளம்
 நோவதும் சாவ தும்,தம்
 நோக்கங்கள் மாறு பட்டுப்
 போவதாற் றானே! ஈதைப்
 புரிந்திட்ட கேடு முண்டோ?

 விருப்பொடு பயிலும் எண்ணாம்
 விளைந்திட ஆனும் பெண்ணும்
 பொறுப்பொடு கல்விக் கூடம்
 புக்கியே பயின்று வந்தால்
 உருப்படு வாரே! இந்த
 உண்மையை யுணர்ந்து நிகுறின்
 வந்துப்பொடு பஞ்ச மாகார்!
 நீறாக அவரும் வேகார்!

ஆலமும் அமுதும் யாதென்று)
 அறிந்திடாக் குழவி யல்லர்!
 காலமும், இந்தக் காலக்
 காட்சியுந் தெரியா ரஸ்லர்!
 சீலமுஞ் சிறந்த பண்டுஞ்
 சேர்ந்திடப் பயிலும் பிள்ளைக் (கு)
 ஆலயந் தானே! அன்பா!
 அருங்கல்விக் கூட மெல்லாம்!

வித்தகம் விளையும், அந்த
 விளைநிலம் பள்ளி தன்னில்
 மித்திர ராகி வேட்கை
 மேவிடச சித்தங் கொண்டு
 சத்துள கல்வி தன்னைச்
 சாராத மாணாக் கர்க்கு
 எத்திசை வேலி போட்டும்
 எதுவிதப் பலனு மில்லை!

மீளாத் துயில்!

மரண மென்றொரு மலருண்டு! - அதை
மணக்கா தவர்தான் யாருண்டு?
மன்னவ னாயினும் மரணமுண்டு - சில
மனிதர் அதனை மறப்பதுண்டு!

உலகை யார்தான் ஆண்டிட்டார்? - மரண
உபாதை விட்டெவார் மீண்டிட்டார்?
அழுகை யுடன்நாம் விறந்திட்டோம் - அவ்
அழுகை குழி இறந்திட்டோம்!

உலகைச் சுருட்டிக் காலமியில் - தமக் (கு)
உரித்தாக் கின்ற பேராவல்
விலகா தவரே கவுடவிட்டார்! - தம்
விதிவழி யவரோ ஓடவிட்டார்!

வாழப் பிறந்தவர் என்கின்றார் - இவ்
கையைகம் ஆர்க்கும் சொந்தமன்று!
மீளாத் துயிலெனும் துயிலென்றும் - நாம்
விரும்பா விழினும் வருமொன்று!

ஏதுக் கிந்த உலகைமன்பார்! - சிறு
இன்னல் வரினும் நரகமென்பார்!
காதல்! அதன்பின் கொண்டிடுவார்! - இக்
காசினி பெரிதன நின்றிடுவார்!

தாயுந் தந்தையும் பிளைஞ்திட்டார்! - இளங்
தளிர்போல் குழந்தைகள் பிறந்திட்டார்!
சேயாய் ஜனித்த பிறவிகள்நாம்! - ஆம்!
செத்து மழயப் பிறந்தவர் தாம்!

தொடங்கிய நாடகம் முழந்தாச்சு - ஒ!
துக்கம் எனுந்திரை விழுந்தாச்சு!
அடங்கியே உயிரும் போயாச்சு! - இவ்
அற்ப வாழ்வொரு தூசாச்சு!

ரார்த்தனை

பச்சாத் தாபத் தோட்டுக்கி - ஒரு
பற்றுக் கோலினை வேண்டுகிறோம்!
அச்சம் நிறைந்த அடிமைகளாய்த் - தினம்
அல்லாஹ் வே!யுனை நாடுகிறோம்!

நிர்க்கதி யான நிலையினிலே - நாம்
நின்றமு சின்ற மறுமையிலே
சுவர்க்கம் நரகம் என்கின்ற - பெருஞ்
சோதனை நடத்தும் அல்லாஹ்வே!

காவைச் சுற்றி வண்டனங்கள் - தினம்
காலை மாலை பறப்பது - போல்
தேவை தேவை என்னாங்கள் - எத்
தினமும் அலைந்து திரிகின்றோம்!

அழகிய நின்திரு பெயர்க்கறி - நாம்
ஆசிக் கின்றோம்! அருள்மிகுமேயோ
பொறிகிற நோன்பு மாதத்து - அருட்
புனலில் ஆடுக் குளிக்கின்றோம்!

நன்மை யான செயல்புரியும் - ஒரு
நல்லுள் ஓத்தைத் தந்தருள்வாய்!
தீமைச் செயலை விட்டொழிக்கும் - நற்
சிந்தை வரவும் செய்திடுவாய்!

பெருமை நோயாற் பீடத்து - நாம்
மிறகைத் தாழ்வாய் மதிக்காமல்
இருமை யுலகிலும் இன்புறவே! - எம்
இகரவா! அருளிக் காப்பாயே!

வாழ்வு சுவைத்திடுமோ!

சோலை தனில்வீசுஞ் சீத இளங்காற்றுச்
சுதியைக் கவ்டுதுடி! - பொன்
மாலை தனில்வந்த மஞ்சள் நிலவெனக்கு
மதுவை ஊட்டுதுடி!

செம்ப வளகிதழிற் சிந்துந் தேனருந்திச்
சிந்தை துழக்குதுடி - விழி
அம்பு படுகையில் ஆடவன் என்றன்
ஆவல் துழக்குதுடி!

காகக் கறுப்பழகுக் கரிய குழல்வாசங்
கமமும் நறுமலரோ? - சுக
போகம் விளைகின்ற பூமி நீதானோ?
புத்தம் புதுமலரோ?

திக்கு எட்டலூந் தேடிக் கிட்டாத
தேனைச் சுமந்தவளோ! - இரு
மொக்கால் முகமலரால் முத்துப் பன்னிரையால்
மோகந் தந்தவளோ!

சொல்லில் அடங்காத சுக்த்தைத் தஞ்சின்ற
இன்பத் தேன்கவியோ? - வேறு
இல்லை! நீயின்ப எல்லை எனக்கொண்டால்
இந்த வான்புவியோ?

நாணித் தீருவிழிகள் நாட்டிப் புதைத்திட்ட
நளினங் கொல்லுதுடி! - தலை
கோணிச் சிரிக்கின்ற கோலம் உள்ளத்தைக்
கொஞ்சிக் கிள்ளுதுடி!

பாவை நீயொரு பாவ லன்தரும்
பாட்டன் கருப்பொருளோ? - மிகத்
தேவை யானயொருள்! தேனே நீயல்லால்
வாழ்வு சுவைத்திடுமோ?

மனைவி

மனைக்கு நல்விளாக் காக்டுவாள் - நல்
மனைவி யெனும்நற் பெயர்ப்பறுவாள்,
துகணைக்குத் தோழி போலாவாள் - அவள்
தொட்டு யீட்டிடும் யாழாவாள்

கதிரவன் முன்னே கமலமென - தன்
கணவன் முன்னே மலர்ந்திடுவாள்
மதுவினை ஏந்திய மலராகி - மனை
வாளன் நுகர்ந்திட மணத்திடுவாள்

குலவித் தனது கொழுநனுடன் - பொற்
குழுவி கணைப்பெற் றெடுத்திடுவாள்
நலமுற் றுயரத் தன்குடும்பம் - முழு
நாளையு மவனே செலவிடுவாள்

அளவறிந் தளவாய்ச் செலவிடுவாள் - வீண்
ஆடம் பரங்களை மறந்திடுவாள்
நிலமகள் போலே பொறையடனே - அவள்
நின்றிடு வாளின்பாக் கண்டிடுவாள்

கணவனைத் தெய்வம் போல்மதிப்பாள் - வரும்
கஷ்டங் களிற்பாங் கவள்வகிப்பாள்
குணவதி அந்தத் திருமகளாள் - தன்
கொழுநனின் நெஞ்சில் வலம்வருவாள்

- சிந்தாமணி -
1985.06.23

மேத்தி ஒரு சத்திரம்

மனிதா! நீ! நல்லவனாய் மாறு!
மண்ணுக்குள் மறைந்திடப் போகும் - நல்ல
புளிதனாய் நீ! யின்று மாறு!

உண்டான பொருள் கொண்டு
அன்றாடஞ் சுகபோகம்
கண்டாலும் என்னடா? வாழ்வைக்
கரும்பாக்கிக் கொண்டாலும்
கசப்பாக்கி நின்றாலும் - மனிதா!
மரணத்தை மனத்திலே கொள்ளடா! - அந்தத்
தருணத்தை எதிர்பார்த்து நில்லடா

குன்றாத ஆகைகள்! குறையாத “தாகங்கள்”
அன்றாடஞ் சிற்றதக்குள்,
நின்றாட! நீயாட!

நிதமுலகிற் போராடு - மனிதா!
நிலமிசை நீகண்ட தென்னடா? - உன்
நினைப்பெல்லாம் ஒரு நாளில் மண்ணடா!

அன்பான உளமெங்கே? பண்பான போக்கொங்கே!

உன்பால் இவையெயங்கே?

கண்பார்த்து ரசிக்கின்ற

காட்சிக்கும் முடிவுண்டு - மனிதா!

மண்மீது நீகண்ட தென்னா? - வெறும்

மாயை!என் றுலகை! நீ எண்ணா!

அவனாட்சிச் செங்கோலும் அடியானே! உன் கோலும்

புவனத்திற் புரிவதெல்லாம்

கவனத்தில் எடுப்பாயா? - மனிதா!

வீடுவாசல் மனைவி மக்கள் என்னா? - இம்

மேதிஸியோர் சத்திரமென் ஹண்ணா?

தூக்கம்

தூக்கம்! தூக்கம்! தூக்கம்! - கண்கைத்
தொட்டுத் தடவிப் பார்க்கும்! - அத்
தூக்கம் சோர்கவெப் போக்கும்! - கண்
துஞ்சி எழுந்தறின் யார்க்கும்!

உண்ட களைப்பையுந் தீர்க்கும்! - கண்
உறங்கி எழுந்திடத் தூக்கம்! - பொருள்
பண்ட மில்லா தார்க்கும் - காசு
பணவொன் றில்லா தோர்க்கும்

சொந்த மானது தூக்கம்! - உடற்
சோர்கவெப் போக்குந் தூக்கம் - அது
எந்தக் கணமுமே வந்து - கண்
இமையில் மொய்த்திடப் பார்க்கும்!

பெரியவர் சிறியவர் மிள்ளை - அது
பேதங் காட்டுவ தில்லை! - தமக்
குரியவர் இவரென இல்லை - சிலர்
உட்காள் வாரே “வில்லை!”

- தினகரன் -
1985.04.08

மன்னவர் கவட மதிக்கும் - அது
அன்னவர் கண்ணையும் மிதிக்கும்!
இன்னமு தாஞ்சுகம் அளிக்கும்! - கண்
இமைகளில் கனவை விரிக்கும்!

சுகந்தரும் இன்பத் தூக்கம் - மனச்
சுமையை விரட்டுந் தூக்கம் -
நிரந்தர மாகிடும் மார்க்கம் - நாம்
நினைக்கும் முன்வரும் யார்க்கும்

தன்னையும் மீறிக் தூக்கம் - சில
சமயம் வந்து தாக்கும் - இரு
கண்ணிலுஞ் சுமையைச் சேர்க்கும் - அக்
கணமே தூக்கம் இனிக்கும்

நித்திய மான தூக்கம் - நம்
நேத்திரங் களையும் அணைக்கும் -
அத்தினம் வரையும்குத் தூக்கம் - ஆம்
அதன்மின் நிரந்தரத் தூக்கம்

- சிந்தாமணி -
1985.09.01

வேஷ்டிக்கை வாழ்க்கை

இருதயம் என்றொரு சதைப்பின்டம் - அதில்
எண்ணாங்க ஓயியிரும் நிதம்முன்டும்
பலவித உணர்ச்சிய் போராட்டம் - மனம்
பாரத் தூடனே நாளோடும்

சிலர்க்குப் பொழுதே போகாது - ஒரு
சிலர்க்குப் பொழுதே போதாது - எனக்
கலக்க மடைந்திடும் வாழ்க்கையிது - பெருங்
கவலை புண்ட யாக்கையிது!

வாழ்வை அனுப வித்துவிடும் - பெரும்
வாஞ்சை யுற்றுப் பொத்துவரும்
நாள்க ஓயின இந் நாட்கள் - எந்
நாளும் அலைகிறார் நம்ஆட்கள்

ஆண்டவன் இட்ட ஆணைகள் - அவை
அனைத்தும் உடையும் பானைகள்
போன்றவை உடைத்துப் போடுகிறார் - பொய்
புரட்டு வாழ்வை நாடுகிறார்

கட்டளை எல்லாங் காலாவதி - ஆக்கிக்
களிக்கும் மாந்தர்க் காருகதி?
இட்டப் எல்லாம் இறந்துவிடும் - அந்த
இலக்கும் ஒருநாள் பறந்துவிடும்

வேடக்கை வாழ்வின் விருப்பங்கள் - நிதம்
வேண்டாம் மனதைத் திருப்புங்கள்
தேடிக்க எரிக்கின்ற இன்பங்கள் - சில
தினாங்கள் மட்டுமே நம்புங்கள்.

- சிந்தாமணி -
1985.09.15

உள்ளும் துழக்கிறது

நேரம் ஓடிப் போகிறது! - வாழ்வின்
நிகழ்ச்சி நிரலுங் தொடர்கிறது!
பாரங் கவடிப் போகிறது! - நெஞ்சு
பகல்லூர வாய், அதைச் சுமக்கிறது!

வாழ்க்கைச் சக்கரஞ் சுழல்கிறது! - அவ்
வயதுப் பாதையும் முடிகிறது!
ஆக்கையை விட்டுயிர் மிரிகிறது! - பெரும்
அழகையா ஸலைகள் எழுகிறது!

மலரும் வாழக் கருகினிடும் - இவ்
வாழுவம் அந்திலை பெற்றுவிடும்
உதிரும் மலரைப் போல்வாழ்வு! - இதை
உணர்ந்தும் மனமோ அலைகிறது!

நொடிக்குள் வாழ்வு முடிகிறது! - உலக
நோக்கே மனதிற் படிகிறது!
மடிக்குள் உலகைக் கொண்டதற்கு -இம்
மனிதனின் உள்ளாந் துழிக்கிறது!

- சிற்தாமணி -
1986.02.02

வெற்றி உன் சொந்தம்!

வெற்றி! வெற்றி! வெற்றி - அதை
விரும்பித் தீனமுஞ் சுற்றி - கரம்
பற்றிக் கொள்ளத் தூஷிப்பார்! - வெற்றிப்
பதாகை ஒருசிலர் பிழிப்பார்!

வெற்றிக் கொடியைப் பிழிக்கும் - பெரும்
வேட்கை யுடனே தூஷிக்கும், - மனம்
மட்டும் இருந்தால் வெற்றி - எனை
வந்தன் டிடுமா கிட்டி?

மயற்சி விதையை நட்டு - பெரும்
ஊக்கம் எனும் நீர் விட்டு - நல்
லுயர்ச்சி அடைய மட்டும் - நீ
உழைப்பின் வெற்றி கிட்டும்!

வெற்றிக் கொடியைத் தொட்டு - தலை
ஏக்கம் அத்தோ டிற்று - மனம்
வற்றிப் போக விட்டு - நீ
வாழா தே! குணாங் கெட்டு

வெற்றிகயப் பற்றிக் கொள்ளல் - நூறு

வீதம் உழைக்கணும் மைல்ல - அதைப்
யற்றியே சிந்தையுஞ் செல்ல - அவ்
வெற்றியும் வரும்! உள்ள துள்ள

பேச்சில் அடிக்கடி அடிபடும் - அதைப்

பெற்றிட முயன்றிடன் பிடிபடும் - வாய்

வீச்சில் வெற்றிகள் வந்துவிடா - விடா
முயற்சிகொள்! வெற்றியுன் சொந்த - மடா!

பாந்திடுவேனா?

மீனா? நின்விழி மீனா? - செந்
தேனா? நின்மொழி தேனா? - இதம்
தானா? கரும்பு தானா? - என்
பேனா? கழுத்துண் பேனா?

வீனா கானங் தானா? - குரல்
தானா? கீதந் தானா? - விடு
வேனா விரும்பு வேனா? - மது
தானா? சுவைத்துண் பேனா?

ஆனா முானா கவனா - அஃப்
தனைத்தும் உன்னிடந் தனா? - உடல்
தானா அமுதந் தானா? - மனங்
கோணா துண்ணு வேனா?

தீனா? தீஞ்சுவைத் தேனா? - நான்
காணா வின்பந் தானா? - சுவை
யூணா உவந்திடு வேனா? - உனை
நானோ பிரிந்திடு வேனா?

சீனாப் பதுமை தனா? - உனைத்
தீனமும் ஆஸ்பவன் நானா? - பெண்
தானா? பால்பழந் தானா? புசிப்
பேனா? யான்மறப் பேனா?

- சிந்தாமணி -
1986.02.23

கவிஞர் - கிள்ளியா ஏ.எட்ட.என். ஆவி

- சிந்தாமணி -
1986.03.02

கவிஞர் - கிள்ளியா ஏ.எட்ட.என். ஆவி

மறியல் வீடு

குற்றம் புரிந்து வாழ்பவரைச் - சிறைக்
கண்டில் அடைத்துத் திருத்துவது - அச்
சட்டம் செய்யும் பணியாகும்! - பெருந்
தடைதான் மறியல் ஸ்டாகும்!

வாரியிற் சிறைகை விரிக்கின்ற - பல
வண்ணப் பறவை வகையினமும் - அடர்
கானில் வாழும் விலங்கினமும் - மனுக்
கரத்திற் படுங்கால் மறியல்தான்!

இச்சைப் படியே ஊர்குற்றும் - ஓர்
இளைஞன் இல்லறப் பூங்காவில் - ஒரு
ச்சைக் கிளியைப் பற்றுங்கால் - அப்
பாவி மகட்கும் மறியல்தான்!

மனம்போ கின்ற பாதையிலே - அட!
மனிதா! நீயும் போவதுவா? - என
வினவும் உள்ளாம் விதிக்கின்ற - நல்
விதிகள் யாவும் மறியல்தான்!

அவய வங்கள் அனைத்துக்கும் - நாம்
அடிக்கடி மறியல் எனுந் தடைகள் - இப்
புவியிற் போடா விழன் நாங்கள் - எப்
பொழுதும் அடைவது கவலையடா!

மறியல் என்றெரு தடையின்றேல் - பலர்
மனமும் வாழ்வும் குலையாதோ? - இதைப்
புரியா மாந்தர் யாருள்ளார்? - எப்
பொழுதும் வேண்டும் மறியல்தான்!

- சிந்தாமணி -
1986.05.04

வாழிவு சிறுக்கும்

பணமும் வரும் பொருளும் வரும்
உலகம் ஒன்றுதான்!
இனமும் வரும் சனமும் வரும்
இதனைக் கண்டுதான்!

குணமும் கெடும் மனமும் கெடும்
காசைக் கண்டுதான்! - தலைக்
கனமும் வரும் திமிரும் வரும்
இதனைக் கொண்டுதான்!

சிரிப்பவரும் அழபவரும்
இறப்ப துண்மைதான்! - இதை
மறப்பவரும் ஒருநாளில்
மரிப்ப துண்மைதான்!

பெருமை வரும் வாழ்வு வரும்
பணத்தைக் கண்டுதான்! - பணப்
பேயமரும் உள்ளமொரு
பாறைக் கல்லுத்தான்!

துக்கம் வரும் மகிழ்ச்சி வரும்
உள்ளம் ஒன்றுதான்! அது
எக்கணமும் சீக்கிரமாய்ச்
சுழலுஞ் சில்லுதான்!

இறந்து விட்டோம் என்துபதற்காய்
வாழ்வ துண்மைதான்! - வாழ்வு
சிறந்து விடும்! வாழ்ந்துவரும்
போக்கைக் கொண்டுதான்.

- சிந்தாமணி -
1987.05.10

சேர்த்து வையுங்கள்

அத்தானுக் கோரஞ்சல் அனுப்பி வைத்தேன்!
 அதுகிடைத்து மகிழ்வுட்டி இருக்கு மென்பேன்!
 குட்டானுக் குள்ளுள்ள சர்க்க ரைபோல்
 கொழுந்நும் கடிதங்கள் இனிக்கக் கண்டேன்!
 கட்டான எழிலுடம்பு! கண்ணுக் குள்ளே
 காட்சியளிக் கின்றீர்கள்! அன்பே நூங்கள்
 மட்டான சம்பளமூம் வறுமை நோயும்
 வழியனுப்பி விட்டதென்கண இங்கு தானே.

 நாடோறும் செங்கதிரோன் ஒளியை வீசி
 நடக்கின்றான்! ஒளிக்கிரணம்! நாலா திக்கும்!
 வீடேது? எங்கட்டு! கதிர்கள் பாய்ந்து
 விகர்சிப்பு ஊட்டுதற்கு? வேத னைதான்!
 கவாது வெளிநாடு பிரச்சா ரங்கள்
 குறையாது செய்திடுவோர் வீடா தந்தார்?
 ஆலோது? உதவுதற்கு! என்னத் தானே?
 அன்பாக ஒன்றுரைக்க விரும்புகின்றேன்

வளவுண்டு, அவ்வளவில் வசதி யாக
 வாழுதற்கு வீடொன்று கட்டிக் கொள்க!
 நலமுண்டு குடிப்பழக்கம் நிறுத்திக் கொள்க!
 நாடோறும் புகைப்பதையுங் குறைத்துக் கொள்க!
 சௌவண்டு! யானறிவேன்! எனினும் எங்கள்
 செல்வங்கள் பேரினிலே சேர்த்து வைய்ப்பீர்
 குலவுண்டு நாம்வாழச் சேர்ந்து கழுத்தாற்
 குறையில்லை! கவலைகளும் குறைந்தே போகும்!

சம்பளநாள் வரும்போது சண்டை மூன்றும்!
 சுஞ்சலமூம் இருவரையும் வந்து குழும்!
 இவ்வளவு என்னகடன் என்று கேப்பீர்!
 என்பதிலைக் கேட்டெனக்கு உதைக்கப் பார்ப்பீர்!
 அன்புளமே! நடந்ததெலாம் நான்னி னைந்தேன்!
 அடித்தாலும் அனைக்கையிலே எனையி முந்தேன்!
 உண்டுடுத்திக் களித்தாலும் சம்ப எத்தை
 உருப்படியாய்ச் சேமியுங்கள் என்றன் அன்பே!

வாழ செய்தோம்!

கறியினைச் சோற்றை யாக்கிப்
பசித்தனைத் தீர்த்த ஸின்னும்
விறகினை எரிய விட்டுச்
சாம்பலா யாக்க வேண்டாம்
அடுப்பினை அணைத்தி ஞூகள்
அடிக்கடி விறகு வாங்கிச்
செலவினைக் கட்ட வேண்டாம்
சேமிப்பைப் பெருக்க வேண்டும்.

விறகினை மட்டு மல்ல
வீட்டுக்குத் தேவை யான
கறிபுளி சாமான் சட்டு
கரைந்திடும் உப்பைக் கடத்
சரிவரச் செலவு பண்ணும்
தலைவியாய் நீஷி ருந்தாற்
சிறுதுளி வெள்ள மாகும்
சிறப்புள இல்ல மாகும்.

என்னரும் மனைவி உன்னை
எடுத்தநாள் முதலாய் யானோ
பன்னருங் கவலை யோடு
பகலிர வாயு கூழுத்தேன்
இன்னருங் குழந்தை குட்டி
இவர்களின் உயர்வு தாழ்வு
நம்மிரு வரின்க ரத்தில்
இருப்பதை மறக்க வேண்டாம்.

தோப்பினை அழகு செய்யும்
வானுயர் மரங்கள் போற்; சே
மிய்யினை யுடையோர் வாழ்வு
சிறப்புடன் மிளிரக் கண்போம்
ஒப்பனை வாழ்வு நம்மை
உயர்த்திட மாட்டா நல்ல
அப்பனை அம்மா வைநும்
குழந்தைகள் காண வேண்டும்.

சீப்பினிற் பல்லுப் போலே
சேர்ந்திருப் போமே தேயுஞ்
சோப்பினில் ஏழும்நு ரைபோல்
மறைந்திடும் அஞ்பு வேண்டாம்
ஆப்பினிற் குரங்கு, யாழும்
அதனைப்போல் மாற வேண்டாம்
மூப்பினிற் கட ஒன்பம்
முகிழ்த்திட வழிசெய் வோமே!

சும்மா இருப்பதில் சுவையே தீல்லை!

அம்மா அப்பா இருவருமே
அன்பு கொண்டு இணையாது
சும்மா இருந்து இருப்பாரேல்
இம்மா நிலத்தில் நாயில்லை!

சும்மா விருந்தால் வாழ்வந்தான்
சோமித் திடுமா? சொல்லுங்கள்?
தம்மா வியன்ற தொழிற்றுறையிற்
சார்ந்து கொண்டால் வாழ்வுண்டே!

சும்மா விருந்தால் வாழ்வெமக்குச்
சுமையா காதா? வாழ்வென்னுஞ்
சிம்மா சனத்தில் வீற்றிருக்கும்
திகதியுந் தகுதியும் வாராதே!

தூங்கும் போது சும்மாவா?
தூங்கு கின்றோம்? இல்லையே!
தூக்கம் என்னுந் தொழிலான்றைத்
தொடர்ந்து யாழுஞ் செய்கின்றோம்!

எல்லாஞ் சும்மா வென்றிருந்தால்
இந்த வாழ்வஞ் சுவைக்காதே!
பொல்லாப் பூமி, அதுசட்ச
சும்மா சுழல மாட்டாதே.

- சிந்தாமணி -
1988.01.17

சுல்லையை குறைக்காதே!

செருப்புகள் கைத்துத் கைத்துச்
சீவியம் நடத்து கின்றான்!
மரத்திலே ஏறி ஏறி
வாழ்க்கையை நகர்த்து கின்றான்!
மாடுகள் போலே மூட்டை
தூக்கீயே மானு கின்றான்!
பாடுகள் மிகுந்த வாழ்க்கை
புலம்பலோ டோட்டு கின்றான்.

அறுந்ததைக் கொண்டு வந்து
அழிகுடன் காட்டிக் கேட்போம்!
பெருந்தகை என்றே சுவலி
பேசாது கட்டிச் சேர்ப்பான்!
பொருந்திடாக் சுவலி ஈந்தே
போகிறோம்! நியாயந் தானோ?
பெரும்பாவம்! தயவு செய்து
குறைந்திடா திடுவோம் சுவலி!
மரத்திலே ஏறித் தேங்காய்
பறிக்கிறான்! சுவலி தன்னைக்
கரத்திலே உடனே வைத்துக்
களிப்பினை ஊட்டல் ஷிட்டே
குறைப்பதா? தகுந்த சுவலி
கொடுத்திடா மனமே கொண்டு
நெருப்பிலே கிள்ளா லாமா?

- சிந்தாமணி -
1988.02.07

மெளனம் ஏனோ?

மன்னவரே என்னிதய மஞ்சம் மிகு
வந்தமறப் போகின்ற அன்றின் குன்றே
என்னவரே எனையீர்த்த காந்தத் துண்டே
எழில்மாப்புப் பறப்பினையான் சொந்தங் கொண்டே
கண்ணயரும் நாளோப்போ? பருவ காலக்
கனவுக்குட் தீனந்தோறும் வந்து வந்தென்
பன்னரிய வேதனையைக் கட்டு கின்றீ?

பாவைக்குத் தாபமுமேன் மூட்டு கின்றீ?

மிரியமுடன் சதிபதியாய்ப் பிளைந்து வாழும்
பேரார்வங் கொண்டவளை, பிளைமான் என்னைப்
பெரியமனத் தோடேற்று, அன்பே! என்கைப்
ஷித்துலாவா தேன்? நாளை ஒட்டு கின்றீ?
நறியமனப் புநானே! நுகரும் நாட்தான்
நண்ணிவர விலையாமோ? நாய கா!நின்
உரியதினம் எதுவாமோ? நாட்பு தாழும்
இவ்வொன்றாய் உதிர்கிறதே மௌன மேனோ?

உங்களது எண்ணமெனும் தண்ணீ ரூற்றி
இவ்வொரு நா ஞம்ஆசைப் பயிர்வ ஸர்ப்பேன்!
தீங்களது ஒளிவீழும் இரவில் நீங்கள்
தித்திக்குங் கதைபேச யான்க ஸித்தே
தங்களது மழயினிலே தலைசாய்ச் கின்ற
தருணந்தான் எப்போதோ? எந்த கைவா?
எங்களது நல்லினப் வாழ்வைக் கண்டு
இறும்புது அயலவரும் எய்தச் செய்வீ?

அறுவடைக்குக் காத்திருக்கும் பயிரைப் போலே
அணங்கிவளோ காத்திருக்கக் காலம் போக
எதுவிடையு மில்லாது? மௌன மாக
எதுவரைக்கும் இருப்பீரோ? வாழ்க்கை யென்னும்
இருக்குடையின் கீழிருவர், நாமி கணந்து
ஒயாது பொழிகின்ற அங்கு மாரி
தருங்குளிரிற் பிளைந்திடவே, தலைவா நின்கைத்
தந்துவிடு கரம்போற்றி வாழ்வேன் உண்மை.

தண்ணீர்

தண்ணீர் என்னை வீண்மிருயாந்

தயவு செய்து பண்ணாதீர்!

உன்னீர்! என்றஞ் உதவிகளை

ஒருபோ தூம்நீர் மறவாதீர்

நெல்லுக் கிறைக்கும் போதினிலே

வாய்க்கால் வழியே பாய்ந்தோடிப்

புல்லுக் காங்கும் பொசிந்தின்பப்

புளக மூடி கைக்கின்றேன்!

“பைப்பை”த் திறந்து விட்டிட்டுப்

பாரா முகமாய்ப் போகின்றீர்!

கசப்பை யூட்டும் இச்செயலாற்

கடுதில் நீரே வேகின்றீர்!

நன்னீர்! வெந்நீர்! வெறிநீரென!

நல்ல உப்புத் தண்ணீரென

பன்னீர்! பதநீர்! என்றெனக்குப்

பலபெயர் கூடி அழைக்கின்றீர்!

தண்ணீ (ii) போட்டுத் தள்ளாமத்
தறிகெட்ட டலையும் மனிதர்கள்
கண்ணீ ரோடு தம்வாழ்க்கைவக்
கசப்பாக் கின்றார்! கண்டுள்ளேன்!

என்னீ! அந்த மதுபானம்
எனக்கு ஈடோ? எனவேநீர்
தண்ணீ ரென்னும் என்பெயயரைத்
தயவு செய்து இடவேண்டாம்!

இக வேநீர் என்றனது
அவசி யத்தைத் தெரிந்திடுவீர்!
வேக வேண்டும்! நானின்றேல்!
விளக்கந் தந்தேன் புரிந்திடுவீர்!

நீஷ்த்து வாழும் திட்டம்

தொன்றுதொட்டுப் பேசுகின்ற தமிழால், நன்கு
தொடர்ந்துவரும் நட்புறவுத் தோழ கையால்
அன்றுதொட்டு நிலவுகின்ற அருமைப் பேற்றால்
அன்றாடம் சோதரர்போல் வாழுந்த வர்க்குள்
இன்றுமட்டும் ஏன்மோதல்? வீணை சாவு
எதற்கிந்த விரோதங்கள் சண்டை வேண்டாம்!
பண்டுதொட்டு நாமகொண்ட உறவெல் லாழும்
பாழாகிப் பகுக்கை கொள்ளின் லாப மில்கலை!

பகுக்கைமக்குத் தூபமிடுங் குணத்தி னாலே
பலனில்லை! சாவுகளே நிகழ லாச்சு!
ஒருமைக்கும் ஒற்றுமைக்கும் உயிரை யூட்டி
ஒன்றுபட உயர்வுபட வாஞ்சை கொள்வோம்
இன்றைக்கு இனியதமிழ்ப் பூவை மோரும்
இருசமூகம் தமக்குள்ளே அடித்துக் கொண்டால்
குன்றுக்கு மேலிட்ட கலத்தைப் போன்று
குலைந்துவநாருங் கிடுமன்றோ! நமது வாழ்வு?

அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் வேலை வேண்டும்
ஆவேசம் ஆத்திரம் அடங்கல் வேண்டும்
குறிவைக்குங் குணம்யிகுந்தால் குழப்பங் கூடும்
குருதியிலே ஆவேசங் கொதித்து ஓடும்
உயிர்பறிக்கும் இந்நிலைமை மாற வேண்டும்
ஒவ்வொருவ ரும்உணர்ந்து தீர வேண்டும்
வயிறுரிக்கும் அப்பாவி மக்கள் மீது
வைக்கின்ற பேரன்பு வழிய வேண்டும்

ஏன் மறந்தாலோ?

குடும்பத்தின் மிழமைக்கு முடிவு கட்டக்
 “குவைத்” தீற்குஞ் “சவுதி” க்குஞ் சென்று பட்ட
 துண்பத்தின் துளிமறந்தாய் ஏன்?ம றந்தாய்
 தூரத்தின் நாகரீக வாடை பூசி
 அங்கத்தில் மெருகேற்றி ஆடை மாற்றி
 அலங்காரஞ் செய்திப்பாய்! அலங்கோ ஸந்தான்
 தங்கச்சி! நீபாலைப் பணத்தைக் க(கொ)ண்டு
 தடம்பிரண்டு போகலுமோ? தவிர்த்துக் கொள்ளு!

கரம்பிழத்த பத்தாவுக் கன்கை யூட்டும்
 காதலிறீ தானன்றோ? கரும்பா மன்றோ?
 கடல்கடந்த காரணத்தால் கையில் நாலு
 காசுபணங் கொண்ந்திட்ட கார ணத்தால்
 கொழுநற்கு அடிபணியும் மனமுங் கெட்டு
 கோதைக்கு உரியநாற் குணமும் விட்டு
 குலுக்கின்றாய்! உடல்மினுக்கி! தமிழைக் கூடக்
 கொல்லுகின்றாய்! ஏனிந்தக் கொள்கை தள்ளு!

ஆர்ப்பரிக்கும் ஆழித்தை தாண்டிச் சென்றாய்!
 அறபுமன் மீதுபணி புரிந்து நின்றாய்!
 மார்பணைக்கும் அத்தானை! மக்கள் தம்மை
 மறந்தறுபு நாட்டினிலே உழைத்த துண்மை!
 வேர்விரிக்கும் வறுமையெனும் விருட்சந் தன்னை
 வீழுத்துகிற வாஞ்சையடன் விரைந்த வன்னை
 ஆர்மதிக்க வேண்டுமென்று? கோல மிட்டாய்!
 அடி! பெண்ணே! யழும்வாழ்வை ஏன்?மறந் திப்பாய்!

அன்னைக்குந்தர் எது?

அன்னை மழியில் அமர்ந்திடுங் குழுவி
தன்னை மறக்கும் தாய்தனப் பாலை
உண்ணும் மகிழும் உலகம் அதற்கு
அன்னையின் மாலையே ஆங்கது தூயிலும்!

விஞ்சுக் குழந்தை பிறக்கும் மெல்லிய
பஞ்ச போலும் யட்டுடல் காண்பாள்
விஞ்சும் பிரசவ வேதனை மறந்து
கொஞ்ச வாளவள் குளிர்வாள் மகிழ்வாள்!

அன்புக் கங்கை அவளேன் எத்தில்
பொங்கிப் பாடும் பூரிப் படைவாள்
தன்புதுச் செல்வந் தன்னை அள்ளி
மென்முத் தங்கள் மேனியிற் பொழிவாள்!

கங்கை வெள்ளாம் கரைப்புரண் டாற்போல்
மங்கை மகிழ்ந்து மழுலை மலரை
தங்கை கொண்டு தழுவாங் காலை
மங்கை தனப்பால் மழியிற் சொரியும்

பால்மணை மாடக்கும் பாலகன் ஏழுவான்!
நாள்முழு தூம்அவள் நக்கிக் கொடுக்கும்
பால்தரும் பசுவின் பான்கையில் அவள்அன்
பால்கிளாந் தளிர்வாய் பாலினைப் பொழிவாள் !

யாரிவ் வலசில் பேரன் புடைய
தாயின் அன்புத் தன்கை பெற்றார்?
ஓரிரு இரவா? ஓ!அத் தாயுடல்
ஒடிடுங் குருதி அல்லவோ தாய்ப்பால்!

நறுமணத் தோட்டம்! நானில மெங்கும்
பெருமன மூட்டும் பேரன் பென்னும்
புதுமணம் வீசும் பூமியின் பொறுமை
தனை,நிதம் பூண்ட தாய்க்கு நீகரிகலையே!

கனிமர்டிமே, பனிமலரோ!

சேவற்புச் சிவப்புநிறம் நகத்தினிலே - கண்டு
ஆவற்புப் பூக்குமதி அகத்தினிலே
நாவற்ப முக்கண்கள் முகத்தினிலே - வரண்டும்
தாவித்து டுக்குதமி தவியினிலே!

அழகுக்கு அழகான இலக்கணமே - முழு
எழிலுக்குஞ் சிகரமென இருக்கிறியே
உலகுக்கு உவய்ப்பும் உன்னினமே - அழுது
உண்ணற்கு உரியஇடம் பெண்ணினமே!

சேலைக்குட் பழுத்திருக்கும் கனிமரமே - பருவச்
சோலைக்குட் பூத்திருக்கும் பனிமலரே
வாழுக்கு நிகரான குறங்குனதே - நி (ப) சி
வேளைக்குச் சுவையுட்டும் அணங்குணவே!

அன்னநடை அல்லையா உன்றன்நடை - அந்த
வண்ணைநடை அன்னம்வந்து பயிலும்நடை
சின்னாடை செங்கரும்பு மின்னலிடை - கட்டும்
வண்ணவுடைக் குள்ளுள்ளதோ “இன்பள்ளடை”

ஆழியிலே வந்தசையும் அலை,குழலோ? - விளை
யாதவரும் வானத்து மழைமுகிலோ?
மேழியிலே உழுதுபா விளை நிலமோ? - இன்பய்
பாழியிலே தள்ளுமுடல் முதிர்பழமோ?

சிரிப்புக்குச் சில்லறையை உவமிப்பேனா? - புன்
சிரிப்புக்கு உன்னைநான் நியமிப்பேனா?
இமைப்புக்கு மெல்லித்தழை அழைப்பிப்பேனா? - உன்
வனப்புக்கு ஒவியத்தை வருணிப்பேனா?

பெரிய டாக்டர்!

வாலியப்பு மஸர்ந்தளைமை வாசம் வீச
 வனப்புடைய வயதிலைமூழ் ஆசை பேச
 தோழியர்கள் புடைகுழந்து அலங்க ரிக்க
 சுகைவயுள்ள வாலியமுஞ் சுதீசு ரக்க
 நாழிகைகள் நிமிடங்கள் நாட்கள் வாரம்
 மாதமென்றும் வருடமென்றும் காலம் போச்சே
 வாலியமும் அதன்மிடுக்கும் வதுவைக் குள்ளே
 வந்துவிளை யாழிவிட வயதும் ஆச்சே

கைகால்கள் இடுப்பினிலே பெரும்பி டிப்பு
 கண்காது நெஞ்சினிலே நிதம்அ டைப்பு
 மெய்யென்ற பைக்குள்ளே இப்போ தெல்லாம்
 மிகவேக மாய்திதயத் தூஷது டிப்பு
 ஜயாவை மருத்துவரை நிதமுங் கண்டு
 அவரளிக்கும் வில்லைகளை விழுங்கிக் கொண்டு
 பொய்யாக வாழ்கின்றேன் புவனே யுன்னைப்
 போன்றவொரு பெரும்பாக்டர் யாரிங் குள்ளார்?

கண்காணா இடத்தினிலே நீ!இ ருந்தே
 கண்ணுக்குப் புலனாகா மல்து ருந்தே
 மன்பதைக்கு உணவளித்து, உடைய யளித்து
 மருந்தளித்து நோய்தீர்த்து மகிழ்வ ஸித்து
 என்றைக்கும் காப்பாற்றும் பெரிய டாக்டர்
 இறைவனேநீ யல்லாமல் யாரிங் குள்ளார்?
 இன்றைக்கு என்னினமைப் புவு தீர்ந்து
 எனக்குவரும் நோய்தீர்க்க ஆரிங் குள்ளார்?

- சீந்தாமணி -
 1990.07.15

மொட்டைக் கஷதம்

அடுமைடத் தனமும் அற்பக் குணமும்
கெடுமைதி நினைக்கும் கீழ்மைதி யும்மனம்
முழுக்கவே கீடக்கும் மூடரின் உளத்து
அழுக்கினை அகற்றுதல் அவரவர் பொறுப்பு!

உலகம் பழித்துள ஒவ்வொன் றினையும்
இழித்து நடவென உரைத்தனன் வள்ளுவன்
உலகம் பழித்தது எவையென் றுணர்ந்து
விலகுத ஸல்லால் வேண்டாம் பு (வ) ன்செயல்

மானம் உள்ளவன் மனித னாகத்
தானே வாழுத் தலைப்படு கின்றான்
ஸெனச் செயல்களில் இறங்குந் தன்மை
மானம் பெரிதன வாழ்பவ ரிடமிலை!

மனிதனை மனிதன் நோகப் பண்ணுதல்
மகிபனை நோகப் பண்ணுதம் கீடாம்!
ஆகவே மனிதனை நோகப் பண்ணிடும்
அநாமதே யஞ்சல் வரைவதும்

உலகம் பழித்திடும் ஊத்தைச் செயலெனும்
புகலுதல் முற்றும் பொருந்திடக் காண்மின்!
அடுமைடத் தனத்தின் ஆணிக் கொம்பாில்
அமர்ந்த வண்ணம் அஞ்சல் என்றீர்

முகவரி இன்றி முட்டாள் தனமாய்
சீலவரி யேனும் செய்திடல் அழகோ?
கழிதம் என்றிடுங் கலையை நாறும்
யடிசெய் கின்ற பாமரத் தனமேன்?

தட்டிக் கேட்டுத் தகுந்த பதிலினாப்
பெற்றுக் கொள்ளத் தைரியம் அற்றொரு
மொட்டை யாக முடங்கல் அனுப்புதல்
முட்டாள் தனமென மொழிதல் ரிழையோ?

யதார்த்தங்கள்

யதார்த்தந் தானைக்குப் பிழக்கும்!
என்றுரையார் சொல்லிலுயிர் துடிக்கும்!
பதார்த்தம் போலமுகும்
பாசாங்குச் சொற்பிறழ்வு
பகல்வோப் போட்டுள்ளும் நடிக்கும்!

சந்தியிலே சந்ததமுங் குந்தி!
சழப்புகிறாய் பேச்சினிலே முந்தி!
தனைக்கேதும் இலாயின்றிச்
சாகடிக்கும் நேரமெல்லாம்
சாதித்த தென்னவோ தம்ரி?

ஐசுவரி யஞ்சேர்ந்து விட்டால்
ஆதியையும் மறப்பதுவோ முட்டாள்!
ஆஸ்த்தியினால் உறவுக்கு
அடைப்பிட்டு வாழாதே
அயிந்தொழிதல் உண்மையெனப் பாட்டால்!

ஆசிரியத் தொழிலுக்குப் போனார்
அடிக்காடி லீவெடுக்க லானார்!
அன்னார்க்குத் தொழிலியற்ற
அவகாசம் போதவில்லை!
அவர் கழனி யே, தஞ்ச மானார்!

கருங்கதலித் தண்டுக்கு நானும்
கைகோடா ரியைந்ஸிர் கானும்!
கற்றவன்,யான் எனக் கார்வம்
காட்டுகின்ற குணம் வேண்டாம்
கற்றதுகை மண்ணளவே கானும்!

“குவைத்”துக்கு அவள்,கம்பஸ் ஏறி!
குமரியை அவள்வந்தாள் மாறி!
குடும்பத்தின் கலிநீக்கக்
குவைத்திற்குப் போனவளோ
கொண்டுவந்த தெல்லாமோ சாரி!

ஆசிரிய ரூடன்,அதிபர் சீற்றம்!
அதிபருக்கு அவரானார் கூற்றம்!
போலவிக்கும் மத்தியானப்
போசனத்தின் தரம்பற்றிப்
பட்டுரைத்த ஆசிரியர் மாற்றம்!

சந்தோஷ வாசமெங்கும் பரவட்டுமே!

இத்தேசம் எல்லோர்க்கும் சொந்த நாடு - இது
உத்தேசக் கருத்தல்ல வந்துசிற் போடு!

யட்டாளம் முற்றாக விலகட்டுமே! - நாட்டைப்
பகுத்தானும் ஆசைகள் அகலட்டுமே!
ஒத்தானும் உணர்வுகள் உயரட்டுமே! - அன்பு
ஒட்டத்தில் எல்லாரும் ஏறட்டுமே!

(இத்தேசம்)

கட்டாயம் ஜக்ஷியர்ப்பு மலரட்டுமே! - மனக்
கவலைகள் எல்லாமும் விலகட்டுமே!
முற்றாக முனினமும் சிரிக்கட்டுமே! - முட்டி
மோதாமல் இனிவாழ்வு சிறக்கட்டுமே!

(இத்தேசம்)

எல்லோரும் இந்நாட்டின் பிரஜைகளே! - இனி
எதற்காமோ எமக்குள்ளே விரிசல்களே!
சமாதானப் புவிதழ்கள் விரியட்டுமே! - நல்ல
சந்தோஷ வாசமெங்கும் பரவட்டுமே!

(இத்தேசம்)

சிலுவின தனது சகோதரப் பத்திரிகையான தீன்கரனுடன் சேர்ந்து 30.09.2000
ஆந்திக்கு நடத்திய தேசிய ஜக்கியத்திற்கான சாஹித்திய விழாப் போட்டியில்
இரண்டாம் திட்டமும் ரூபா இரண்டாயிரம் பரிசும் சான்றிதழும் பெற்ற பாடலாகும்.

உயர்வள்பிப்பவர்

அகரஞ் சொல்லியே ஆரம் பித்து
அறிவினை யூட்டும் ஆசான் - எம்
தன்புக் குரிய ஆசான்!

சிகரம் போலவர் சிந்தையில் வைத்து
தினமும் மதிப்புக் கொடுப்போம் - நாம்
சிறந்திடக் கல்வி யார்போம்!

எச்சம் எனவொரு மனிதனில் மிச்சம்
இருப்பது கற்றிடுங் கல்வியே! - புகழ்
கிடைப்பது அதனைச் சொல்லியே!
பச்சம் உற்றுப் பயின்றிடச் சௌல்லும்
மாணவர் பறவைக் கவட்டம் - பெரும்
மனிதராய் கல்விதான் மாற்றும்!

வாழ்வுக் கொள்கிடருங் கல்வியை வழங்கி
வாழ்வைச் செழியாக் கிறைவா! - கல்வி
வளத்தைப் பெரிதாக் கிறைவா!
நாளொரு வண்ணமாய் நாம்பழத் துயர்ந்திட
ஆசையை வளர்த்திடு இரைவா! - எமக்
காற்றலை அளித்திடு இரைவா!

ஏணிபோ விருந்து எமக்குயர் வளிக்கும்
ஆசான் மார்களே வாழ்க! - நல்
லறிவுப் பொலிவுடன் வாழ்க!
கோணிப் போகாது குன்றின் தீபமாய்
ஒளிர்விடும் போதுதான் உங்களால் - நாமும்
ஒளிந்திடு வோம், எழிற் திங்களாய்!

- தீன்கரன் -
2002.08.24

நீர் மல்நித்ருந்தகை நீர் மறந்தீர்!

சுழுங் குப்பையைக் குழந்தைகள் கொட்டிச்
சாலம் புரிந்தகைதச் சற்றுமே பாரா
திருந்தீர் என்புறந் திரும்பியும் பாரா
திருந்ததன் பலாபலன் தெரியுதா இன்று?

இன்று உங்களின் இன்புனற் குழாய்கள்
முன்று நாட்குமேல் முச்சே விடாது
அடங்கிப் போனதால் ஜயகோ நீவிர்
கலங்கிப் போனதைக் கண்டு கவலை எனக்கு

குஷக்கப் புனலிலை! குளிக்கப் புனலிலை
துவைக்கப் புனலிலை சமைக்கப் புனலிலை
புதுக்கக் குழாய்களைப் போட்டெடுத் திட்ட
புனலின் வருகையாற் புறந்தள் ஸிட்ட
கிணறுநான்புனல் வங்கி யென்பதை
உணரும் நாள்வந் துள்ளதை அறிவீர்!

குழாயிற் புனல்வரக் குடும்பமே என்னைக்
கழிவாய் நினைத்ததைக் கண்டுளோம் வநாந்தேன்
புனல்,எனக் குள்ளோ கிடந்த போதிலும்
பொழியர் குப்பைகள் போட்டு மகிழ்கிற
தொட்டி யாக்கியே தூர் ஸிட்டது
புத்தி யல்லவே புத்தி யல்லவே!

அடுத்தவர் நலத்தைக் கெடுத்திடும் அமெரிக்க
அதிபரின் “பெயரை” அடிக்கடி கூறிக்
குழாய்க்கை டாகக் குதித்து வரும்புனல்
கிழமைக் கணக்கிலே கிடைக்கா விட்டால்
புனலுக் கெங்குதான் போகத் தீர்மானம்

நூற்றுக் கணக்கிலே நூங்கள் யில்வரும்
பார்த்துக் கவலையோ படவே மாப்ளீ
வீட்டுத் தலைவர்க்கு ஆப்பிழுத் திட்ட
காட்டுக் குரங்குறும் கஷ்டம் கொடுப்பதா?

யைப்பு மூலமாய்ப் பாய்ந்து வருகையில்
பொறுப்புணர் வற்றுப் புனல்தான் என்றிடில்
கைப்புத் தான்மிகும் காசுதான் செல்லும்
வைய்மி லிட்டு போல கிணற்றிலே
யைப்புப் புனலைவிடப் பணத்துப் புனலைவிட
நீர்மலிந் திருந்தகை நீர்மறந் ததுடன்
கார்மலிந் திராத் காலம் வந்ததும்
நேசம் வைத்ததனை நெருங்கி வருவதைப்
பாசாங் கெனயான் பகர்தல் தூரிசோ!

உலகில் உயர்ந்த தமிழ்மொழி

பழகப் பழகப் பாலுமே புளிக்கும்

பசுந்தமிழ் ஆயினும் புளிக்காது!

உலகப் யற்பில் செந்தமிழ்போல்

உயர்ந்த மொழியே கிடையாது!

பாலுந் தேனுங் கலந்தது போலே

படிக்கப்படிக்க இனிக்குந் தமிழ்மொழி!

பசுமரத் தாணி பதிந்தது போலே

பதிந்து நெஞ்சிலே உயர்ந்த தமிழ்மொழி!

பாண்டிய சோழ சேர மன்னருள்

பாண்டிய மன்னர்கள் பற்றொடு வளர்த்த

சங்கத் தமிழனும் அந்தத் தமிழ்மொழி

இன்றுயர் வடைந்து இருக்குந் திருமொழி!

ஒருசால் பலபொருள் உள்ளது தமிழ்மொழி!

பலசொற் களுக்கொரு சொல்லுள் தமிழ்மொழி!

பழமொழி கள்,பல கொண்டது தமிழ்மொழி!

பாரினில் இன்று உயர்ந்த தமிழ்மொழி!

உவமைத் தொடர்கள் ஒருமை பன்மைகள்

உயர்த்தை அஃறிகண உள்ளது தமிழ்மொழி!

பன்னாற் றாண்டுப் பழைமைப் புகழாடு

இந்நாற் றாண்டலும் உயர்ந்த தமிழ்மொழி!

லகர் பேதங்க ணுடைய தமிழ்மொழி!

ரகர் பேதமுங் கொண்ட தமிழ்மொழி!

னகர் பேதமுங் கொண்டுயிர்ப் புடனே

சிகர மன்னவே உயர்ந்த தமிழ்மொழி!

இகணவொழி தொடர்மொழி புணர்ச்சி என்னும்

விதிவழி செழித்து விளைந்த தமிழ்மொழி

தனைநிகர்த் தீடாத தன்மைக ளோடு

நிலமிகச உயர்ந்து நிற்குந் தமிழ்மொழி!

இலக்கண இலக்கிய அரண்கள் அமைத்து

வழுக்களே இல்லா வண்ணம் வளர்ந்து

உலகிலே உயர்ந்து நிற்குந் தமிழ்மொழி!

அழுகிலே இமயம் அனைய தமிழ்மொழி!

கன்னடம் தெலுங்கு துரு, மலை யாளம்
தன்னிடம் வளர்ந்த தமிழ்சார் குழவிகள்
என்றிடும் பெருமை ஏற்றுள தமிழ்மொழி!
பொன்றிடா வண்ணப் பொற்புடைத் தமிழ்மொழி!

ஐம்பெருங் காப்ரிய அணிகலன் பூண்ட
யைந்தொலை! தமிழின் பசுமையில் உள்ளம்
இழுந்தவர் கோடி! இவர்களுட் பிறநாட்
திருஞரும் போற்றிய அற்புதத் தமிழ்மொழி!

பா; கு வித்த யைந்தமிழ்ப் புலவோர்
நா; கு வித்த நற்றமிழ் என்னும்
கா; கு வித்த கவிதைக் கவிகளால்
ஆ; கு வித்த அருகமைத் தமிழ்மொழி!

செவ்வியல் மொழியெனச் செப்பிடுந் தரத்தினில்
அவ்வள வழகும் அழியா தீளமையும்
கிவ்வல கிணிலே ஏற்றுள தமிழ்மொழி!
பவ்வய் அன்னப் பரந்த தமிழ்மொழி!

அவுஸ்திரேலியாவில் இயங்கிவரும் ஈழத் தமிழ்ச் சங்கம் 31.08.2002இும் ஆண்டு
அகில உலக ரீதியில் முத்தமிழ்விழாவை முன்னிட்டு நடத்திய கவிதைப் போட்டியில்
முன்றாம் பரிசு பெற்ற கவிதை.

மெல்லத் தமிழ்னிச் சாகாது!

மெல்லத் தமிழ்னிச் சாகாது - தமிழ்
மெலிந்தொருக் காலுமே போகாது, - நாம்
மெல்லத் தமிழிச் சாகாது - என
விளாம்புதல் கூட ஆகாது!

இலக்கிய வளங்கள் உள்ளமொழி - தமிழ்
இலக்கண வரம்பமைந் துள்ளமொழி!
வழக்கொழிந் ததுவோ போகாது - அதன்
வாழ்வு சிலபொழு தாகாது!

சங்கம் இருந்து வளர்த்த மொழி - அச்
சங்கத் தருவினிற் பழுத்த மொழி!
யங்கம் அதற்கு வாராது - தீனம்
யாவிலப் படுவதாற் சாகாது!

பல்லா யிரமாண்டு கடந்தமொழி! - தமிழ்ப்
பாவலர் நெஞ்சிற் கிடந்த மொழி!
சொல்லாற் பொருளால் உயர்ந்த மொழி! - அது
சோபை இழுந்து போ (சா) காது!

ஆங்கிலம் வடமொழி சேர்ந்தாலும் - அதன்
அழகொரு போதுங் குறையாது!
ஒங்கிய தமிழுணர் வள்ளவர்கள் - தமிழ்
உயர்ந்திட வகைப்பதாற் சாகாது!

இயம்பும் போதிலுஞ் சலிக்காது! - தமிழ்
எழுதும் போதிலும் அலுக்காது!
விளம்பும் போதெல்லாம் வாய்மணக்கும் - இதழ்
விரித்துள தமிழ்மலர் கருகாது!

பிறமொழி போலே இருக்காது ! - பன்
பினனயொரு போதும் இழக்காது!
தமிழ்மொழி உலகெலாம் யரவுவதால் - செந்
தமிழினி மெல்லச் சாகாது!

நிகண்டு எனும்பே ரகராதி - நன்கு
நீண்ட இலக்கிய நூற்தொகுதி!
அகன்று கிடக்குந் தமிழ்க்கடலில் - ஓர்
அங்குல மேனும் வற்றாது!

திரைகடல் தாண்டிய நாட்டினிலும் - சுவைத்
தேந்தமிழ் கறூஞ் சங்கங்கள்
நிறைவடன் தமிழ்ப்பணி யாற்றுவதால் - இந்
நிலமிசை அம்மொழி சாகாது!

காந்தங் கம்பியை இழப்பதுபோல் - தமிழ்
கற்றவ ரவுரையும் ஈர்த்திடுமே! அதை
மாந்தும் போதிலே சுவைகாணும்! தமிழ்
மனங்கள் நிறைந்ததாற் சாகாது!

காப்பியத் தமிழிற் கடனில்லை - அது
கடன்படக் கவுடய மொழியில்லை!, - விருத்
தாய்சியந் தமிழுக் கென்றுமில்லை - பொ(நு)ற்
தமிழுக் கதனாற் சாவில்லை!

தொல்காப் பியரும் பவணந்தி முனிவரும்
தூயசெந் தமிழுக்கு வரம்பமைத் திட்டதால்
ஒல்காப் புகவழாடு ஓங்கிய தம்மொழி
உண்மைச் செம்மொழி! உயர்தனிச் செம்மொழி!

சுழலும் இப்புவி சூழலா நிற்கும்
நாள்வரும் போது தான்,நந் தமிழ்மொழி
அகலும் அதுவரை அஃதுழி யாதென
புகலும் வார்த்தை பொச்சாப் பில்லையே!

அவஸ்திரேவியாவில் 24ஆண்டுகளாக இயங்கி வரும் ஈழத் தமிழ்ச்சங்கம்
30.08.2003ம் ஆண்டு உலகளாவிய ரீதியில் முத்தமிழ் விழாவை முன்னிட்டு
நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்ற கவிதை

பாவும் கலைத்து பாதி!

நன்னெறி செல்லும் நாட்டம் மறந்தும்
புன்னெறி விரும்பும் போதை மிகுந்தும்
அன்பை மறந்தும் அஹரிம்சை மறந்தும்
பண்பை இழந்தும் பகையை மிகுந்தும்
நல்லன பயக்கும் கல்வியை மறந்தும்
கொல்லல் குழத்தல் கொலைகள் கொள்ளலை
புரிதலை நாளும் பொழுதும் மௌச்சும்
குறைவியர் நல்ல கொள்கைகள், இழந்தும்
இழுக்கு மிக்க இழிசன மாக
இழுக்க மின்றி உறைந்த காலம் -
மிக்கைமுந் தலறும் விரிதிரைக் கடலீல்
செக்கக்ச் சிவந்த செறிகதீர்ச் செல்வன்
சுவரிரு ளோட்டக் குதித்தது போலே
பார்புகழ் முகம்மது பயகம் பர்,நாரி
பலுன் கை,மிகும் பாலை நாடு
நலமுண் டாக புலந்தனர் பரிதிபோல்!

அந்தப் பரிதியோ அரபு மண்ணிலே
வந்த நாள்,முதல் மாபெரும் கொடுமைக்
காரர் களான காட்டர பிக்ளோ
வீரர்க ளாகி வெகுண்டே எழுந்தனர்!

விக்கிரக வணக்க விரும்பிகள், மிக்க
அக்கிரமங்க் செய்யும் அறிவிலி கள்,தம்
பத்து விரலினாற் பரிதியின் ஒளியைப்
பொத்தி மறைந்திடப் புறப்பட் டனரே!

எழுமின், விழிமின்! இறைவன் ஒருவனைத்
தொழுமின்! மனத்திற் தூய்யை பெறுமின்!
எனவுரைத் திட்ட ஏந்தலார் மீது
சினமிகுந் தவராய்த் திரண்டே எழுந்து
இறையை மறுத்து ஏளனஞ் செய்த
குறைவிக் காபீ! கொடுத்த தொல்லைகள்
அளவில! எனினும் அண்ணல் நமியும்
உளமதிற் திண்ணைம் உள்ளவ ராகிச்
செயற்பட் டார்கள்! சிந்தை இழுந்த
முயற்பட் டாளம் முகம்மது நமியின்
போதனைப் புல்லைப் புசிக்க மறுத்து
வேதனை தரவே விழைந்து நின்றன!

வெய்யோன் தனது வெங்கதீர்ச் சுடரைப்
பெய்யப் பெய்யப் பிரிந்து செல்லும்
பனியினைப் போன்று பதுமகள் வந்துசின்
துணிவெலாம் மெல்லத் தொடர்ந்து மறைய
மக்கா மண்வாழ் மடையர் சுட்மோ
சிக்கல் நிறைந்த சிந்தனை யூடே

நித்தம் அலைந்தது! நிமலனின் தூதர்
முத்து மணியாம் முகம்மது நமியின்
நிழலைக் கடை வந்துசைத் தீய்க்கும்
அழவெனக் கருதி ஆனும் பெண்ணும்
அண்ணலுக் கவுற அனுத்தனம் புரிந்தனர்!
ஆயினும் நபிகள் ஆத்திரப் படாது
தாயினும் மேலாய்ச் சகிப்புத் தன்மை
கொண்டு அந்தக் குறைவியர் தம்மை
என்று முள்ள இறையின் பக்கம்
அழைத்து நின்றனர்! ஆயினும் என்னே?

மதியிழுந் திட்ட மடையர்கள் காடச்
சதிசைய் திட்டனர்! சந்ததம் நமிக்குக்
குழிபறித் திட்டனர்! கொள்ளிட வேண்டி
வழிமறித் திட்டனர்! வள்ள லாரைக்
கல்லா லடித்தனர்! கடுமை மிக்க
சொல்லா லடித்தனர்! சொல்லொன் ணாத
வசைகள் பொழுந்தனர்! வள்ளலார் போகும்
திசைகள் தோறுந் திரண்டு நின்றே
கொடுத்தனர் தொல்லை! கோமான் நமியோ
எடுத்த பணியை விடுத்தனர் அல்லர்!

துபனன் கடத் தனித்து நின்றே
தரணிக் கொளியைத் தருகிறான் அல்லவோ?
அதைப்போல் மாநா! அருமை நமிமணி
வதைப்போர் பலர்க்கும் மதிப்போர் சிலர்க்கும்
இடையே நின்று இறைவனின் கடாட்சம்
உடையோ ராகி உயரிய இல்லாம்
உருப்படச் செய்தனர்! உண்மை யாவும்
புலப்படப் புலப்படப் புதியசன் மார்க்கப்
பாதையிற் சிலபேர் பகைநோய் நீக்கி
வாதைகள் போக்கி வந்து இணைந்திட
அண்ணலை அண்மினர்! கர்த்தன் ஒருத்தன்
என்னும் உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டனர்!
இன்னும் இன்னும் ஏந்தலின் போதனை
முன்னை விடவும் மூலை முடுக்கலாம்
பரவிய படியால் பகைவர் பல்லோர்
உருவிய வாஞ்சன் உறுமித் தீரண்டனர்!

அடுமைட யர்கள்! அண்ணல் நமிக்குக்
கொடுத்த துயரக் கொடுமை யாவும்
பொறுத்து வந்த புமான் நாி, தலை
சிரைத்து விடற்குஞ் சித்தம் புண்டே
துடித்து நின்றனர்! தூட்டர் கள்வெறி
பிடித்து நின்றனர்! வெடித்து நின்றனர்
எனினும்-

தோழர் களோடு தூய நியையும்
வாழ விடாது வாதைகள் புரிந்த
முட்டாள் கள், முன் முகம்மது நியோ
நட்டிய இல்லாம் நாஞும் பொழுதும்
செழித்தது அல்லாற் செத்திட வில்லை!

பாலை வனத்துப் பயகம் பராலே
சோலை யானது! தூய இல்லாம்!
கோழைய ராகிக் குறைவியர் பலரும்
தானைப் பணிந்தனர்! தாஹா நியின்
வாக்கையும் அவர்தம் வாழ்க்கை முறையின்
போக்கையும் ஏற்றனர்! புகழ்ச்சி அடைந்தனர்!
எத்தனை கொடுமை இழைத்த போதும்
அத்தனை கொடுமையும் அண்ணல் நியினை
தாங்கும் உள்ளமுந் தளரா வழுதியும்
ஒங்கப் பெற்று உயர்வடைந் தனரே!

முஸ்லிம் சமய கலாச்சார தினைக்களம் மீலாதுன் நபி விழாவை முன்னிட்டு
1984.11.16 ஆந் தீக்தி அகில இலங்கை ரீதியில் நடத்திய கவிதைப் போட்டியில்
முதற் பரிசு பெற்ற கவிதை

கவிதை மலர்ந்தது!

அன்னை இயற்கையவள்
அழகு மழியினிலே
அணைந்து துயின்றிருந்தேன்!
என்னை மறந்ததாரு
இன்பப் பினைப்பினிலே
இதயம் களித்திருந்தேன்!

மாலை யென்பதவள்
வரைந்த ஒவியத்து
வானத்தில் நான்பறந்தேன்
சோலை மலர்களதன்
சுகந்த மணத்தினையே
சுகிர்த்து எனைமறந்தேன்!

பிள்ளைக் கணியொழியும்
மழுலை அழுதுண்டு
உள்ளாங் களித்திருந்தேன்,
உள்ளத் துணர்வுகளின்
உயிர்ப்பில் எனதுகவி
ஒன்று மலர்ந்ததம்மா!

அரசு மரத்தன் அருளிய வையோ?

அன்னையே இன்னும் ஆறேழு நாட்களில்
எனக்கு விடுதலை கிடைத்திடும் நீங்க
அழுவதைக் கழுதம் நிறுத்திடும்!

பிந்துனு வெவழுகாம் பிரச்சினை இல்லை
வீடு போலவே திருக்கு - இங்கே
பந்தோ பஸ்த்துண்டு பயமே எமக்கில்லை.
பத்ராதே அம்மா, வீணுக்கு!

இளவல் இங்ஙனம் இனிய தூய்க்கோர்
அஞ்சல் ஏழுதினான் அன்று - அன்புக்
கறவை தன்கன்று கண்டு மகிழ்தல்போல்
கண்டு மகிழுட்டும் என்று!

தன்னரும் மகனையும் தடுத்துவைத் திருக்கும்
பிந்துனு வெவ முகாம் - அந்தோ
இன்னொரு களுத்துறை ஆன சேதியை
இவளறிந் தீட்ட சில நாளில் - அந்த...

அஞ்சலும் வந்தது அருமை மைந்தனின்
ஆக்கையும் அன்றே வந்தது - கல்நெஞ்சக்
காடையர் மூட்டிய வேதனைத் தீயில்
தாயின் உள்ளம் வெந்தது!

கண்மாரி பொழுந்தது. ஈரமிலா நெஞ்சக்
காட்டு மிராண்டகள் கவ்டம் - அங்கே
முன்னேறி வந்து முகாழுக்குட் புகுந்து
ஆழிய வெறியிகும் ஆட்டம்!

புத்தரின் தர்மப் போதனையில் இதுவும்
ஒன்றோ வென்றே கேட்காளோ? மனிதனைக்
குத்திக் கீழிப்பதும் வெட்டிச் சாய்யிபதும்
அய்யோ! அய்யோ! அய்யோ! அரசு
மரத்தன் அருளிய வையோ?

சுண்டுக் கிளிகளைக் குத்திக் கீழித்தது
வீரம் என, வியந்திடலாமோ? - உடல்
மாண்டு மறையினும் மாறா வடிவது
மாற்றிட வழியுண் டாமோ?

மாக்குணத் தாலே மானுட தர்மம்
மலர்ந்திட மாட்டா தன்றோ - கெட்ட
கீழ்க்குணம் வேண்டாம் தருமம் பேணுக
வென்றோ கேட்டான் புத்தன்!

புத்தரின் புனிதப் போதனை இந்தப்
புனிசையல் பண்ணத் தூண்டியதோ? இனப்
பித்தரி னாலே புத்தரின் தர்மம்
போதனை எல்லாம் பொய்யோ? - எனப்
புகல வையாதீர் அய்யோ!

தொடர்க்கதையா?

முகத்தில் ஏக்கப் பெருமூச்சு!
 முனும் வறுமைப் பிணியாலே
 அகத்தில் சோகம், அச்சிறுமி
 அந்தோ! பாவம் கலங்குகிறாள்!

குனிய வானின் வெளிநோக்கும்
 சோகப் பறவை, அவள்சிறிதும்
 தானிய மில்லாக் குழசையிலே
 தலைமக ளாயவள் பிறந்திட்டாள்!

இடுப்பினில் தம்பி இருந்தபடி
 ஏங்கிப் பசியா ஸமுகின்றான்
 அடுப்பினில் பூகன படுப்பதனால்
 அவர்கள் பசியும் தீர்ந்திடுமோ?

அம்மா பிச்சை கொணர்ந்திங்கு
 அடுப்பில் நெருப்பு மூட்டும்வரை
 சும்மா இரடா தம்பி நீ
 சொல்லால் அவனைத் தேற்றுகிறாள்!

கத்தும் தம்பி யோடவளின்
 கதறும் உள்ளம் யாரறிவார்?
 நித்தம் சேரிக் குழசைக்குள்
 நீஞும் துங்பம் தொடர்க்கதையா?

- தீன்பதி கவிதா மண்டலம் -
 1979.03.28

பாவினில் வரும் பாவை

நாவினிலே நாஞும் நடனம் புரிந்தென்றன்!
 பாவினிலே வந்தாடும் பாவை நீ! - காவினிலே
 முற்றிப் பழுத்த முதிர்களியே! எஞ்ஞான்றுங்
 கற்றுச் சுவைப்பே நூனை!

முந்தைப் புலவோர்கள் மோகித்த காதலியே!
 உந்த னழகி லுவப்புற்றேன்! - சிந்தை
 தீனங்கவர்ந்தாய்! என்றன் திருமகளே! யுன்னை
 மனங்கவர்ந்தேன் யானோ மகிழ்ந்து!

கருத்திற் கலந்து கணப்பொழுதுஞ் சும்மா
 இருக்க விடமாட்டாள் என்னை! - மயக்கும்
 எழிற்றமிழே யுன்னை இனைந்துயான் கண்டேன்
 களிய்புட்டும் நல்ல கவி!

தேன்தமிழே! வாயுன்னைச் செப்பிடுங்கால் செந்தணலே
 போனிறத்துச் செம்மாங் கனிருசிக்கா - தேன்தமிழே!
 உன்சுவைக்கு ஈடு உலகத்தில் வேறுண்டோ?
 நின்சுவைக்கு நீயே நீகர்!

வெண்பா அகவல் கலிவஞ்சி கோவை உலா
 ஒண்பாசிந் தென்றுபல ஆனவளே - குன்றாப்
 புகமுடனே வாழும் புதுத்தமிழே! நீதான்
 மகிழ்வடனே யானுண்ணும் மட்டு!

- சிந்தாமணி -
 1988.05.15

இவர் பற்றி

எழுபதுகளிலிருந்து
தமிழ் இலக்கிய உலகில்
கவிஞர்தயால்
தனக்கெண்ணோர்
நிலையான இடத்தைப்
பற்றிக் கொண்டவர்
கவிஞர் - கிண்ணியா
ஏ.எம்.எம். அலீ அவர்கள்.
யாப்பிலக்கன
ஒள்ளுமையிக்க இவர்,
கவிஞருக்காய்ப்
பரிசில்கள் பல பெற்றவர்.
நவீன் இலக்கியத்தில்
சிறுக்கதை புனைவதிலும்
தன் திறன்காட்டி
வெற்றி கொண்டவர்.
புதுக்கவிஞர் புனைவதிலும்
வல்லமை மிக்க கவிஞரின்
முதல் கவிஞருத் தொகுதி
“குடையும்
அடை மழையும்” ஆகும்.
- அகாங்கன் -